

پاکین انجیل چه - لوکائے - کَلَمَا

لوکائے انجیلے پَجَار

اے کتابئے نبیسو کئے نام لوکا انت. آ بلدین داکترے بوتگ. لوکا وت اسرائیلیے نبوتگ. چه آییئے اے کتاب و انچش هم چه آییئے دومی کتاب، کاسدانی کارا، زانگ بیت که یونانی زبائے زانتکاریں نبیسو کئے بوتگ.

لوکایا اے انجیل په تیوپیلُس نامین رومئے شاهنشاهیئے کارندهیا نبشتگ. وتی کتابئے بُنگیچ و شروها تا، ”شریدارین تیوپیلُسئے“ ناما گپیت، که آ ایسائے سرا باورمندے بوتگ و په وتی باورمندیئے مُهرتر کنگا واهگدار بوتگ.

لوکا، هداوندین ایسا مسیها سجهین دنیائے رگینوک و یک سرجمین انسانئے شکل و دروشما پیش داریت. وتی اے کتابا چه ایسا مسیھے ماتئے لاپا کپگ و پیدا بئیکا بُنگیچ کنت. جلیلئے دمگا، ایسا مسیھے هداپی هزمتکاری و پدا دیم په اورشلیما آییئے سات و سپرئے سرگوستا، په رد و بند گیشینیت و کاریت. گڈسرا، هداوندین ایسا مسیھے مرک و پدا زندگ بئیک و گون وتی مریدان هور بئیکئے بارئوا نبیسیت.

(۳-۱) شریدارین واجه تیویپلس! انچین سرگوست مئے نیاما سرجم بوتگ انت که انجیلئے اولی هزمتکاران چه بُنگیچا، همه سرگوست گون وتی چمان دیستگ انت و رندا په ما رسینتگ انت. بازیڼیا آیانی بارئوا نبشتگ و انون من جُهلانکین پټ و پوله کرتگ و په وت گهتر دیستگ که آیان په تئو گون شرین رد و بندے بنیسان، (۴) تان هما تالیم که تئو گپتگ انت، آیانی راستیئے بارئوا تئی باور مهر و مَهکتر بیت.

یهیائے پِدا بیگئے پیشگوی

(۵) یهودیہئے دمگئے بادشاه هیرودیسئے زمانگا، زکریا نامین دینی پیشواے هست ات که چه آبیائے دینی پیشوایانی ئولیا ات. آبیئے جن، چه هارونئے نسل و پدریچا ات و نامی الیزابت ات.

(۶) آ، هر دوین، هُداے چم و نِزرا نیک و پهریزکار انت و هُداوندئے سجھین هُکم و رهبندانی سرا په بیمیاری زندش گوازینت. (۷) بله چُکش نیست ات، چیا که الیزابت سنټ و بیچک ات و دوینانی امر هم مزن ات.

(۸) یک رندے که هزمتکاریئے باریگ په زکریائے ئولیا کپت و آ، هُداے بارگاها دینی پیشوایی کنگا ات، (۹) گون دینی پیشواییئے رهبندانی رندگیریا، زکریا پالئے سرا گچین کنگ بوت که آ، هُداوندئے مزین پرستشگاها برئوت و سوچکی دوټ بدنت. (۱۰) وهده زکریا سوچکی دوټ دئیگا ات، اے دگه سجھین مردم دُنا دوا کنگا انت.

(۱۱) اناگت، هُداوندئے پریشتگے، بوسوچی کربانجاھے راستین نیمگا، زکریائے دیما زاهر بوت. (۱۲) گون پریشتگئے گندگا، زکریا به منت و آبیئے جسم و جانا ترسے کپت. (۱۳) بله پریشتگا گون آیا گوشت: ”او زکریا! مټرس. تئی دوا مَنگ بوت، تئی جن الیزابت مردین چُکبئے سرا چلگ بیت و باید انت تئو آبیئے ناما

يَهيا بكنئ. (۱۴) آ، په تئو شادهى و وشى كاريت و چه آبيئ بوتنا بازيئ هم شادان بيت، (۱۵) چيا كه آ، هداوندئ چمان مزنيں مردمى بيت. نبايد انت شراب و دگه هنوش و بيسار كنوكين چيزان دپ پر بكنت و بوارت. آ، مائى لاپا چه هداى پاكين روها پړ بيت. (۱۶) بازيں بنى اسراييلياني دلان ديم په هداوندا ترينيت، كه آيانى هدا انت. (۱۷) آ، گون ايلاس نبىء رو و كدرتا، چه هداوندا پيسر كنيت، تانكه پتانى دلان چكانى نيما بترينيت و نموكان هم پهريزكارانى هكمتئ نيما چهر بدنت، تانكه په هداوندا كنومئ تيار بكنت.

(۱۸) زگريايا چه پريشتگا جست كرت: ”اشيا چون بزنان و باور بكنان؟ من پير آن و منى جن هم مزن امر انت.“ (۱۹) پريشتگا پسئو دات: ”من جبرائيل آن و هداى بارگاه اوشتوك آن. اتون رنوان دنيگ بوتگان، گون تنو هبر بكنان و ترا اء مستگا بدئيان. (۲۰) اء وهدا، نون تئو ل و گنگ بئ و تان آ روچا كه اء هبرانى راستى الم بيت، هبر كرت نكنئ. چيا كه تئو، منى اء هبر كه كنول داتگين وهدا راست و پدر بنت باور نكرنتت.“

(۲۱) همء وهدا، مردم دئا زگريائى انتظار و ودارا انتت. هئيران انتت كه آ چيا مزنيں پرستشگاها اينكدر مهتل بوتگات. (۲۲) وهدء زگريا دئا در آتك، آبيا گون مردمان هبر كرت نكرت. گزا زانتش آبيا پرستشگاها الهامء رستگ و شبيئى ديستگى. چيا كه آبيا گون مردمان اشاره كرت و هبر كنغئ واكى نيستات.

(۲۳) زگريا چه هزمتكاريئ هلاسيا رند، وتى لوگا پر ترټ. (۲۴) چيزء وهدا رند، آبيئ جن، اليزابتا چكيئ اميتوارى بوت و تان پنچ ماها، ديمگير بوت و چه لوگا در نكپت. (۲۵) آبيا گون وت گوشت: ”هداوندا په من چشين كارء كرتگ، اء روچان وتى مهورى منى سرا گوارينتگ و مردمانى چما اء كم ارتى اى چه من دور كرتگ.“

ايسا مسيهئ پيدائشئ پيشگوئى

(۲۶-۲۷) ششمى ماها، هدايا وتى پريشتگ جبرائيل، جليئ دمگئ شهر ناسرءها، مريم نامين نشتگين جنگيئ كرا راه دات كه آبيئ سانگ گون ايسپ نامين مرديا

بوتگ آت. ایشپ، چه داوودئ نسل و پدريچا آت. (۲۸) پريشتگ، مريمئ کړا آتک
 و گوشتي: ”گل و شادان بئ که هډائے نيکين واهگئے ساهاگائے و هډاوند گون
 تئو گون انت.“ (۲۹) چه اے هبرئے ايشکنا، مريم باز پريشان بوت و دلا گوشتي:
 ”بارين، اے ډولين هال و هئوال کنگئے مانا چه انت؟!“ (۳۰) پريشتگا گوشت:
 ”او مريم! مئرس، چيا که هډائے مهر و رهمت تئي همراه انت. (۳۱) نون تئو په
 چکا اميتوار بئ و ترا مردين چکے بيت، که بايد انت آييئے ناما ايسا بکنئے. (۳۲) آ،
 مزين مردمے بيت و برزين ارشئے هډائے چک زانگ بيت و هډاوندین هډا، آييئے
 پت و پيرکي، بزان داوودئے بادشاهيئے تهتا آيا بکشيت. (۳۳) آ، اکوبئے پدريچئے
 سرا مدام بادشاهي کنت و آييئے بادشاهي هچبر نکثيت.“ (۳۴) مريما چه
 پريشتگا جست کرت: ”اے چون بوت کنت که من تنينگه سور نکرتگ و
 جنين چکے آن؟!“ (۳۵) پريشتگا پسئو دات: ”هډائے پاکين روہ تئي سرا اير
 کثيت و برزين ارشئے هډائے زور و کدرت تئي سرا ساهيل بيت. پميشکا آ، پاک و
 هډائے چک زانگ بيت. (۳۶) ايزابت هم که تئي سياد انت، پيرانسريا په
 مردين چکيا اميتوار انت. هما که گوشتگ آتش سنډ و بيرند انت، نون شش ماه
 انت که لاپي پړ انت. (۳۷) چيا که په هډايا، هچ کارے نبوتني نه انت.“ (۳۸) مريما
 گوشت: ”من هډاوندئے مؤلد آن، همے ډولا که تئو گوشتگ، انچش بات.“ رندا
 پريشتگ چه آييئے کړا شت.

مريم ايزابتئے گندگا رنوت

(۳۹) هما روچان، مريم ايشتاپيا راه گپت و يهوديئے کوهستاني هند و دمگئے
 شهريآ شت. (۴۰) اودا زگريائے لوگا شت و ايزابتي هال و هئوال کرت. (۴۱)
 انچش که مريمئے تنوار ايزابتئے گوشان کپت، آييئے لاپا، چکا سربست و
 ايزابت چه پاکين روها پړ بوت. (۴۲) گون برزين تنوارے گوشتي: ”تئو جنيناني
 نياما بهتاور ائے! بهتاور انت هما چک که تئي لاپا انت. (۴۳) من کئے آن که مني
 هډاوندئے مات مني گندگا بيئيت؟“ (۴۴) وهده تئي تيارجوژيئے تنوار مني
 گوشان کپت، چک چه گلا لاپئے ته سرت. (۴۵) بهتاور ائے تئو که باورت کرتگ،
 چيا که هډاوندئے هما هبر که گون تئو گوشگ بوتگان، سرجم بنت.

په هُدايا مَریمئې سَنا و سَنا

۴۶ مَریما، آییئې پَسَّوَا گوشت:

”منی ساه و جان، هُداوندا سَنا و سَنا کنت.

۴۷ منی روه گلا بال اِنْت، که هُدا منی رَکَّیْنوْک اِنْت.

۴۸ چیا که وتی مۆلدئې نِزۆری ای چارتگ.

چه اِد و رَند، سَجَّهَیْن نَسْل و پَدْرِیچ منا بَهِتاوَر زاننت.

۴۹ چیا که آ پاک نامیْن زۆرمندا په من مَزنیْن کار کرتگ.

۵۰ آییئې مَهر و رَهمت، هما سَجَّهَیْنانی پُشت در پُشتا مانیت

که آییئې تَرِسش دلا هست اِنْت.

۵۱ آییا گوْن وتی پُرزۆرین باسکا، مَزنیْن کار و کِرْد پیَش داشتگ و

هما که وتی دلا بازیْن پَهرش بستگ، آییا شَنگ و شانگ کرتگ اِنْت.

۵۲ آییا، هُکمران چه وتی تَهتان سرشکون و

گریب، بُرز و سرپراز کرتگ اِنْت.

۵۳ شدیگ، گوْن و شَیْن چیژان سیړلاپ و

سیړینی دست هۆرک و هالیگ رهادگ کرتگ اِنْت.

۵۴ آ وتی مَهر و رَهمتانی یاتا کپتگ و

په وتی هِزمتکارین بنی اِسراییلی کئوما مهربان بوتگ،

٥٥ بزبان په ابراهيم و آيئې چك و او بادگان ابدى مېرى بكشتگ،

هما پئما كه گون مئې پت و پيركان لېزى كرتگات.

٥٦ مريم، سئې ماهئې كساسا ايزابتنئې لوگا منت و رندا پر ترّت و وتى لوگا شت.

يهايئې پيدائش

٥٧ وهده ايزابتنئې ماه و روچ سرجم بوتنت، آيا مردين چكئې بوت. ٥٨ آيئې چلگيئې هال كه سياد و همساهاگان سر بوت و ايشكتش هداوندا آيئې سرا مزين مهر و رهمته كرتگ، گرا گون آيئې وشيا هوړ و شريكدار بوتنت.

٥٩ وهده نوكا هشت روچ بوت، په آيئې سنت كنگا اتكنت. آيان نوكئې نام پتنئې نامئې سرا، زكريا پر بندگى ات. ٦٠ بله نوكئې ماما گوشت: ”نه، آيئې نام بايد انت يهيا بيت.“ ٦١ مردمان گوشت: ”نئى كُتم و هاندانا، اے نامين مردم كس نبوتگ.“ ٦٢ گرا آيان چكئې پت، زكريا په اشاره جست كرت كه آ وتى چكا چونين نامئې پر بنديت؟ ٦٣ زكريا نبيسگى دارتهتگئې لوئت و آيئې سرا نبشتى: ”چكئې نام يهيا انت.“ گرا سجهين مردم هيران بوتنت. ٦٤ هما دمانا زكريائې گنگين زبان پچ بوت و هبرا لگت و هدائې ستا و سنایى بنگيچ كرت. ٦٥ چه اے هبرا، همساهاگان ترس دلا كپت و يهوديھئې دمگئې كوھستگانى سجهين مردمان اے بارئوا هبر كرت. ٦٦ هرگسا كه اے هال ايشكت وتى دل و هئالا چش گوشتى: ”بارين، اے چك چونين مردمئې بيت؟“ چيا كه هداوندئې دست گون آيا گون ات.

ايسائې پيدائشئې بارئوا زكريائې پيشگوئى

٦٧ گرا، يهايئې پت زكريا، چه پاكين روها پُر بوت و پيشگوئى كرت و گوشتى:

٦٨ ”هُداوند، إِسراييلُ هُدايا سَنا و سَنا بات،

چيَا كه په وتي كئومئې مَدَت كنگا آتگ و كئومي رَگيښتگ.

٦٩ آيا چه وتي هِزمتكارين داوودئې لؤگ و بُنجاها،

كانئې په مئې رَگيښتگ جوړيښتگ،

٧٠ انچش كه آيا بازين وهديا پيسر،

چه وتي پاكين نبياي زبانا كئول داتگ.

٧١ آيا، چه مئې سَجِهين دژمن و بدواهان كه چه ما نِپرت كنت،

مارا رَگيښتگ،

٧٢ مئې پت و پيركاني سرا مهر و رهمتي كرتگ و

وتي پاكين هما اهد و كرارئې يات و ثرانگي داشتگ.

٧٣ گون مئې پت ابراهيم سئوگندي هم كرتگ ات،

٧٤ كه مارا چه دژمناني دستا برَگيښت،

تانكه بې ترس و بيمَا په آيا هِزمت بكنين و

٧٥ آيئې چم و نِزرا وتي سَرجمين زندا

نيك و پاك بيين.

٧٦ تنو، او مني چُك!

برزين ارشئې هُداي نبي زانگ بئې،

چیا که تئو چه هُداوندئے آيگا پيسر،

آييئے راه و کشکا تچک و تئيار کنئے.

تئو آييئے کئوما اے زانتا دئئے (۷۷)

که گون آيانی گناھانی پهلّیا،

هُدا آيانَ رگینیت.

چیا که مئے هُدا مهربان انت و (۷۸)

چه آييئے بيکساسين رهمتان روچ چه بُرزين ارشا،

مئے زندمانا سر کشیت،

تان په آيان که تهاروکی و مرکئے ساھگا نشتگانَت، (۷۹)

رژنایي بیکشیت و

مارا ديم په سُهَل و آسودگيئے راها رهشوني بکنت.

آ چک، رُدان و مان پاکين روها زورمند بئيان ات. چه بنی اسرائیلیانی (۸۰)

نیاما زاهر بئیکا پيسر، گیابانانَ مَنت.

ایسا مسیهئے پیدائش

هما روچان، رومئے بادشاه کئیسر آگوستوسا جار جت و هُکم کرت که (۱)

رومئے سرجمين مُلک مردم شماری کنگ بیت. (۲) اے اولی مردم شماری ات و آ

وهدا، کويرينيوس سوريهئے والی ات. (۳) هرکس په وتی نامئے نبشته کناينگا،

وتی پت و پيرکی شهرا شت.

ایسپ هم چه جليلئے شهر ناسرھا در کپت و يهوديّهئے شهر بئیت لهما (۴)

شت. بئیت لهما، هما شهر انت که بازین وهدے پیسرا اودا داوود بادشاه پیدا
 بوتگات. ایسپ، بیها چه داوودئے پدريچا ات، پمیشکا په وتی نامئے نبشته
 کناینگا اودا شت. ۵ ایسپا، وتی دشتار، مريم هم گون ات که آ، په چکيا
 امیتوار ات.

۶ همه وهدا که آ بئیت لهما اتنت، مريمئے چلگ بئيگئے ماه و روچ سرجم
 بوتنت و ۷ مردین چکيئے سرا چلگ بوت که آيئے اولی چک ات. مريم و تی
 نئک گديا پیتک و کاھدانيئے تھا واپينت، چيا که په آيان مهمانجاها جاگه
 نيست ات.

په شيانکان پريشتگانی مستاک

۸ هما هند و دمگا، لهتين شيانک هست ات که شيا گيا بانا وتی رمگش
 نگهپانی کرت. ۹ آ شيا، اناگت هداوندئے پريشتگے آيانی ديما اتک و چارين
 نييمان هداوندئے مزنيئے شههم و رزنایي درپشان بوت. چه اشيا، آيان سک
 ترست. ۱۰ بله پريشتگا گوشت: ”مترسييت، منا مستاکے گون انت که په شما
 بازین وشيے کاريت و په سجھين کئوما وشين مستاکے. ۱۱ آ اش انت که
 داوودئے شهر بئیت لهما مروچی په شما رگينوکے پیدا بوتگ که آ، هداوندین
 مسيه انت. ۱۲ اشيئے پجاه آرگئے نشانی اش انت که شما کاھدانيئے تھا، مان
 گديا پیتکگين نئکے گنديت.“

۱۳ اناگت، چه آسمانی پريشتگانی لشکرا رُمبے آپريشتگئے کرا اتک و هدا اش
 سپت و سنا کرت:

۱۴ ”شان و شوکت برزين ارشئے هدايا بات و

زمينئے سرا سهل و ايمنی

په هما مردمان بات

که هدا چه آيان وش و شنود انت.“

١٥) وهده پريشتگ پر ترّت و آسمانا شتنت، شيانكان و تمان و تا شور كرت و گوشتش: ”بيايت بئيت لهما برنوين و همه سرگوست كه اودا بوتگ و هداوندا مارا هال داتگ، وت بگندين.“ ١٦) گزا آ، په اشتايي راه گيت و همودا شتنت، ايسپ و مريمش در گيتكنت و نئكش كهدهائے تها ديست. ١٧) نئكے گندگا رند، شيانكان اے چكے بارنوا هرچه كه چه پريشتگان اِشكتگ آت، مردم سهيگ كرتنت. ١٨) آ مردمان كه شيانكاني هبر اِشكت، هيران و هبگه منتنت. ١٩) بله مريما اے سجهين هبر، وتي دلا داشتنت و اِشاني سرا باز پگر و هيالي كرت. ٢٠) شيانكان، هرچه كه اِشكتگ و ديستگ آت، په آيان هدايا سپت و سنا كنان پر ترنت، چيا كه اے سجهين هما دئولا آنت كه گون آيان گوشگ بوتگ آت.

مزين پرستشگاها ايسائے آرگ

٢١) هشتمي روچا، وهده نئكے سئت كنگے وهده آتك، آيئے نامش ايسا پر بست، هما نام كه مائے لپا كيگا پيسر، پريشتگا پر كرتگ آت.

٢٢) وهده مات و چكے چلگ شو ديئے وهده هلاس بوت، موسائے شريتئے رندگيريا، ايسپ و مريما ايسا اورشليمي مزين پرستشگاها اورت تانكه آيا هداوندئے سپرده بكننت، ٢٣) انچش كه هداوندئے شريت گوشيت: » اولي هر مردين چك بايد انت په هداوندا نديگه حساب كنگ بيت.« ٢٤) په كربانيگ كنگا هم آتكنت، تان هما دئولا كه هداوندئے شريت گوشيت، ”چيتے شانثل يا دو كسانين كيوت“ هيرات بكننت.

٢٥) هما وهدا اورشليمي شهرا، شمون نامين مرده هست آت كه پهريزكار و هداوستے آت و بني اسرائيلاني ركينوكے رهچار آت و هدايے پاكين رو، گون آيا گون آت. ٢٦) پاكين روها مستاگ داتگ آت، تان وهده كه هداوندئے مسيها مگنديت، آنمريت. ٢٧) چه پاكين روھي الهام و شبينگا، مزين پرستشگاھي پيشگاها آتگ آت. نون وهده ايسائے پت و ماتا شريتئے راه و رهبنداني سرجم كنگا ايسا پاكين لوگا اورتگ آت، ٢٨) شمونا ايسا زرت، دستاني دلا داشت، هدا سنا و ستا كرت و گوشتي:

۲۹ ”او زورمندین هداوند! نون منا، وتی اے هزمتکارا، انچش که تئو وت لبز داتگ،

چه اے جهاننا په وشي و سلامتی چست کن و وتی گورا بیر،

۳۰ چیا که من گون وتی چمان چه تئیی نیمگا

اے نجات و رگینگ دیستگ

۳۱ که تئو سجھین کئومان دیما پدر کرت.

۳۲ آ په دگه کئومان هدائے بارئوا سرید کنوکین رزنه بیت و

په تئیی بنی اسرائیلی کئوما پهر و شانه.

۳۳ وهده ایسائے پت و ماتا آییئے بارئوا شمونئے اے هبر اشکتنت، هئیران

۳۴ بوتنت. شمونا په آیان نیکیں دوا کرت و گون چکئے مات، مریما گوشتی:
”هدایا اے چک، په بازین بنی اسرائیلیانی رگینگ و بازینیئے گار و بیگواه کنگا
راه داتگ. اے چک نشانیئے بیت، بله بازینے آییا نمئیت. ۳۵ همة پیما آ، بازینیئے
دلانی رازان پاشک کنت. او مریم! تئو وتی زندا مزین گم و اندوھے گندئے که آ
گم، زهمئے دئولا تئیی دلا کپ کنت.“

۳۶ همودا، اشړئے گیلھئے یک جنینے هستات که نییے ات. آییئے نام هئا ات
و آییئے پتئے نام پنویل ات. امری مزن ات. سور کنگا رند، هیت سالی گون وتی
لوگ واجها گوازیئتگات، ۳۷ بله رندا جنوزام بوت. نون آییئے امر هشتاد و چار
سال ات و آییا چه مزین پرستشگاها دَن، یاد ایر نکرت. شپ و روچ، هدایا سنا و
ستا کنان، وتی وهده په دوا و روچگ گوازیئت. ۳۸ آ هم، هما ساها آیان کرا
اتک، هدائے شگری گیت و گون هما سجھین مردمان که اورشلیمئے رگینگئے
رهچار اتنت، گوشتی: ”اے چک هما رگینوک انت.“

۳۹ وهده ایسائے پت و ماتا هداوندئے شریئتے سجھین راه و رهبد پوره

کرتنت، گڙا پر ترّت و جَلِیلا، وتی شهر ناسِرَها آتکنت. (۴۰) آ چک، رُدان و زورمند
بئیان آت. چه زانت و زانگا سرریچ آت و هُدائے رهمتی گون آت.

گسانین ایسا مزین پرستشگاها

(۴۱) ایسائے پت و مات، ایسپ و مَریم، هر سال سرگوزئے ائیدا، اورشلیما
شتنت. (۴۲) وهدے ایسایا دوازده سال بوت، وتی هیل و آدتئے پدا، ائیدا
اورشلیما شتنت. (۴۳) ائیدئے روچ که هلاس بوتنت، پر ترگئے وهدا، گسانین
ایسائے مات و پت سهیگ نه اتنت و آ اورشلیما منت. (۴۴) اولی روچا، آیان وتی
دلا پگر کرت بلکین گون کاروانا گون انت، پمیشکا یک روچئے منزلا دیم شتنت.
رندا، آییئے شوهازا در کپتنت و چه وتی سیاد و پجاروکان آییئے جستش گیت.
(۴۵) بله ایسائے نگدگا پر ترّت و په آییئے شوهازا، اورشلیما شتنت.

(۴۶) سیمی روچا، آیان ایسا مزین پرستشگاهئے پیشگاها در گیتک که اودا آ،
شریتئے زانوگرانی نیاما نشتگ آت، آیانی هبران گوش دارگا آت و چه آیان جست
و پرس کنگا آت. (۴۷) سجھین اشکنوک چه آییئے هوשמندی و پسوان هیران
آتنت. (۴۸) وهدے ایسپ و مَریم آ دیست، هیران بوتنت. ماتا گون آییآ گوشت:
”او منی چک! تئو چیآ گون ما چش کرت؟ من و تئی پت گون پریشانی تئی
شوهازا بوتگین.“ (۴۹) ایسایا پسو دات: ”شما چیآ منی شوهازا بوتگیت؟ زانا،
نزانگؤ که من باید انت وتی پتئے کارانی رندا بیان؟“ (۵۰) بله آ ایسائے اے هبران
سرید نبوتنت.

(۵۱) ایسا گون آیان پدا ناسِرَها شت و آیانی سجھین هبری گیت و منتنت.
آییئے ماتا اے سجھین هبر، وتی دلا داشتنت. (۵۲) ایسا رُدان و چه زانت و زانگا
سرریچ بئیان آت و هدا و مردمان روچ په روچ دوست تر بوت.

پاکشودوکین یهائے کلو

(متّا ۱: ۳-۱۲؛ مَرکاس ۱: ۱-۸؛ یوهنا ۱۹: ۱-۲۸)

١ رومئ بادشاه، تېرېوس كئیسرئ بادشاهیئ پانزدهمی سال ات. هما
 روچان، پنتیوس پیلاتوس، یهودیہئ والی ات. هیرودیس، جلیلئ هاکم ات.
 هیرودیسئ برات پیلپس، اتوریہ و تراھونیتیسئ هاکم ات و لیسانیاس،
 آبیلینیئ هاکم ات. ٢ هئا و کنیاپا، آ وهدئ مسترین دینی پیشوا اتنت. هما
 روچان، هُدا ئ کُلو گیابانا زکریائے بچ، یهیا ئ سرا آتک. ٣ یهیا، اُردنئ کئورئ
 دوین پهناتان هر جاگه شت و هُدا ئ کُلو ی په مردمان رَسینت و گوشتی: ”چه
 وتی گناهان پشومان ببیت، تئوبه بکنیت و پاکشودی بکنیت که بکشگ بیت.“
 ٤ آنچش که اے بارئوا اِشیا نبیئ کتابا نبشته انت:

» گیابانا، کسے گوانک جنت:«

» هُداوندئ راها تئیار و«

» آییئ کشکا راست و تچک بکنیت.»

٥ » سَجْهین کَنڈ و دَرگ « پُر کنگ بنت و«

» سَجْهین کوہ و جُمپ جَهل آرگ بنت.»

» چپ و چوئین راه تچک کنگ بنت و«

» سَجْهین سرکپ و ایرکپ همدپ و هَمَلَسون کنگ بنت.»

٦ » جهانئ سَجْهین مردم چه هُدا ئ نیمگا«

» رَگینگ و رَسنگاری گندنت.»

٧ وهدے مردم په پاکشودی کنگا آتک و مچ بوتنت، یهیا یا گون آیان
 گوشت: ”او سیه مارزادگان! کنیا شمارا ذاه داتگ و گوشتگ که چه هُدا ئ آیوکین
 کهر و گزبا رگت کنیت؟! ٨ آنچین کار بکنیت چه آیان پَدَر ببیت که شما په دل
 چه وتی گناهان پشومان بوتگیئت. وتی دلا پهر مبندیت که ’ما اِبراھیمئ نسل و
 اوْبادگ این:‘ من شمارا گوشان که هُدا چه اے سینگ و ڈوکان هم، په اِبراھیم چک

و اوښادگ پيدا كړت كنت. ٩ نون تپړ تيار انت درچكان چه بڼا بگډيت و هر درچكه كه شريڼ بر نياريت، گډگ و اسا دنور دئيك بيت. ١٠ مردمان جست كرت: ”گړا ما چه بكنين؟“ ١١ آيا پسو دات: ”اگن گسيا دو جامگ هست، يگيا هما گسا بدنت كه آيا هچ نيست و اگن گسيئو كړا ورد و وراك هست، آيان هم بهر بكنت.“

١٢ سڼگي و مالياتگير هم په پاكشوديا بهياي كړا اتكنت. جستش كرت: ”او استاد! ما چه بكنين؟“ ١٣ گړا آيا گوشت: ”چه گيشينتگين كساسا گيشتر مگريت.“ ١٤ سپاهيگان هم چه آيا جست گيت: ”ما چه بكنين؟“ پسوي دات: ”په زور چه گسيا زر مگريت و گسيئو سرا دروگين تهمت مجنيئ. وتي مړئو سرا گزران بكنيت.“

١٥ مردم، هډاي واده داتگين رگينوكنو انتزار و ودارا اتنت، پميشكا هياليش كرت كه بلكين بهيا هما مسيه انت؟ ١٦ بله بهياي آ سجهين پسو داتنت و گوشتي: ”من شمارا تهنا گون آيا پاكشودي ديان، بله يك انچين كسي آيكي انت كه آچه من زورمندتر انت و من آييئو كنوشبنداني بوچگئو لاهك هم نه ان. آ شمارا گون هډاي پاكين رو و اسا پاكشودي دنت. ١٧ آيا چه بوچ و پگان دانئو جتا كنگ و گيشينگا، هنشونئو دستا انت. جو هانا پاك و سله كنت و دانان امبارا ايز كنت، بله پگ و پلاران انچش سوچيت كه اسش هچبر نمريت.“ ١٨ بهياي، مردم دگه بازين سر و سوچ و دلبډي هم داتنت و وشين مستاگ، ديان كرت.

١٩ بله وهدئ بهياي، جليلئو هاكم هيروديس په اء هاترا سك مئياريك كرت كه آيا گون وتي برائئو جن هيرودياي، ناراھين نزيكي هستات و دگه بازين ردين كاري هم كرتگات، ٢٠ هيروديسا وتي گندگين كار گيش كرت و بهياي گيت و بنديگ كناينت.

ايسائو پاكشودي

(متا ٣: ١٣-١٧؛ مراكس ١: ٩-١١)

(۲۱) وهدے يهيا بازين مردمان پاکشودی دئیکا ات، آيا ايسا هم پاکشودی دات. وهدے ايسا دوا کنگا ات، هما وهدا آسمانے دپ پچ بوت و (۲۲) پاکين روہ، کپوتیئے دروشما آیئے سرا ایر نشت و چه آسمانا توارے آتک که ”تئو منی دوستين بچ ائے، من چه تئو باز وش و رزا آن.“

ايسائے بيہ و بنياد

(متا ۱: ۱-۱۷)

(۲۳) ايسايا کم و گيش سی سال ات که وتی کاری بنگیج کرت. مردمانی هئال ات که ايسا ايشپئے چک انت. ايشپ هاليئے چک انت و چه هاليا رند: (۲۴) متات، متات لاوی، لاوی ملکی، ملکی يئا، يئاي ايشپ، (۲۵) ايشپ متاتيا، متاتياي آموس، آموس ناهوم، ناهوم هسلی، هسلي نجای، (۲۶) نجاي مهت، مهت متاتيا، متاتياي شمی، شمی ايشپ، ايشپ يهودا، (۲۷) يهوداي يوهنان، يوهنان ريسا، ريساي زروبابل، زروبابل شيالتيال، شيالتيال نیری، (۲۸) نيري ملکی، ملکی ادی، ادی کوسام، کوسام المودام، المودام ایر، (۲۹) ایر يوشا، يوشا الياز، الياز يوریم، يوریم متات، متات لاوی، (۳۰) لاوی شمون، شمون يهودا، يهوداي ايشپ، ايشپ يونان، يونان الياکیم، (۳۱) الياکیم مليا، ملياي مینان، مینان متاتا، متاتاي ناتان، ناتان داوود، (۳۲) داوود یسی، یسی اوبئید، اوبئید بوآز، بوآز سلمون، سلمون نهشون، (۳۳) نهشون آمیناداب، آمیناداب آرم، آرم هسرون، هسرون پارس، پارس يهودا، (۳۴) يهوداي اکوب، اکوب اساک، اساک ابراهيم، ابراهيم تیرا، تیرا ناهور، (۳۵) ناهور سروج، سروج رئو، رئو پالچ، پالچ آبیر، آبیر شالہ، (۳۶) شالہ کئینان، کئینان آرپکشاد، آرپکشاد سام، سام نوہ، نوہ لمیک، (۳۷) لمیک متوشالہ، متوشالہ هنوک، هنوک یارد، یارد مهلائیل، مهلائیل کنان، (۳۸) کنان اینوش، اینوش سئیت، سئیت آدم، و آدم چه هدائے نیمگا انت.

شئیتان ايسايا چکاسیت

۱) ایسا، هُدائے پاکین روها سرریچ، چه اُردنئے کئورا پر ترّت و پاکین روہ،
گیابانا آیئے رهشون ات. ۲) اودا شئیتانا ایسا تان چل روچا چکاست. آ روچان
آییا هچ وراکے نوارت. وهده آ روچ هلاس بوتنت شدیگ بوت. ۳) شئیتانا
گوشْت: ”اگن تئو هُدائے چک ائے، گزا اے سِنکا بگوش نگنئے بیت.“ ۴) ایسایا
پَسئو دات: ”پاکین کتابا نبیسگ بوتگ که « مردم تهنه په نان زندگ نبیت.“

۵) گزا شئیتانا آ، یک بُرزین جاگهیا برت و په یک دمانے دنیائے سجھین
بادشاهی پیش داشتنت و ۶) گوشتی: ”من اِشانی سجھین وِس و واک و
شوکتا ترا دئیان، چیا که اے منی دستا کپتگ انت و من هرگسا بلوئان، دئیانش.
۷) پمیشکا، اگن تئو منا پرستش بکنئے، اے سجھین تئییگ بنت.“ ۸) ایسایا
پَسئو دات: ”پاکین کتابا نبیسگ بوتگ: وتی هداوندین هدايا پرستش بکن و
تهنا هماییه هزمتا بکن.“

۹) رندا، شئیتانا ایسا اورشلیما برت، مزین پرستشگاهئے دیوالئے بُرزترین
جاگها اوشتارینت و گوشتی: ”اگن تئو هُدائے چک ائے گزا وتا چه ادا جهلاد دنور
بدئے. ۱۰) چیا که پاکین کتابا نبیسگ بوتگ:

» هدا په تئیی نگهپانیا وتی پریشتگان هکم کنت و

۱۱) » آ، ترا وتی دستانى دلا دارنت»

» تان تئیی یاد ڈوکیا ملگیت.“

۱۲) ایسایا پَسئو دات: ”پاکین کتاب چش هم گوشیت: » وتی هداوندین
هدایا مچکاس و آزمائش مکن.“

۱۳) شئیتانا، وهده وتی سجھین چکاس هلاس کرتنت، ایسایى په دگه
شرترین وهده و موهیا اِشت و شت.

چه ناسرَها ایسائے در کنگ

١٤ گڙا ایسا گون پاکین روھئے زور و واکا جلیلا پر ترّت و آییئے نام و تئوار آ
سجھین دَمگا سر بوت. ١٥ ایسایا آیانی کنیسَھانی تها تالیم دات و سجھین
مردمان آستا کرت و سازات.

١٦ گڙا، ناسرَها شت، همودا که رُستگ و مزن بوتگأت. شَبَتئے روچا، وتی
هیل و آدتئے سرا کنیسَها آتک. اودا په وانگا اوشتات. ١٧ اِشئیا نبیئے کتابش
آییئے دستا دات. انچش که آییَا پچ کرت، چمی په هما بهرا کیت که گوشیت:

١٨ « هداوندئے روھ منی سرا انت،»

« آییَا منا روگن پر مُشتگ»

« تانکه وار و نیزگاران و شین مستاگے برسینان،»

« منا دیمی داتگ که بندیگ و آسیران آزاتیئے بشارتا بدئیان و»

« په کوران بیناییئے مستاگے برسینان،»

« زلم دیستگینان برکینان و»

١٩ « هداوندئے مهر و رهمتئے سائے بشارتا بدئیان.»

٢٠ گڙا، ایسایا کتاب پیټک، کنیسَھئے هزمتکارئے دستا دات و نشت.

پرستشگاهئے سجھین مردم آییئے نیمگا چارگا آنت. ٢١ ایسایا گون آیان
گوشت: ”مروچی گون شمئے گوش دارگا، پاکین کتابئے اے نبشتهئے راستی پگا و
سرجم بوت.“ ٢٢ هرکسا په آییَا شَرین گواهیے دات و چه آییئے پرمهرین هبران،
سجھین مردم هیران و هبکه منتت. گوشتش: ”بارین، اے هما ایسپئے چک
نه انت؟“ ٢٣ ایسایا گون آیان گوشت: ”من دلجم آن شما اے بتلا په من کاریت
که اگن تئو داکترے ائے گڙا پیسرا وتا ذراه بکن. هما مؤجزه که ما اِشکتگ تئو

کپرناھوما کرتگ أنت، آيان ادا وتی شهر و هنکينا هم پيش بدار. (۲۴) گيشی کرت: ”شمارا راستين گوشان، هچ نبيا وتی شهر و هنکينا شرب نيست. (۲۵) دلجم بيت که الياس نبی زمانگا، وهدے تان سئ و نیم سالا آسمانئ دپ بند بوت و سجھين ملکا مزين دگالے کپت، ايسرايلا بازين جنوزامے هست ات. (۲۶) بله الياس په کما چه آيان يکيئ کرا هم راه دئيگ نبوت، تهنا سيئونئ شهر سرپها، په يک جنوزاميئ کما رنوان دئيگ بوت. (۲۷) همے پيما، ايشا نبی زمانگا، ايسرايلا بازين سيه گرئ نادرهيا گيتگ ات، بله يکے هم ذراه نبوت. تهنا نومان نامين مردے رگت که آ سوريهئ ملکا نندوک ات.“

(۲۸) چه اے هبراني اشکنگا، کنيسهئ نشتگين مردم زهر گيتنت. (۲۹) پاد اتکنت و ايساس تيلانک ديان چه شهر ادر کرت و هما کوھئ کشگا برت که شهر آ کوھئ سرا اڈ بوتگ ات، تانکه جهلاد دئوري بدئنت. (۳۰) بله ايسا چه مردمانی نيما در آتک، وتی راهی گيت و شت.

يک مردیئ جنئ در کنگ

(مرکاس ۱: ۲۱-۲۸)

(۳۱) رندا، ايسا کپرناھوما شت، که جليئ دمگئ شهرے. شبتئ روچا، پرستشگاهئ ته مردمی تاليم دانت. (۳۲) ايسائے تاليمانی گوش داروک چه آيئ هبراني اشکنگا هيران اتنت، چيا که آيا گون واک و اهتیار، گپ و ثرائ کرت.

(۳۳) کنيسهئ ته يک مرديا که آيا جنئ پر ات، کوگار کنانا گوشت: (۳۴) ”او ايسا ناسري! ترا گون ما چه کار انت؟ آتکگئ که مارا گار و تباه بکنئ؟ من زانان تئو کئ ائ، تئو هدائے گچين کرتگين هما پاکين ائ.“ (۳۵) ايسايا جن هگل دات و گوشتی: ”وتی دپا بدار و اے مردا يله دئ!“ جئا مردمانی ديما آ مرد زمينا دئور دات و انچش در آتک که آ مردا هچ نکسانے نرست.

(۳۶) چه اے کارا سجھين مردم هيران بوتنت و وت مان وتا گوشتش: ”اے چونين هبرے؟! گون واک و اهتیارے جئان هکم دنت و آ هم مردمان يله کنت.“

٣٧ نون، كِر و گورئ سَجِهين هلك و هَنكِينان، ايسائے نام و تنوار پُرشت و شنگ بوت.

ذرهبكشي و هُدائے كَلئو

(مَتّا ٨: ١٤-١٧؛ مَرکاس ١: ٢٩-٣٩)

٣٨ ايسا چه كَنيسَها در كِيت و شَمونئ لَوگا شت. شَمونئ و سَيگ، ثَرنديَن تَپِيا گِيتگ اَت. شَمونئ لَوگئ مردمان، په آيئ دَراه كنگا گَوَن ايسايا دَزيندي كرت. ٣٩ ايسا شت، آيئ كَشا اوشتات و تَپي هَكل دات. هما دمانا تَپي سِست و په آيانی هِزمت كنگا پاد اَتك.

٤٠ روَندا، مردمان هر دُئولين نادره ايسائے كِرّا اورتنت و آيا نادرهاني سرا دست پر مُشت و دَراه كرتنت. ٤١ جَن، چه بازين مردمان در اَتكنت و كوگار كنان گوشتيش: ”تئو هُدائے چُك ائ،“ چِيا كه آيان زانتگات، آ هُدائے هما گچين كرتگين مَسِيه انت. بله ايسايا هَكل دئيان بِيَتئوار كرتنت.

٤٢ وهده روچ بوت، ايسا يَك گِستا و پناهين جاگهيا شت. مردم آيئ شوهازا اَتنت. وهده آيان ايسا ديست، گوشتيش: ”گَوَن ما بَجَل و مارا يله مدئ.“ ٤٣ ايسايا گوشت: ”منا هُدائے بادشاهيئ مِستاگ، آ دگه شهران هم رسيَنگي انت، چِيا كه هُدايا منا په همے كارا راه داتگ.“ ٤٤ گَزا يَهُودِيَهئ سَجِهين كَنيسَهان، و شين مِستاگي جار جت.

ايسائے اولی مرید

(مَتّا ٤: ١٨-٢٢؛ مَرکاس ١: ١٦-٢٠)

١ يَك رَندے ايسا گَنيسارتئ مَزَن گورمئ لَمبا اوشتاتگات و مردم هُدائے هبراني گوَش دارگا، يكدوميا تيلانك دئيان، آيئ چپ و چاگردا مُچ اَتنت. ٢ آيا، گورمئ كِرّا دو بوجيگ ديست. ماهيگير چه بوجيگان اير كيتگاتنت و وتي دام و ماهوران شوَدگا اَتنت. ٣ ايسا چه هما بوجيگان يَكِيا كه شَمونئگ اَت،

سوار بوت. چه شَمونا لوټتی بوجیگا چه تئیا با کمه دور ببارت. رندا نشت و چه همودا مردمانی تالیم دئیگا لگت.

٤ وهدے هبری هلاس بوتنت، گون شَمونا گوشتی: ”بوجیگا گورمه جُهلانکیان ببر و وتی دامن په ماهیگه شکارا آيا دئور بدئییت.“ ٥ شَمونا گوشت: ”واجه! دوشی ما سجهین شپ دلسیاهی گشتگ و مارا هچ ماهیگ دستا نکپتگ، بله نون که تئو گوشه، من دامن آيا دئور دئان.“ ٦ آيان دام آيا دئور دانت و همینچک ماهیگش گپت که دام درگی بوتنت. ٧ پمیشکا، دومی بوجیگه نشتگین همکارش، گون اشاره په کما تئوار کرتنت. آتکنت و دوین بوجیگ چه ماهیگا همینکدر پُر بوتنت که آيا بډگی آتنت.

٨ وهدے شَمون پترسا اے کار دیست، چه ترسا ایسائه پادان کپت و گوشتی: ”او هداوند! منا یله دے و برئو، چیا که من گنهارے آن.“ ٩ چه بازین ماهیگانی شکارا، شَمون پترس و آییئ سجهین همکار هیران آتنت. ١٠ همه دئولا، زبديئ دوین چک، آکوب و یوهنا که شَمونئ شریکدار آتنت، هم هیران بوتنت. ایسایا گون شَمونا گوشت: ”مترس! تان اے وهدا تئو ماهیگ شکار کرتگ، چه اد و رند مردمانی دلان شکار کنئ.“ ١١ پدا آيان وتی بوجیگ و دام تئیا با آورتنت و وتی سجهین کار و بار یله دانت و ایسائه همراه بوتنت.

گریئے ذرهکشی

(متا ٨: ٢-٤؛ مَرکاس ١: ٤٠-٤٥)

١٢ دگه روچه، ایسا یک شهریا ات. اودا مردے سرا تان پادا سیه گرئ نادرهیا گپتگ ات. وهدے ایسایی دیست، آتک و دیم په چیر کپت، دزبندی ای کرت: ”او واجه! اگن تئو بلوئئ منا وئ و پلگار کرت کنئ.“ ١٣ ایسایا وتی دست شهارت، دستی پر مُشت و گوشتی: ”من لوټان. ذراه و پاک ببئ!“ هما دمانا، سیه گرا مرد یله دات. ١٤ ایسایا آهکم دات و گدن کرت: ”اے هبرا گون هچکسا مگوش، بله برئو، وتا دینی پیشوایا پیش بدار و په وتی پاک و پلگاریا، هما کربانیگ که موسائه شریتا نبیسگ بوتگ، هیراتی بکن تانکه په آيان گواه و

شاهدیے بیت. (۱۵) بله ایسائے نام و تئوار اَنگت هم هر جاه شنگ و تالان بوت و بازیڼ مردم په آییئے هبرانی گوښ دارگ و وتی ناجوړیانی ذراه کناینگا اَنک و آییئے کړا مچ بوتنت. (۱۶) ایسا گیشتر، چه مردمان دور، گستا و تهنا، بر و گیابانان دوا کنگا ات.

لنگ و مُنډین مردیئے ذره بکشی

(مټا ۲:۹-۸؛ مَرکاس ۱:۲-۱۲)

(۱۷) یک روچه، ایسا درس و سبک دئیگا ات. لهتین پریسی و شریته استاد، که چه جلیل و یهودیئے سجھین میټگان و چه اورشلیما اَتکگات، همودا نشتگ اتنت. په نادراہانی ذراه کنگا، هداوندئے زور و توان گوڼ ایسایا گوڼ ات. (۱۸) هما وهدا لهتین مردما، تهتینئے سرا یک لنگ و مُنډین مردے گوڼ ات و اَتکنت. آیان باز جُهد کرت که آیا ایسائے دیمایارنت، (۱۹) بله چه مردمانی بازیڼ مچیا، آیان لوگئے توکا اَتک نکرت. پمیشکا، نادراہش زرت، لوگئے سرا سر کپنت و نادراہش گوڼ تهتا چه بانئے سرا جَهلاد، ایسائے دیمایر دات. (۲۰) وهدے ایسایا آیانی اے باور دیست، گوشتی: ”او منی دوست! تئی گناه بکشگ بوتنت.“ (۲۱) چه ایسائے اے هبرا، پریسی و شریته اے دگه زانوگر، که اودا نشتگ اتنت، پگر کنگا اتنت: ”اے کئے انت که کپر کنت؟! ابید چه هداے جندا، دگه کس گناهان پهل کرت و بکشت نکنت.“ (۲۲) بله ایسایا آیانی دلئے هال و هبر زانتنت و گوشتی: ”شما چیا وتی دلا چشین هیال کاریت؟“ (۲۳) کجام هبرئے گوښگ آسانتر انت: ”تئی گناه بکشگ بوتگ انت، یا: پاد آ، برئو؟“ (۲۴) بله تان شما بزانیټ، منا که انسانئے چک آن، اے دنیا یا گناهانی پهل کنگئے واک و اهتیار هست...“ پدا گوڼ آ لنگا گوشتی: ”...ترا گوښان، پاد آ، وتی تهت و گندلان بزور و لوگا برئو.“ (۲۵) هما دمانا، مرد سجھینانی دیمایر پاد اَتک، وتی تهت و گندلی بدّا کرتنت و هدا یا سیت و ستا کنان لوگا شت. (۲۶) چه اے کارئے گندگا، اودئے نشتگین مردم هییران و هبکه بوتنت، هداش ستا کرت و سارات و په ترسے گوشتش: ”مروچی ما چونین به مانگین کار دیستگ!“

لاویئے لوڼگ

۲۷ رندا، ایسا دُنا در آتک و لاوی نامپن یک سُنګی و مالیاتگیرین مردے دیستی، که وتی کارئے جاگها نشتگات. ایسایا گوشت: ”بیا، منی رندگیریا بکن.“
۲۸ لاوی پاد آتک و سَجّهین چیژی یله دانت و آییئے همراه بوت.

۲۹ گُرا لاویا وتی لوگا په ایسائے شریا، پُرْمَراهین مهمانیے کرت. اے مهمانیا، بازیڼ مالیاتگیر و لهتین دگه مردم گوڼ آیان گوڼ ات. ۳۰ پریسی و آیانی شَریتئے زانوگران، گوڼ ایسائے مریدان گلگ کنانا گوشت: ”شما چیا گوڼ سُنګی و گنھکاران یکن وائے سرا وریت و نوشت؟“ ۳۱ ایسایا گوشت: ”دراه و سلامتین مردمان، داکتر پکار نه انت، نادراهان داکتر پکار انت. ۳۲ من په پهریزکاران نئیاتکگان، گنھکارانی لوڼگ و گوانک جنګا آتکگان، که آچه وتی سلین کاران توبه بکننت.“

روچگئے بارئوا

۳۳ لهتینا، چه ایسایا جُست کرت: ”یهیائے مرید گیشتر روچگ دارنت و زگر و دوا کننت. پریسیانی مرید هم انچش کننت، بله تیی مرید مدام ورننت و نوشنت.“ ۳۴ ایسایا گوشت: ”سورئے مهمان، تان وهدے که سالونک گوڼ آیان گوڼ انت، په روچگئے دارگا هج کنگ بنت؟“ ۳۵ بله وهدے کئیت که سالونک چه آیان جتا کنگ بیت، گُرا آ روچگ بنت.“

۳۶ ایسایا اے مسال هم دات: ”هچکس چه نوکین پشکيا چنڈے نبریت و کوهنین پشکا پچ و پینگ نجت و اگن چش بکنت نوکین پشکا دریت. کوهنین پشک هم گوڼ نوکین پچا دئولدار نبیت. ۳۷ همه دئولا، هچکس نوکین شرابا کوهنین زگان مان نکنت، چیا که نوکین شراب، زکا تراکینیت. شراب رچنت و زگ هم زئوال بیت. ۳۸ نوکین شراب، باید انت نوکین زکا مان ریچگ بیت. ۳۹ گسے که کوهنین شرابئے ورگا هیلدار انت، نوکین شراب نوارت. په آییئے دلا

کو هڼښ شراب تامدار تر انت.

شبتۍ روچۍ اھتیار

(متا ۱۲: ۱-۸؛ مړکاس ۱۲: ۲۳-۲۸)

۱) یک برے شبتۍ روچا، ایسا چه گندمی کشاران گوزگا ات. آییۍ مرید گندمی هوښگان سڼدگ و گون وتی دستان مشگ و ورگا اتنت. ۲) گړا چه پریسیان لهتیڼا گوشت: ”چیا انچین کار کنیت که شبتۍ روچا رنوا نه انت؟“ ۳) ایسیا پسو دات: ”زانا، شما نوانتگ، وهدۍ داوود و آییۍ همراه شدیگ بوتنت، گړا داوودا چه کرت؟“ ۴) آ، هدائۍ پاکین لوگا شت، هدائۍ ناما هما هیراتی و پاکونڈین نګنی زرت، وارتن و وتی همراهانا هم په ورگا داتی، که آیانی ورگ تهنا په دینی پیشوایان رنوا ات. ۵) پدا ایسیا گون آیان گوشت: ”منا، که انسانۍ چک آن، شبتۍ روچۍ اھتیار هست.“

منڈین مردیۍ ذره بکشی

(متا ۱۲: ۹-۱۴؛ مړکاس ۱: ۳-۶)

۶) دګه شبتۍ روچۍ، ایسا کنیسها شت و مردمانی تالیم دئیگا گلایش بوت. همودا، یک مردۍ ات که راستین دستی هُشک و منڈ ات. ۷) شریته زانوگر و پریسی، ایسیا چارگا اتنت و یک نیمونیه شوهازا اتنت که اګن اۍ مردۍ دستا شمېهۍ روچا ذرا بکنت، گړا ما آییۍ سرا شبتۍ روچا کار کنگۍ بهتاما جت کنین. ۸) ایسیا آیانی دلۍ هال و هبر زانت. گون منڈین مردا گوشتی: ”پاد آ، بیا دیم بوشت، مردم ترا بګندنت!“ آ مرد پاد آتک و اوشتات. ۹) گړا ایسیا چه مردمان جست کرت: ”نون منا بګوشیت که شبتۍ روچا نیکی کنگ رنوا انت یا بدی؟ انسانۍ زندۍ رکینګ رنوا انت، یا کُشګ و ګار کنگ؟“ ۱۰) گړا سجھینانی نیمګا چارت و گون آ مردا گوشتی: ”دستا شمار دۍ!“ آییا انچش کرت و دستی وش و ذرا بوت. ۱۱) شریته زانوگر و پریسی سک زهر ګپنت و وتمان و تا شور و سلاهش کرت که گون ایسیا چه بکنت.

دوازده هاسيڼ کاسدئے گچين کنگ

(۱۲) هما وهدا يک روچے، ايسا په دوا کنگا کوها شت و سجهين شپي گون
هدايا په دوا گوازينت. (۱۳) وهده روچ بوت، آيا مريد وتي کرا لوئنت و چه
اين دوازده کس گچين کرت و وتي هاسيڼ کاسد نامينتنت. (۱۴) آياي نام اش
انت: شمون که ايسايا آيئے نام ”پترس“ پر بست، آيئے برات اندرياس، اکوب،
يوهنا، پيليپس، برتولوما، (۱۵) متا، توما، هليپئے چک اکوب، شمون که آيئے پنام
”سرمچار“ انت، (۱۶) اکوبئے چک يهودا و يهودا اسکريوتي که رندا ايسايي
دروهي و دژماني دستا دئيگی ات.

نادراھانی ذرهکشی

(متا ۲۳:۴-۲۵)

(۱۷) ايسا گون مريدان چه کوها اير کيت و يک پت و پچين جاگهيا اوشتات.
چه آيئے مريدان بازينے اودا ات. چه يهوديه، اورشليم و سور و سئيدونئے
تئياب گورئے مردمان، مزين رُبه هم آتک و مچ بوت. (۱۸) مردمانی اے مزين
مچي، په آيئے هبراني گوش دارگ و وتي نادراهياني ذراه کناينگا آتکگات. آ که
پليتين روھان دُچار آنت هم ذراه کنگ بوتنت. (۱۹) مردمان ايسائے دست پر
کنگئے کوشت کرت، چيا که چه آيا يک انچين واک و توانے در آيگا ات که
سجهيني ذراه کرتنت.

بژن و بهتوري

(متا ۱:۵-۱۲)

(۲۰) ايسايا وتي مريداني نيما چارت و گوشتي: ”بهتاور ايت شما که وار و
بژگ ايت، چيا که هدائے بادشاهی شمئینگ انت. (۲۱) بهتاور ايت شما که انون
شديگ ايت، چيا که سير بيت. بهتاور ايت شما که انون گريوان ايت، چيا که
کندان بيت. (۲۲) بهتاور ايت شما، وهده مردم په انسانئے چکئيگی شمارا آزار

دئینت و چه وت دور و گستا کنت، دژمان دئینت و بنام کنت. (۲۳) آ رڼچا، شادکامی بکنیت و گلا بال بییت، چیا که آسمانا شمئ مژ سک باز انت. آیانی پت و پیرینان هم گون نبیان همے دئولا کرتگ.

(۲۴) بله بژن و آپسوز په شما که هستومند ایت، چیا که شمارا آرام و آسودگی رستگ. (۲۵) بژن و آپسوز په شما که انون سیر ایت، چیا که شدیگ بیت. بژن و آپسوز په شما که انون گندان ایت، چیا که گمناک و گریوان بیت. (۲۶) بژن و آپسوز په شما، وهدے که سجھین مردم شمارا ستا دئینت و ساژاينت، چیا که آیانی پت و پیرینان هم گون دروگین نبیان، انچش کرت.

مهر

(مټا ۵:۳۸-۴۸؛ ۱۲:۷)

(۲۷) او منی گوښ داروکان! شمارا گوښان که گون وتی دژمان مهر بکنیت و گون آیان هم که چه شما نپرت کنت، نیکی بکنیت. (۲۸) په آیان که شمارا بدین دوا کنت برکت بلوئیت، په آیان که شمارا آزار دئینت نیکی دوا بلوئیت. (۲۹) اګن گسیا ترا شهmate جت، وتی دومی گبا هم آییئ نیمگا بترین و اګن گسیا تئی کباه پچ گیت، پلی که تئی پشکا هم ببارت. (۳۰) اګن گسے چه تئو چیزے لوئیت، بدئی ای، اګن گسے تئی چیزے په زور ببارت، پدا ملوئی. (۳۱) گون دگران هما دئولا نیکی بکنیت که چه آیان لوئیت.

(۳۲) اګن شما تهنا گون همایان مهر بکنیت که گون شما مهر کنت، گرا شما چونین سوږ و پاندگے گتگ؟ اے کار، گنهکارانی دستا هم بوت کنت. (۳۳) اګن شما گون همایان نیکی بکنیت که گون شما نیکی کنت، گرا شمارا چه پاندگے رسیت؟ گنهکار هم انچش کنت. (۳۴) اګن شما تهنا همایان وام بدئییت که امیت کشیت زرتگین و امان دات کرت کنت، گرا شمارا چه مژے رسیت؟ گنهکار هم گنهکاران وام دئینت و پدا پچ گرت. (۳۵) بله شما گون وتی دژمان هم مهربان بییت، گون آیان نیکی بکنیت، وامش بدئییت و پدا ملوئیت. اے دئولا، شمارا چه هدائے نیمگا، مزین مژے رسیت و شما مزن شاین هدائے چک بیت، چیا که آ،

گوڼ ناشگر و بدکارين مردمان هم مهربان انت. (۳۶) هما دټولا که شمئ آسمانی پت رهمدل انت، شما هم رهمدل بیټ.

اټیب و ایراز مگریت

(۳۷) دگران ایر مجنیت و ایراز مگریت، تانکه شما ایر جنگ مبیټ. گسیا میاریگ مکنیت، تانکه میاریگ کنگ مبیټ، دگران پهل کنیت و بکشیټ تانکه پهل کنگ و بکشگ بیټ. (۳۸) بدئیټ تان شمارا هم دئیگ بیټ. شمئ داتگینانی بدلا، سرریچ و دپادپین کئیل و پیمانه، شمئ کټا ریچگ بیت، چیا که، گوڼ هر کئیلیا بدئیټ، گوڼ هما کئیل شمارا دئیگ بیت.

(۳۹) اے مسالی هم په آیان آورت: ”کورے چه پیما دگه کوریا راها پیش داشت کنت؟ هر دوین چاتا نکپنت؟ (۴۰) شاگرد چه وتی استاد زانتکارتز نبیت، بله هما که رُست و رُدوم گپیت و چه تالیم سرریچ بیت، وتی استادے دټولا بوت کنت.

(۴۱) چیا وتی براتے چمے پیلاشکا گندے، بله وتی چمے بُندا نگندے؟ (۴۲) وهده تئو وتی چمے بُندا نگندے، چوون وتی براتا گوشت کنے: ’بل که تئیی چمے پیلاشکا در کنان؟‘ او دوپوستین شتلکار! پیسرا وتی چمے بُندا در کن، رندا تئیی چم پچ بنت و وتی براتے چمے پیلاشکا گشت کنے.

درچک و درچکے بر

(مټا ۱۷:۷-۲۰؛ ۱۲:۳۲-۳۵)

(۴۳) هچ شریڼ درچکے سلین بر و نیبگ نیاریت و نه سلین درچک شریڼ بر و نیبگ کاریت. (۴۴) هر درچک، چه وتی برا زانگ بیت. نه چه دنگران انجیر چنگ بیت و نه چه ډولکا انکور. (۴۵) شریڼ مردم، وتی دلے هزانگے ایر کرتگین نیکیان، چه وتی دپ و زبانا در کنت و سلین مردم، وتی دلے امبارے ایر کرتگین گندگیان، چه وتی دپ و زبانا ریچیت. چیا که هرچه مردمے دلا ببیت، هما چه آییئ دپا در کئیت.

٤٦ وهدے شما منی هبرانی سرا کار نکینت، گژا چیا منا 'هداوند، هداوند' گوښیت؟ ٤٧ آ کس که منی هبرانی اشکنګا کئیت و آیانی سرا کار کنت، من شمارا پیښ داران که آ، کئی پیما انت. ٤٨ آهما بان بندین اُستائے دُولا انت که په لوگئے بندګا چلی جُهل بُرت و بُردی تَلارئے سرا ایر کرت. وهدے هار و هیرۆپ آتک، هارا آ لوگ سُرینت نکرت، چیا که مَهر و مُهکم بندګ بوتګات. ٤٩ بله کسے که منی هبران گوښ داریت و آیانی سرا کار نکنت، هما مردمئے پیما انت که لوگی بے بُردا بست. وهدے هار و هیرۆپ آتک، لوگ هارا مَلت، کپت و پَهِک وئیران بوت.

پئوجی آپسرئے باور

(مَتَا ۸: ۵-۱۳؛ یوهنا ۴: ۴۳-۵۴)

١ وهدے ایسایا گون مردمان وتی هبر هلاس کرتنت، کَپرناهُوما شت. ٢ اوډا، یګ رومی پئوجی آپسریا، هزمتکارے هستات که آییا باز دوست ات. آ هزمتکار، سک نادره و مرکِیگ ات. ٣ وهدے آپئوجی آپسر ایسائے بارئوا سَهِیگ بوت، آییا یهودیانی لهتین کماشین مردم ایسائے کِرا راه دات تان آییئے مِنتِگیریا بکننت و بگوښنتی که بیئیت و آییئے هزمتکارا دِراه بکنت. ٤ آ یهودی کماش ایسائے کِرا اتکنت، آییئے مِنتِش گپت و گوښتِش: "اے پئوجی آپسر کرزیت که تئو په آییا اے کارا بکنئے. ٥ چیا که مئے کئومئے دوزواه انت. مئے کَنیسه هم هماییا اډ کناپنتگ."

٦ ایسا آیانی همراه بوت و شت. وهدے لوگئے نزیګا رستنت، پئوجی آپسرا وتی لهتین دوست کاسد کرت و په ایسایا، کَلووی رنوان دات: "او هداوند! وتا زهمتوار مکن. من نکرزان که تئو منی لوگا بیائے و ٧ من په وت اے لاهکیا هم نگدان که تئی کِرا بیایان. تئو تهنا هُکم بکن، منی هزمتکار دِراه بیت. ٨ چیا که من هم وتی مسترانی هُکمئے چیرا آن و منی دستئے چیرا هم سپاهیگ هست.

اځن ګسپا هُکم بکنان 'برئو' آ رئوت و اځن ګسپا بګوښان 'بيا' آ کثيت. اځن وتي هزمتکارا بګوښان 'اے کارا بکن' آ کنت.

۹ وهدے ايسايا اے هبر اشکت، هئيران بوت و ديمی ګوڼ وتي همراهين مردمان کرت و گوشتي: "شمارا گوښان، من چشين مهرين سبتک و باور اسرائيلیاني نياما هم نديستگ." ۱۰ وهدے پئوجی آپسرے کاسد پر ترّت و لوگا آتکنت، ديسيتش که هزمتکار وش و ذراه انت.

جنوزاميئے چکے زندگ کنگ

۱۱ ډير نگوست، ايسا ګوڼ وتي مريد و دگه بازين مردمانی همراهيا، نابين نامين شهریا شت. ۱۲ وهدے شهرے دروازگے نزيکا رست، ديستي مردم يک مُردگے چه شهر اڏن برگا انت که آ وتي جنوزامين ماتے يکين چک ات. شهرے بازين مردم هم، ګوڼ آ جنوزاما ګوڼ انت. ۱۳ وهدے هداوندين ايسايا آ جنوزام ديست، آيئے سرا سک بزگی بوت و گوشتي: "مگريو." ۱۴ نزيک اتک و مُردگے تهتي دست پر کرت، مُردگے کوپگ ديوک اوشتانت. ايسايا مُردگ ګوانک جت: "او ورنّا! من ترا گوښان، پاد آ." ۱۵ مُردگ پاد اتک و نشت و هبرا لگت. ايسايا آ ورنّا ماتے دستا دات.

۱۶ سجھيناني دلا ترسے نشت و هدايا سپت و سنا کنان، گوشتش: "مئے کرا مزين نبیے ودي بوتگ" و "هدا وتي کئومے کُمک کنگا آتکگ." ۱۷ ايسائے هال و هبر، سجھين يهوديه و کر و ګورے سردگاران تالان بوت.

يهايے کاسد

(متّا ۱۱: ۲-۱۵)

۱۸ پاکشودوکين يهايے مريدان، يهيا چه ايسائے اے اجبين کاران سهيگ کرت، پميشکا يهيايا چه وتي مريدان دو کس لوٹت و ۱۹ په جست کنگا هداوندين ايسائے کرا ديم دات که "بارين، تئو هما اے که آيگی ات، يا ما په دگريا رهچار بين؟"

٢٠ آ دوین ایسائے کړا آتکنت و گوشتش: ”مارا پاکشودوکین یهیا یا په اے هبرئے جُستا راه داتگ: ’بارین، تئو هما اے که آیگی ات، یا په دگریا رهچار بیین؟“ ٢١ هما وهدا، ایسا بازیڼ ناجوژ و نادرهان ذراه کنگا ات، چه جئیان، پلیتین روهان گشگا ات و بازیڼ کوړانی چمان، رژنایی بکشگا ات. ٢٢ ایسیا پَسو داتنت: ”هرچه که شما دیستگ و اِشکتگ، برئویت یهیا یا سهیگ کنیت که کور گندگ و مئیم کنگا ات، لنگ ترگ و راه رئوگا ات، گری پاک و پلگار بئیگا ات، کر اِشکنگا ات، مُردگ زندگ بئیگا ات و بزگ و نیزگاران و شین مستاک سر بئیگا ات. ٢٣ بهتاور هما انت، که منی کارانی گندگا نکل موارت و ملکُشیت.“

یهیائے بارئوا

(متا ١١: ٧-١٩)

٢٤ وهدے یهیائے کاسد در کپت و شتنت، ایسا گوڼ مردمان، یهیائے بارئوا گپ و ثران کنگا لگت: ”چونین چیزئے چارگا گیابانا شتگیت؟ کلم و کاشے ڈیلئے چارگا که گوڼ گواتئے گشگا اے دیم و آدیم شیک وارت؟ ٢٥ اگن نه، گزا چونین چیزئے چارگا شتگیت؟ انچین مردئے چارگا شتگیت که نرم و نازرکین پوښاکي گورا ات؟ آ مردم که برهدارین پوښاک گورا کنت و هستومندانی دئولا زند گوازیڼنت، کلات و ماژیان نندوک ات. ٢٦ گزا اودا شما چونین چیزئے چارگا شتگیت؟ پیگمبرئے چارگا؟ هو، شمارا گوشان که یهیا چه پیگمبریا هم مستر انت. ٢٧ آ هما انت که آبیئے بارئوا نبیسگ بوتگ: »بچار، من وتی کاسدا چه تئو پیسر راه دئیان که آ، تئی راها تچک و تئیار کنت.« ٢٨ من شمارا گوشان که هچ ماتا پاکشودوکین یهیائے وژین بیمئین چکے نیاورتگ. بله هدائے بادشاهیا، هما که چه سجھینان گستر انت، آ چه یهیا یا هم مستر انت.“

٢٩ وهدے یهیا یا هدائے پیگام آورت، بازیڼ مردمان، سُنگی و مالیاتگیران هم مَنَت که هدائے کُلو و پیگام راست انت، چیا که آ یهیا یا دستا پاکشودی دئیگ بوتگ اتنت. ٣٠ بله پریسی و شریئتے کازیان چه یهیا یا دستا پاکشودی نکپت و هدائے لوٹ و واهگش په وت نمَت.

٣١ ”اے زمانگے مردمان کئی همدَرور بکنان که آ، کئی ڈئولا أنت؟“ ٣٢ آ، هما چُکانی پیما أنت که بازارا نِشتگ أنت و یکدومیا گَوْشگا أنت: ’ما په شما نل و کلم ساز کرت، بله شما ناچ و سُهبت نگیت، ما په شما مَوْتک آورت، بله شما آرسے نریتک.‘ ٣٣ پاکشودوکین یهیا آتکگ، نه نانی وارت و نه شرابی نوشت و شما گَوْشیت جتی پر انت، ٣٤ بله انسائے چک آتکگ، وارت و نوشتیت و شما گَوْشیت: ’لای و شرابی، مالیاتگیر و گنهارانی سَنگت انت.‘ ٣٥ بله هکمت و زانتا هما زاهر کنت که آییے رندگیر و مَنوگر أنت.“

گنهارین جنینے ایسائے پادان چرپ کنت

٣٦ چه پریسیان یگیا ایسا وتی لوگا مهمان کرت. آشت و په ورگا پَرزؤنگے سرا نِشت. ٣٧ آ شهر، یک بدکارین جنینے هست آت. وهده سَهیگ بوت که ایسا اے پریسیئے مهمان انت، سَنگ مَرَمَرین آتردانیئے تها، آتری زرت و همودا شت. ٣٨ ایسائے پُشتا، آییئے پادانی نَزیکا گریوان اوشتات، گون وتی آرسان ایسائے پادی تر کرت و گون وتی مود و ملگوران هُشک کرتنت و پادی چکت و آتر پر مُشتنت.

٣٩ وهده آ پریسیا که ایسا مهمان کرتگات اے دیست، وتی دلا گَوْشتی: ”اگن اے مرد پیگمبرے بوتین، آلما زانتگ آتی اے جنین که آییَا دست پر کنگ و مُشگا انت، کئے انت و چونین گنهارے.“ ٤٠ ایسایا گَوْشت: ”او شَمون! منا گون تئو یک هبرے گَوْشگی انت.“ آییَا گَوْشت: ”جی استاد، بگوش!“

٤١ ایسایا گَوْشت: ”مردیا دو وامدار هست آت، یگے پنچ سد دینار و دومی پنجاه دینارے وامدار آت، ٤٢ بله آ دوینان په وامانی دئیگا هچ نیست آت، پمیشکا وام دئیوکا آیانی وام بکشتنت. نون چه آ دوینان کجامیا وام دئیوک گیشتر دُوست بیت؟“ ٤٣ شَمونا پَسئو دات و گَوْشتی: ”منی هیالا، هما که آییئے وام گیشتر آنت.“ ایسایا پَسئو دات: ”تئو شَر گَوْشت.“

٤٤ گزا ایسایا جنینے نیمگا چک ترینت و گون شَمونا گَوْشتی: ”اے جنینا گندے؟ من تئی لوگا آتکان، تئو منا پادانی شودگا ترمپے آپ ندات، بله اے جنینا

منی پاد گون وتی ارسان تر کرت و گون ملگوران هُشک کرتنت. (۴۵) تئو منا
 نچکت، بله اے جنین چه منی رسگا تان اے وهدی، یکپئما منی پادان چُگگا انت.
 (۴۶) تئو منی سرا روگن پر نمشت، بله آییَا منی پادانی سرا اتر پر مُشت. (۴۷)
 پمیشکا ترا گوشان: اے جنینے بازیڼ دُستیئے سئوب اش انت، که اشیئے بازیڼ
 گناه بکشگ بوتنت، بله آ که آییئے دُستی کمتر انت، هما انت که آییئے بکشگیڼ
 گناه کمتر انت. (۴۸) گزا دیمی گون آ جنینا ترینت و گوشتی: ”تئی گناه بکشگ
 بوتنت.“

(۴۹) بله اے دگه مهمان گون یکدگرا گوشگا لگتنت: ”اے کئے انت که مردمانی
 گناهان هم پهل کنت؟“ (۵۰) نون ایسایا گون آ جنینا گوشت: ”تئی سِتک و باورا
 ترا رگینت، په وشى و سلامتی برئو.“

گون ایسایا جنینانی همراهی

(۱) رندا، ایسا شهر په شهر و میټگ په میټگ تررت و په مردمان، هدائے
 بادشاهیئے مستاگئے جاری جت. آییئے دوازدهین کاسد همراه اتنت. (۲) لهتین
 جنین هم که ایسایا آیانی جن گشتگ اتنت و چه نادرهیان ذراه و جوژ
 کرتگ اتنت، گون آیان گون اتنت. چه آیان یگے مریم ات، که آییئے پتام مجدلیه
 ات و ایسایا چه آییَا هیت جن گشتگ ات. (۳) دگه یگے یوانا ات که آییئے
 لوگ واجه، هوزا، هیرودیس بادشاهئے کلاتئے کلیتدار ات. یگے سوسن ات و دگه
 باز جنین اتنت، که چه وتی زر و مالان، په ایسا و آییئے مریدان کُمک کنگا اتنت.

تھم چنډگئے مسال

(متا ۱:۱۳-۱۷؛ مَرکاس ۱:۴-۱۲)

(۴) چه هر شهر و هر هَلک و هنکینا مردم ایسائے کِرا پیداک اتنت. وهدے
 بازیڼ مردمے آتک و مچ بوت، ایسایا په مسال و درور گون آیان گوشت: (۵)
 ”یک دِهکانے په تهمئے چنډگا شت، تهمانی چنډگئے وهدا کُمکے تهم راهئے سرا
 رتک که پالپاش بوتنت و بالی مُرگان چت و وارنتنت. (۶) کُمکے دَل و دُوکانی
 سرا رتک، آرستنت بله زوت گیمُرت و هُشک بوتنت، چیا که زمینا نمب نیست ات.

٧ دگه گمکې، شز و چرگانی نیاما رتک، گون آیان هوریگا رُستنت بله شزان
آیانی رُست و رُدوم داشت. ٨ آ دگه تهم، شزین زمینا رتک و شر رُست و مزین
بوت و سد سری هوشگ و برش کرت. “اے مسالے گوشگا رند، ایسایا په
برزتواری گوشت: ”هرکسا په اشکنگا گوش پر، بشکنت.“

٩ ایسائے مریدان، چه آیی اے مسالے مانا جُست کرت. ١٠ آییایا پَسَو دات:
”هدایا شمئے دلے چم پچ کرتگانَت، که شما آییئے بادشاهیئے رازان سرید بیئت،
بله په آ دگه مردمان، مسال و درور آنت و بس، تانکه:

» گون چمان بچارنت، بله مگندنت

» گون گوشان بشکنت، بله سرکچ مؤرنت.»

١١ اے مسالے مانا ایش انت: تهم، هدائے هبر آنت. ١٢ راهئے سرا رتکگین
تَهمانی مانا، هما مردم آنت که هدائے هبران گوش دارنت، بله شئیتان کئیت و چه
آیانی دلا، هدائے هبران در کنت که چش مبیئت آ باور بکننت و برگنت. ١٣ دل و
دوکین زمینئے رتکگین تَهمانی مانا، هما مردم آنت که هدائے هبران اشکنت و په
گل و وشئ مَنت، بله هدائے هبر، آیانی دلا ریشگ و ونڈال نجنت، تان گمکے
وهدا رند، آیانی باور کم بیت و آزمایش و چکاسئے وهدا پُشتا کنزنت و چه راها
نُگلت. ١٤ شز و دنگرانی تها رتکگین تَهمانی مانا، هما مردم آنت که هدائے
هبران گوش دارنت، بله دنیایی پریشانی و مال و زرئے هرس و جوپه و ائیش و
نوشان مان گیشنت و هوشگ و بر نیارنت. ١٥ شزین زمینا رتکگین تَهمانی مانا،
هما مردم آنت که هدائے هبران گوش دارنت و په ستک و دل و پاکین نیئے آیان
مَنت. اے چو هما کشارا آنت که هوشگ و بر کنت و پایدار بنت.

چراگئے مسال

(مرکاس ۴: ۲۱-۲۵)

١٦ کسے که چراگا روک کنت، تگارئے چیرا چیرى ندنت، یا تَهتئے چیرا ایرى
نکنت. روکین چراگا، چراگانا ایر کنت، تان هرکس که لوگا کئیت رُزناييا
بگندیت. ١٧ چیا که هچ چشین چیرین چیزے نیست که زاهر و پدر مبیئت و هچ

چُشېن پناه و انډيمېن هېرے نېست که آشکار و ديمدرا مبيت. (۱۸) شما هُزار بيت و بزائيت که چه پئېما اِشکنيټ. کسپا که چيزے هست، آيا گيشتر دئېگ بيت و کسپا که نېست، بله گمان کنت که هستی، چه آيا هما هم پچ گرگ بيت.

ايسائے مات و برات

(مټا ۱۲:۴۶-۵۰؛ مَرکاس ۳:۳۱-۳۵)

(۱۹) همے وهدا ايسائے مات و برات آيئے گندگا آتکنت، بله چه مردمانی بازيڼ مچيا آيئے نزيکا آتکش نکرت. (۲۰) ايسا اِش هال دات که ”تئیی مات و برات په تئیی گندگا دُنا اوشتاتگ أنت.“ (۲۱) ايسايا دراينت: ”منی مات و برات هما أنت که هُدائے هېران گوښ دارنت و آيانی سرا کار کنت.“

توپانے ايرموش کنگ

(مټا ۸:۲۳-۲۷؛ مَرکاس ۴:۳۵-۴۱)

(۲۲) يک روچه، ايسايا گوڼ مريدان گوشت: ”بيايت گورمئے دومی نيما رنوین.“ بوجيگا سوار بوتنت و راه گپنت. (۲۳) وهدے بوجيگ رنوگا ات، ايسا واپ کپت. اناگت سيه گواتيا سر کرت و توپان بوت و بوجيگ چه آيا پُر بئېگی ات. آيانی زند، هترئے تها ات.

(۲۴) مريد ايسائے گورا شتنت، چه واپا آگهش کرت و گوشتش: ”واجه، او واجه! ما اير بُگگی و مرگی اين.“ آ، چه واپا آگه بوت و توپان و مئوج و چئولی هکل دانتت، چه نهَر و هکلان گوات کپت و توپان پرشت و ايرموش بوت. (۲۵) آيا گوڼ وتی مريدان گوشت: ”شمئے بستک و باور کجا شت؟!“ مريدان چه اے اَجَبین کارا ثرست و به منتنت و چه يکدوميا جُستش گپت: ”اے چوڼين مردمے که گوات و چئولان نهَر و هُکم دنت و آهم، آيئے هُکما مَنت.“

جني گنوکيئے درهکشی

(مټا ۸:۲۸-۳۲؛ مَرکاس ۵:۱-۲۰)

٢٦ گڙا، گراسياني سرډگارا رستنت که جليلئ دَمگئ ديم په ديم،

مَزَن گورمئ دومي پهناتا انت. ٢٧ وهده ايسا چه بوجيگا اير کيت و هُشکيا
آتک، چه شهرئ مردمان يکئ، که جنئ گنوکئ آت، گون آيا دچار کيت. چه بازين
وهديا، آيا پچ گورا نکرتگات و لوگيا نشتگات، شپ و روچ کبرستانا کپتگات.
٢٨ وهده آيا ايسا ديست، کوگارے کرتی، آيئ پادان کيت و گون برزتواری
گوشتي: ”ايسا، او مَزَن شانيئ هُداي چک! ترا گون من چه کار انت؟ ترا په هُدا
سئوگند، منا آزاب مدئ.“ ٢٩ آيا پميشکا چش گوشت که ايسايا جن هکم
داتگات، اے مردا يله بدنت. چنا، اے مرد پيسرا هم باز رندا گپتگات، مردمان په
زمزيل مهر بستگات و گر و دار کرتگات، بله مردا زمزيل پرؤشتگاتنت و چنا، آ
گشکان کرتگات و گيابانا برتگات. ٣٠ ايسايا چه آيا جُست کرت: ”تئي نام
کئ انت؟“ آيا پَسئو دات: ”مني نام لشکر انت،“ چيا که بازين جنئ آيئ جسم
و جانا پُترتگات. ٣١ چنان گون ايسايا دزبندی کرت که آيان، جُهليئ تَهترؤئ
چاتا دئور دئيگئ هکما مدنت.

٣٢ همؤدا، جُمپئ سرا، هوگاني مزنيئ رمگے چرگا آت، چنان گون ايسايا
دزبندی کرت: ”مارا بل که اے هوگاني جسما پُترين.“ ايسايا اجازت دانتنت. ٣٣
چنان آ مرد يله دات و هوگاني جسما پُترتنت و اناگت، هوگاني رمگ چه جُمپا
جُهلگا اير کپانا گورما بگت.

٣٤ وهده هوگاني شوانگان چش ديست، په درگے ميټگ و شهره شتنت و
مردمِش هال دانتنت. ٣٥ مردم شتنت تان گون وتي چمان اے سرگوستا
بگندنت. ايسائے کرا آتکنت و هما مردش ديست که چنان يله کرتگات، ايسائے
پاداني ديم نشتگ، پچ و پؤشاکي گورا و په هوش و سار انت. نون تُریش دلا
نشت. ٣٦ آ که وت چمدیستين شاهد آنت، آدگه مردمِش هال دانتنت که اے
جنئ گنوک چونکا ذراه بوتگ. ٣٧ گراسينائے سرډگارئ مردمان، گون ايسايا
دزبندی کرت که آيانی سرډگارا يله بدنت و برئوت، چيا که آيان باز تُرست.
پميشکا ايسا بوجيگا سوار بوت و شت.

٣٨ هما مردا که ايسايا آيئ جن در کرتگاتنت، گون ايسايا دزبندی کرت که

آییا گون وت ببارت. بله ایسایا آ مرد پر ترینت و گوشتی: (۳۹) ”لوگا برئو و وتی مردمان هال بدئے که هُدايا گون تنو چوئین کارے کرتگ.“ آ مرد شت و وتی شهرا جاری جت که ایسایا گون آییا چه کرتگ.

جنینئے ذرهبکشی و جنگینے زندگ کنگ

(متّا ۹: ۱۸-۲۶؛ مَرکاس ۵: ۲۱-۴۳)

(۴۰) وهده ایسا پر ترّت، رُبه مردما وشاتک کرت، چیا که سجّهین آییئے رهچار آنت. (۴۱) هما وهدا، یائروس نامین یک مردے که گنيسهئے مستر ات، ایسائے کړا آتک. آییئے پادان کپت و دزبندي و مینتی کرت که ”منی لوگا بیا.“ (۴۲) چیا که آییئے یگین جنک، که امری دوازده سائے کساسا ات، مرکيگ ات. وهده ایسا آییئے لوگئے نیمگا رئوگا ات، مردم چکا کپان و تیلانک دئیان آییئے گورا مچ بوتنت.

(۴۳) همودا یک جنینے هم هست ات که دوازده سال ات آییئے هون بند نبوتگات. هچکسا هم آ ذراه کرت نکرتگات. (۴۴) هما جنین، ایسائے پُشتی نیمگا آتک و آییئے کباهئے لمبی دست جت و هما دمانا هون بند بوت. (۴۵) گړا ایسایا گوشت: ”کئیا منی کباه دست جت؟“ وهده هچکسا نمّت، گړا پترسا گوشت: ”واجه! وت گندگا ائے که مردمان ترا چون انگر کرتگ و چکا کپان انت.“ (۴۶) بله ایسایا پدا گوشت: ”آلما کسپا منا دست پر کرت، من مارت که واک و توانے چه من در بئیکا انت.“

(۴۷) وهده جنینا زانت که اے هبر چیر دئیگ نبیت، گړا لرزانا آتک و ایسائے پادان کپت. آییا سجّهینانی دئیا گوشت که چیا ایسائے کباهی دست پر کرتگ و چه پئیم، هما دمانا چه وتی نادرهیا رکتگ. (۴۸) ایسایا گوشت: ”او منی جنک! تئیی سِتک و باورا ترا رگینتگ، په وشّی و سلامتی برئو.“

(۴۹) ایسا انگت هبرا ات، که چه گنيسهئے مسترئے لوگا، مردمے آتک و یائروسی هال دات که ”تئیی جنک مُرتگ و نون استادا گیشتر دلسیاه مکن.“ (۵۰)

ایسایا اے هبر اِشکت و گوڼ یائروسا گوشتی: ”مُثرس، باور کن، تئی جنک رَگیت.“

٥١) وهده ایسا یائروسے لوگا رست، آیا پثرس، یوهنا، اکوب و هما جنکے پت و ماتا ابید، دگه هچکس همراهیئے اجازت ندات. ٥٢) سجھین مردم په جنکے مرکا مۆتک و زاری کنگا آنت. بله آیا گوشت: ”مگریویت، آنمرتگ، بس واب انت.“ ٥٣) آیان ایسائے سرا کنت و گلاگ گیت، چیا که زانتگ آتش جنک مُرتگ. ٥٤) ایسایا جنکے دست گیت و گوڼ بُرژین توارے گوشتی: ”او منی چکا! پاد آ.“ ٥٥) جنکے ساه پر ترّت و هما دمانا پاد آتک. ایسایا گوشت: ”چکا ورگ بدئییت.“ ٥٦) چکے مات و پت هئیران و هبکه منتنت، بله ایسایا گدن کرتنت که اے هبرا گوڼ هچکسا مگوشت.

دوازدهین کاسدانی اهتیار

(مَتّا ١٠:٥-١٥؛ مَرکاس ٦:٧-١٣)

١) ایسایا وتی دوازدهین کاسد لوئتنت، آیانا سجھین جن و پلیتین روهانی در کنگ و ناجوژیانی ذراه کنگے زور و اهتیار هم دات. ٢) په هداے بادشاهیئے جار جنک و نادرهانی ذرهکشیا راهی دانت. ٣) گوشتی: ”راها، گوڼ وت هچ چیز مبریت، نه آسا و دزلّے، نه لوت و تورگے، نه نان و توشگ، نه زَر و نه گیشین جامگ. ٤) وهده لوگیا رنویت، تان شهرے یله دئیگا هما لوگا بمانیت. ٥) اگن یک شهریئے مردم شمارا و شاتک نکنت، گزا در آیکه وهدا، وتی پادانی دنزان همودا بچندیت و بتکینیت تان آیانی هلاپا شاهی بیت که شما هداے کلو په آیان رسینتگ.“ ٦) گزا ایسائے مرید در کیت و میتگ په میتگ هر جاه، وشین مستاکش په مردمان رسینت و نادرهین مردمش ذراه کرتنت.

هیرودیسے پریشانی

(مَتّا ١٤:١-١٢؛ مَرکاس ٦:١٤-٢٩)

٧ وهدے جَلِيلے ھاکم ھيروديس، چه اے سَجَّهين ھبر و ھالان سَھيگ بوت،
 پريشان و تکانسر بوت چيا که لهتين مردم ايسائے بارئوا چُش گوَشگا اَت: ”آ،
 يَھيا اِنْت که پدا چه مُردگان زندگ بوتگ،“ ٨ دگه لهتين گوَشگا اَت که ”اِلياس
 نبی زاهر بوتگ،“ و دگه لهتين چُش هم گوَشگا اَت که ”چه پيشی زمانگے
 پئيگمبران يگے که پدا زندگ بوتگ.“ ٩ گُزا ھيروديسا گوشت: ”يَھيائے سر وه
 من بُرتگ، نون اے کئے اِنْت که آيئے بارئوا من اے دُئولين ھال اِشکنگا آن؟“ آ په
 ايسائے گندگا هُدوناک اَت.

پنج هزار مردما وراک دئيگ

(مَتَا ١٤: ١٣-٢١؛ مَرکاس ٣٠: ٦-٤٤؛ يوهَنَّا ١: ٦-١٤)

١٠ وهدے ايسائے کاسد چه وتی سپرا پر تَرْت و اَتکنت، وتی کرتگين کارانی
 ھالِش ايسايا سر کرت. گُزا ايسايا آ گُون وت ھمراه کرتنت و بئيت سئيدا نامين
 شھريّا شت تانکه چه مردمان دور و گستا بنت. ١١ بله وهدے مردم سَھيگ
 بوتنت، آيئے رندا راه گپتننت. ايسايا آ وُشاک کرتنت، هُدائے بادشاهيئے بارئوا
 سر و سَوَج داتنت و نادرهين مردم هم وُش و ذراه کرتنت.

١٢ رُوندئے وهدا، دوازدهين کاسد اَتکنت و گوشتش: ”نون اے مردمان راه
 دئے که اے گور و کِرانی ميَتگ و بازاران برئوننت و په وت ورگ و وابجاھے
 شوَھاز بکننت، چيا که اِدا بَر و گيابانين جاگھے.“ ١٣ بله ايسايا گوشت: ”شما
 وت اِشان وراک بدئييت.“ آيان پَسُو دات: ”مئے کِرا پنج نغن و دو ماهيگا گيشتَر
 چيرَے نيست، بله هئو، اگن برئوين په اے سَجَّهين مردمان وراک په بها بگرين.“
 ١٤ چه آ مردمان، کِساس پنج هزار مردين اَتنت. ايسايا گُون مريدان گوشت:
 ”مردمان پنجاه پنجاهئے ئوليا بنندارينييت.“ ١٥ مريدان اَنچش کرت و مردم
 نندارينتنت.

١٦ ايسايا پنچين نان و دوين ماهيگ زرتنت و آسمانئے نيَمگا چارت، هُدائے
 شُگري گپت و پدا نان و ماهيگی چُنْد چُنْد کرت و مريدانی دستا داتنتی تانکه
 مردمانی سرا بهر بکننت. ١٧ سَجَّهين مردمان لاپ سيرا ورگ وارت و اَنگت چه
 سر اَتکگين چُنْدان، دوازده سَپت پُر بوت.

۱۸) یک روچه، ایسا ایوکا دوا کنگا ات و مرید گون آيا گون اتنت. چه مریدان جُستی کرت: ”مردم منی بارئوا چه گوشت، من کئے آن؟“ ۱۹) آيان پَسُو دات: ”لهتین گوشت تئو پاکشودوکین یهیا ائو و لهتین گوشت تئو الیاس نبی ائو. دگه لهتین چش هم گوشت، تئو چه پیسریگین زمانگئے آ دگه نبیان یگئے ائو که پدا زندگ بوتگئے.“ ۲۰) آيا جُست کرت: ”شما وت منی بارئوا چه گوشت، من کئے آن؟“ پنځسا پَسُو دات: ”تئو هُدا ئو راه داتگین هما مسیه ائو.“

وتی مَرکئے بارئوا ایسائو انولی پیشگوئی

۲۱) بله ایسایا آ هُکم کرتنت که ”اے هبرا گون هچکسا مگوشت.“ ۲۲) گوشتی: ”انسانئو چک باید انت بازیښ سکی و سوری بسگیت. کئومئو کماش، مزین دینی پیشوا و شریتن زانوگر آيا ممئت و بکوشاریننت و سئیمی روچا پدا زندگ بیت.“

ایسائو رندگیری

۲۳) ایسایا سجھین مردم گوشتنت: ”اگن کسے لوئیت منی رندگیریا بکنت، وتی دلئو واهگ و لوئان یله بدنت و هر روچ وتی جندئو سلپیا بدّا بکنت و منی راها گام بجنت.“ ۲۴) هرکس که وتی ساهئے رگینگئے جُهدا بیت، آيا باهینیت. بله آ که په منیگی وتی ساهبا بهینیت، آيا رگینیت. ۲۵) اگن یگیا سجھین دنیا برسیت بله وتی ساهبا بهینیت، چوئین سوئے بارت و چه کئت کنت؟ ۲۶) اگن کسے چه من و منی هبران لچ بکنت، گزا انسانئو چک هم، آ وهدی که گون وتیگ و آسمانی پتیگ و پاکین پریشتگانی شان و شوکتا اے جهانا پدا کئیت، چه آيا لچ کنت. ۲۷) بله من شمارا راستین گوشان، ادا لهتین مردم اوشتاتگ که تان آيانی دئما هُدا ئو بادشاهی پدر مبيت، مَرکئے تاما نچشت.“

ایسائے دیم و دروشمئے دریشناکی

(مَتّا ۱۷: ۱-۹؛ مَرکاس ۹: ۲-۹)

۲۸) چه اے هبران، کساس هشت روچا رند، ایسایا پترس، یوهنا و اکوب همراه کرتنت و په دوايا يک کوھيئے سرا شت. ۲۹) وهده ایسا دوا کنگا ات، آيئے ديمئے رنګ بدل بوت و گورئے ګد سک اسپيت بوت و دريشگا لگنت. ۳۰) يک اناګت دو مردم پدر بوت و ګون ایسایا هبر کنگا اتنت، يکے موسا و آدګه إلیاس ات. ۳۱) آ دوین ګون مزین شان و شوکتیا زاهر بوتنت و ایسائے مرکے بارنوا هبر کنگا اتنت که آما اورشلیما بئيگی ات.

۳۲) پترس و آيئے همراه اکوب و یوهنا سک وایینگ اتنت، بله وهده شر آګه بوتنت، ګزا دیستش که ایسا په شان و شوکتے ګون موسا و إلیاسا یکجاء اوشتاتګ. ۳۳) وهده آ دوین ایسایا رکست کنگ و رنوگی اتنت، پترسا گوشت: ”واجه! مئے ادا بئيګ سک شر انت، بل که ما سئے ساھګ و کاپار بندین، يکے په تئو، يکے په موسا و دګرے په إلیاسا.“ بله پترسا وت نزانت چه ګوشګا انت.

۳۴) انګت پترس هبرا ات که جمبریا آیانی سرا ساھګ کرت. وهده جمبر آیانی سرا ساھیل بوت مریدان ترست. ۳۵) چه جمبرا تئوارے رُست: ”اے منی ګچینی بچ انت. شما إشيئے هبران ګوش بداریت.“ ۳۶) تئوارے إشکنا رند، مریدان ایسا ایوکا دیست. آیان اے سرګوست وتی دلا داشت و آ وهدا وتی دیستګینش ګون هچګسا نګوشت.

جني بچکيئے درهېکشی

(مَتّا ۱۷: ۱۴-۱۸؛ مَرکاس ۹: ۱۴-۲۷)

۳۷) دومی روچا وهده ایسا و سئین مرید چه کوها ایر اتکنت، مردمانی مزین مچيے آتک و ګون ایسایا دچار کیت. ۳۸) چه مردمانی نیاما يک مردمیا کوګار کنانا گوشت: ”او استاد! ګون تئو دزبندی کنان که ترا منی بچکے سرا بزګ ببیت، آ منی يکین چک انت. ۳۹) جئے اناګت منی چکا ګیپت و ژامبلینیت و هما

دما نا چک جاک و کوکار کنت، کپ و گج بیت. آييا باز کم يله دنت و لوئيت آييا بکشيت. (۴۰) من گوڼ تئیی مریدان دزبندی کرت که اے چنا بکشنت، بله آيان گشت نکرت. (۴۱) ایسایا گوشت: ”او بیباور و گمراهین نسل و پدریچ! من تان کدینا گوڼ شما بمانان و بسان؟ چکا ادا بیار.“ (۴۲) وهده چک پیداک ات، چنا ژامبلینت و دگارا جت. ایسایا جن گوڼ نهړ و هگلان مان بست، چک ذراه کرت و پتے دستا دات. (۴۳) سجھین مردم چه هدائے مزینا هیران بوت و به منتنت.

ایسائے مرکے دومی پیشگویي

(متا ۱۷:۲۲-۲۳؛ مرکاس ۹:۳۰-۳۲)

وهده سجھین مردم چه ایسائے مؤجزه و آجبین کاران هیران آنتت، گوڼ وتی مریدان گوشتی: (۴۴) ”منی اے هبران په شری دلگوڅ کنیت، انسانے چک گوڼ دگا و دروهگ مردمانی دستا دئیگ بیت.“ (۴۵) بله مرید آییے اے هبرا سرپد نبوتنت، چیا که په آيان رمز و رازے ات. چه ایسایا جست کنگش هم ترست.

مزنی چه انت؟

(متا ۱۸:۱-۵؛ مرکاس ۹:۳۳-۳۷)

(۴۶) ایسائے مرید و تمان و تا اے گپے سرا دیجاک کنگا آنتت: ”بارین، مئے نیاما سجھینانی مستر و کماش کئے انت؟“ (۴۷) ایسایا آیانی دلے هبر زانت و یک گسانین چکے وتی گشا اوشتارینت و (۴۸) گوڼ مریدان گوشتی: ”هرکس که په منی نامیگی اے گسانین چکا گوڼ وشواهگی بزوریت و وتی گورا بداریت، بزان آييا منا زرتگ و متتگ. هرکس که منا بمیت هما هدایا مئیت که منا راهی داتگ، چیا که چه شما، هما مستر انت که وتا چه سجھینان گستر زانت.“

آ که شمئے بدواه نه انت، گوڼ شما انت

(مرکاس ۹:۳۸-۴۰)

٤٩ يوهنایا گون ایسایا گوشت: ”واجه! ما یک مردے دیست که گون تئی نامے گرگا چه مردمان پلیتین روهان در کنت، بله ما آمکن و منه کرت، چیا که آ مرد چه ما نه ات.“ ٥٠ ایسایا گوشت: ”نه، اے کارا مکنیت، چیا که اگن گسے شمے بدواه مبيت، گون شما انت.“

سامريانی نمځ

٥١ وهده ایسائے چست بئیک و آسمانا رنوکے وهد نزيک بوت، گرا گون دلجمين شوره ديم په اورشليما راه گيت. ٥٢ بله چه وت پيسر، لهتين کاسدي راه دات. آ شتنت و سامريانی یک ميټگيا رستنت تانکه چه آيئے آيگا پيسر، په آيا تئيارى بکنت. ٥٣ بله اودئے مردمان ایسا وشاتک نکرت چیا که آ اورشليما رنوکا ات. ٥٤ وهده ایسائے مرید، آکوب و يوهنا چه اے هالا سهيگ بوتنت، گوشتش: ”او هداوند! تئو رزا دئيے ما چه هدايا بلوټين که چه آسمانا آسے راه بدنت و اشان بسوچيت و هاک و پر بکنت؟“ ٥٥ بله ایسایا چک ترينت، آنهر و هکل داتنت. ٥٦ رندا گون وتی مریدان، دگه ميټگيا شت.

کے ایسائے مرید بوت کنت؟

(متا ٨: ١٩-٢٢)

٥٧ ایسا و آيئے مرید، راها رنوکا اتنت. یک مردیا گوشت: ”هر جاه که تئو رنوءے من تئی همراه بان.“ ٥٨ ایسایا گوشت: ”روباهان هوئد و جاگه هست و بالی مرگان کدوه و کدام، بله من که انسانے چک آن، منا په سرئے ایر کنگا هچ جاگه نیست.“

٥٩ ایسایا گون دگه مردیا گوشت: ”بیا، منی رندگیریا بکن.“ بله آيا پسو دات: ”اوواجه! منا موکل بدئے پيسرا رنوان وتی پتا کبر کنان.“ ٦٠ ایسایا گوشت: ”بل که مردگ وتی مردگان وت کبر و کین کنت، تئو برئو و هدائے بادشاهیئے وشین مستاگا په مردمان سر کن.“

٦١ دگړيا گوشت: ”او واجه! من تئیی رَندگیریا کنان، بله منا بل تان پیسرا
وتی لوگئے مردمان رُکست بکنان.“ ٦٢ ایسایا آیئے پَسَّوَا گوشت: ”آ کس که
ننگار کنگئے وهدا پُشتا چاریت، هُدائے بادشاهیئے هِزمتکاریئے لاهک نه انت.“

په هیتادین مريدان ایسائے سر و سوج

(مَتَا ١٠: ١-١٥؛ مَرکاس ٧: ٦-١٣)

١ چه اِشیا رَند، هُداوندین ایسایا دگه هیتاد مريد گچین کرت و هما شهر و
میتگان که رُوگی ات، چه وت پیسر، دو دوا راهی دانت و ٢ گون آیان
گوشتی: ”کِشار باز انت، بله رُنوک کم. پمیشکا گون کِشارئے واهندا دزبندی
بکنیت و بلوئیت که په وتی کِشاران رُنوک دیم بدنت. ٣ برئویت، که من شمارا
گورگانی دُولا، گرکانی نیاما رُوان کنان. ٤ وتی سات و سپرا گون وت، نه
زرتورگ و لوت و پیلک بزوریت و نه چئوت و سواس. راها، گون کسِیا گیشین
تئیارجوژی مکنیت.

٥ هر لوگیا که رُویت ائولا بگوشتیت: ’اے لوگئے مردم ذراه و ایمن باتنت.
٦ چه آ لوگئے مردمان، اگن کسے سَهل و ایمنیئے لوئوک انت، شمئے اے ایمنیئے
واهگ په آییا رسیت و اگن آنکرزیت، شمئے اے واهگ پدا په شما پر تریت. ٧
هما یکنین لوگا بداریت و لوگ په لوگ مرئویت. هرچه که شمارا په ورگا داتش،
بوریت و بنوشتیت، چیا که کار کنوک وتی رُوزیگئے هکدار انت.

٨ هر شهریا که رُویت و آ شهرئے مردم شمارا وِشَاتک کنت، گُزا هرچه که
په ورگا کارنت، بوریت. ٩ هما شهرئے نادرهان ذراه کنیت و مردمان بگوشتیت
که هُدائے بادشاهی نَزیک انت. ١٠ بله اگن شهریا شتیت که آ شهرئے مردمان
شمارا وِشَاتک نکرت، گُزا چه اوډا در بیایت و هما شهرئے رهسران هرکسا که
گندیت، آیان بگوشتیت: ١١ ’شمئے شهرئے هما دَنز که مئے پادان لگتگ، ما آ دَنزان
همدا چَنډین و تَکینین، تانکه اے دَنز شاهدی بدئیت که ما هُدائے وِشَین کُلو په
شما آورت. بله بزائیت که هُدائے بادشاهی نَزیک انت. ١٢ باور کنیت، جُست و

پُرسئے روچا سُدومئے مردمانی سِزا چه آ شهرئے مردمانی سِزا و آزابا آسانتر و
کمتَر بیت.

ایسائے بژن

(مَتّا ۱۱: ۲۰-۲۴)

۱۳) بژن و آپسوز په شما، او گُرازينئے مردمان! بژن و آپسوز په شما، او
بئیت سئیدائے مردمان! هما مؤجزه و آجگایی که من شمئے نیاما پِیش
داشتگ آنت، اگن سور و سئیدونئے شهران پِیش بداشتیننت، گُزا اودئے مردمان
هما وهدا وتی گناھانی پشؤمانیئے پوښاک گورا کرتگات و پُرانی سرا
نِشتگ آنت. ۱۴) جُست و پُرسئے روچا، سور و سئیدونئے مردمانی سِزا چه
شمئے سِزا و آزابا آسانتر و کمتَر بیت. ۱۵) او کپرناھومئے مردمان! شما چست
کنگ و آسمانا برگ بیت؟ هچبر! مُردگانی جھانا سَرشکون بیت.

۱۶) اگن کسے شمئے هبران گوښ بداریت، آ منی هبران هم گوښ داریت.
هرگس شمارا ممئیت، آ منا هم نمئیت و منی نمئوک آییما هم نمئیت که منا راهی
داتگ.

۱۷) ایسائے هیتادین مرید گون شادهی پر ترنت و گوشتش: ”او هداوند! چه
تئی نامئے زورمنديا، جن هم مئے هکما مئنت.“ ۱۸) ایسایا دراینت: ”من شئیتان
دبست که گروکئیے دئولا چه آسمانا کپت. ۱۹) من شمارا هما واک و اهتیار داتگ
که مار و زوم و دژمنئے سجھین واک و کدرتا لگتمال بکنیت. هچ چیز شمارا
تاوان دات نکنت و نکسار نرسینیت. ۲۰) بله په ایشیا دلوښ مبیّت که جن شمئے
هکما مئنت، شمئے دلوښی اے ببیت که نامؤ آسمانا نبیسگ بوتگ.“

ایسائے شادمانی

(مَتّا ۱۱: ۲۵-۲۷؛ ۱۳: ۱۶-۱۷)

۲۱) هما دمانا، گون پاکین روها گل و شادان، ایسایا گوشت: ”او پت، زمین و
آسمائے هداوند! ترا ستا کنان و ساژایان که تئو اے راز و هبر چه زانتکار و

هوښمندان چير داتنت و ګودګانی سرا پډر کرتنت. او پت! تئو چه وتی رزا و
واهګا اے ډئولا کرت. (۲۲) سځهين چير، پتا منی دستا داتګ انت. ابید چه پتا،
هچګس چګا نزان، همے ډئولا، ابید چه چګا و هما مردمان که چک بلوئیت پتا
په آیان پډر بکنت، دګه هچګس پتا نزان.

(۲۳) پدا ایسایا په اهورت و هلوټا دیم ګون مریدان کرت و ګوشتی: ”بهتاوړ
انت هما چم که هرچه شما دیستګ آ هم بګندنت. (۲۴) من شمارا ګوشان، بازین
پئیکمبر و بادشاهانی واهګ و مراد همے بوتګ که هرچه شما ګندګا ایت آیان هم
بديستين، بله نديستش و هرچه شما ایشکګا ایت آیان هم بشکتين بله
نه ایشکتش.“

نيکين سامريئے مسال

(متا ۲۲: ۳۴-۴۰؛ مړکاس ۱۲: ۲۸-۳۱)

(۲۵) چه شريتے کازيان يکے، ايسائے کړا آتک و په آيئے چکاسا جستي کرت:
”او استاد! من چون بکنان که نيميرائين زندے واهند بيان؟“ (۲۶) ايسایا پسئو
دات: ”شريتے چه نبشته انت، چه آيئے وانګا تئو چه سرید بے؟“ (۲۷) آيا پسئو
دات: ”وتی هداوندین هدايا، په دل، ګون سځهين جان و ساه، ګون سځهين
وس و واک و ګون سځهين پهم و پګرا، دوست بدار“ و همساهاګ هم وتی
جندے پئما مهر بکن.“ (۲۸) ايسایا ګوشت: ”تئو شر ګوشتګ، همے ډئولا بکن،
ترا ابدمانين زند رسيټ.“

(۲۹) نون شريتے زانوګرا په اے سؤبا که پيش بداريت آيا شرين جسته
کرتګ، چه ايسایا پدا جست کرت: ”ګړا، منی همساهاګ کئے انت؟“

(۳۰) آيئے پسئو، ايسایا چش ګوشت: ”يهودی مردے چه اورشليما ديم په
آريهائے شهرارنوګا ات. راها، دزان ګيت و آيئے مال و مدي پلت و آيئے ګورے
پچ و پوشاک ګشتنت، آيئے جند جت، لټ و ګټ و نيمزدګ کرت و راهے سرا
دئور دات و شتنت. (۳۱) بے ګت و ګمانا، چه همے راها يک دينی پيشواے ګوزګا
ات، وهده اے مردی ديست، وتی راهی تاب دات و ګوست. (۳۲) همے ډئولا،

مزين پرستشگاهي هزمتكاره هم چه هم راها گوزگا ات، وهده آ مردى
 ديست گوست و شت. (۳۳) بله رندترا، سامرى كنومئى يك مردى چه اودا گوزان،
 هم جاگها رست. وهده آ مردى ديست، آيئى سرا بزگى بوت، (۳۴) آيئى كرا
 اتك و ئپى گون شراب و ئيل درمان كرت و بستنت، وتى اولكا سوار كرت، يك
 كاروانسرايا اورت و آيئى هئالدارى اى كرت. (۳۵) دومى روچا، كاروانسرائى
 هداوندى دو دينار دات و گوشتى: 'اے مردئى هئالداريا بكن، اكن چه اے زران
 گيشتريكار بوت پرترگئى وهدا ترا دئيان.'"

(۳۶) گرا ايسايا چه هما شريئى زانوگرا جست كرت: "تئو چه گوشئى، چه آ
 سئيان كجاميا گون اے زدگ و ئپيگين مردا وتى همساھگى زمهوارى سرجم
 كرت؟" (۳۷) آيا پسئو دات: "هما كه آيئى سرا بزگى بوت." ايسايا گوشت:
 "برئو تئو هم انچش بكن."

ايسا، مريم و مرتائى لوگا

(۳۸) ايسا و آيئى مريد، گوزان و پند جنان، اتك و ميټگيا رستنت. اودا، مرتا
 نامين جنينيا ايسا وتى لوگا مهمان كرت. (۳۹) مرتايا مريم نامين گهاره هستات
 كه په هداوندين ايسائى هبرانى گوش دارگا آيئى پادانى دئما نشت.

(۴۰) بله مرتا كه مهمانيئى كارانى چن و لانچا دزگت ات، ايسائى كرا اتك و
 گوشتى: "او هداوند! ترا اے هبرئى پرواه نيست كه منى گهارا منا كار كنگا تهنا
 يله داتگ؟ بگوشى منا كمك بكن." (۴۱) بله هداوندين ايسايا پسئو دات: "مرتا،
 او مرتا! تئو بازين كار و بارانى سرا وتا نگران و دلټركه كنئى، (۴۲) بله تهنا يك
 چيز زلورت انت. مريما هما گهترين په وت گچين كرتگ كه چه آيا پچ گرگ
 نبيت."

دوائى بارئوا

(متا ۹:۶-۱۳؛ ۷:۷-۱۱)

(۱) يك برى ايسا جاگه دوا كنگا ات، وهده دوايى هليئت، چه آيئى

مريدان يکيا گوشت: ”او هداوند! انچش که يهيايا وتی مريد دوا کنگ سوچ
داتگانت همے پئما تئو هم مارا دوا کنگ سوچ بدئے.“ (۲) ايسايا گوشت:
”هروهد دوا کنيت، اے دئولا بگوشت:

’او پت! تئیی نام شريدار بات. تئیی بادشاهی بيايات.

(۳) مئے هر روچيگين رزک و روزيگا هر روچ مارا بدئے.

(۴) مئے گناه و رديان بکش، انچش که ما وتی سجھين دئينکاران بکشين.
مارا آزمائش و چکاسا دئور مدئے.“

(۵) گزا ايسايا گوشت: ”چه شما يگے، اگن شپنئما وتی سنگتئے لوگا برئوت و
بگوشت: ’او برات! منا سئے نان په بدل بدئے، (۶) که دوستے چه سپرا آتکگ و
منی لوگا په ورگا هچ نيست، (۷) بوټ کنت آ چه وتی لوگا جواب بدنت و
بگوشت: ’او دوست! منا دلسياه مکن، لوگئے دپ بند انت و من گون چگان
وپتگان. ائون پاد آتک نکنان ترا چيرے بدئيان. (۸) شمارا گوشان، اے مرد اگن
په دوستيا پاد مئيئيت و آيا چيرے مدنت، بله چه آيئے بازين ليزگی و ليس و
پليسا پاد کئيت و هرچه آ لوئيت دنتی.

(۹) نون شمارا گوشان: بلوئيت، شمارا دئیک بيت. شوهاز بکنيت، در گيجيت.
دروازگا بئگيت، پچ بيت. (۱۰) چيا که هرگس بلوئيت، آيا رسيت. هرگس شوهاز
بکنت، در گيجيت. هرگس دروازگا بئگيت، په آيا پچ بيت.

(۱۱) شمئے نياما چشين پتے هست که اگن آيئے چک ماهيگ بلوئيت مارے
بدنتی؟ (۱۲) يا اگن هيکے بلوئيت، زومے بدنتی؟ (۱۳) نون اگن شما که ردکار
ايت، انگت هم وتی چگان شرين چيزانی دئگا زانيت، گزا مئے آسمانی پت
چينکدر شرتر زانت که وتی لوټوکين چگان پاکين روها بدنت.“

ايسا و بلزبول

(متا ۲۲: ۱۲-۳۰، ۴۳-۴۵؛ مرقاس ۲۲: ۳-۲۷)

١٤) يک برے، ایسا چه یگیا چنے در کنگا ات که اییا اے مرد گنگ کرتگات. وهدے جن در آتک، گنگین مرد هبر کنگا لگت و سجھین مردم هیران بوتنت. ١٥) بله لهتینا گوشت: ”ایسا چه چنانی سردار بلزبولئے سروکیا، چنان گشیت.“ ١٦) دگه لهتینا په ایسائے چکاسگا چه اییا آسمانی نشانیے لوئت. ١٧) بله ایسایا آیانی دلئے هال و هبر زانتنت و گوشتی: ”اگن یک ملکیا ناتپاکی بکپیت، آ ملک گار و زئوال بیت، اگن یک لوگیئے مردم گوون وت جنگ و جیره بکننت، آ لوگ هراب و برباد بیت. ١٨) اگن شئیتان گوون وت جنگ بکننت، گزا آیئے بادشاهی چوون برجاه مانیت؟ شما گوشت که من چه چنانی سردار، بلزبولئے کما چنان در کنان. ١٩) نون اگن من گوون بلزبولئے سروکیا چنان در کنان، گزا شمئے جندئے چک و مرید گوون کئی زور و واکا چنان در کننت؟ اے پیما، شمئے مرید وت شمارا میاریگ کننت. ٢٠) بله اگن من گوون هدائے زور و واکا چنان در کنان، بزانیے که هدائے بادشاهی شمئے نیاما رستگ.

٢١) اگن یک زوراوړین مردمے سلهند بییت و وتی لوگئے نگهپانیا بکننت، گزا آیئے مال و ملکت برجاه ماننت. ٢٢) بله اگن زورمندترین مردمے آیئے لوگئے سرا همله و ارش ببارت و چه اییا سردست بییت، هما سلاهان که آ مرد چه آیان دلجم ات، چه اییا یچ گپیت و آیئے مال و ملکتا بهر و بانگ کننت. ٢٣) کسے که منی همراه و دوزواه نه انت آ منی بدواه انت، کسے که مچ و یکجاه کنگا گوون من هور نه انت، آتک و پرک و شنگ و شانگ کننت.

٢٤) وهدے چنے چه کسپا در کئیت، گزا گیابانان رئوت تان په وتی آرامی و آسودگیا جاهے شوهاز بکننت، بله چشین جاگه نرسیتی. گزا گوشتی: ’چه اوذا که در آتکگان، پدا همودا رئوان.‘ ٢٥) وهدے پر تریت و گندیت که آ جاگه ریتگ و ساپ و سلّه انت، ٢٦) گزا رئوت و چه وت دگه هیت سلتترین جن کاریت. آ سجھین، هوریکا اوذا رئونت و ارد و بنگ کننت. اے دئولا، آ مردمے آسر و اکبت چه پیسریگینا انگت بدتر بیت.“

٢٧) همه وهدا که ایسا اے هبران کنگا ات چه مردمانی نیاما یک جنینیا گوانک جت: ”بهتاوور هما مات انت که چه آیئے لاپا تئو پيدا بوتگئے و ترا شیري

میچینتگ. (۲۸) ایسیا آیئے پَسُوا درایت: ”بہتاور ہما أنت کہ ہدائے ہبران
گوښ دارنت و آیانی سرا کار کنت.“

نشانئے لوښگ

(مَتّا ۱۲:۳۹-۴۲؛ مَرکاس ۸:۱۲)

(۲۹) وهدے مردمانی مچی گیشتر بیان ات، ایسیا گوشت: ”اے زمانگئے
مردم شَر و زَنهکاریں مردم انت. اَجَبَتین نشانی لوښت، بله آیان یوئس نبیئے
نشانیا ابید، دگه هچ نشانیه دئیگ نبیت. (۳۰) اَنچش که په نئینوای مردمان
یوئس یگ نشانیه ات، همه پیما انسانئے چک هم وت په اے زمانگئے مردمان
یگ نشانیه بیت. (۳۱) جُست و پُرسئے روچا، سَبائے مَلکه گوښ اے زمانگئے
مردمان هوریگا پاد کئیت و آیان میاریگ کنت، چیا که سَبائے مَلکه چه دنیائے آ
دستا آتک تان سُلیمائے هکمتا بَشکنت. بله نون چه سُلیمانا مسترینے ادا انت.
(۳۲) جُست و پُرسئے روچا، نئینوای مردم گوښ اے زمانگئے مردمان هوریگا پاد
کاینت و آیان میاریگ کنت، چیا که آیان یوئسئے ډاه و هُزارباشئے سرا تئوبه
کرت. بله نون چه یوئسا مسترینے ادا انت.

جسم و جانئے رُژنایی

(مَتّا ۵:۱۵؛ ۶:۲۲-۲۳)

(۳۳) هچکس چراگا په چیر دئیگا روک نکنت و نه آییَا تگارئے چیرا ایر کنت.
آییَا چراگدانئے سرا ایر کنت، تان هرکس که لوگا کئیت آیئے رُژناییا بگندیت. (۳۴)
تئی چم، جسم و جانئے چراگ انت. وهدے تئی چم و ش و ذراه انت، تئی
سجھین جسم و جان رُژناگ بیت، بله اگن تئی چم نادره ببیت، گُژا تئی جسم
و جان هم تهار بیت. (۳۵) هُزار بئے، اے نور و رُژن که ترا هست انت، تهار مبيت.
(۳۶) اگن تئی سجھین جسم و جان رُژناگ ببیت و آیئے هچ بهرے تهار مبيت،
گُژا سَرجمیا دَریشناک بیت، اَنچش که چراگئے شهم ترا رُژناگ کنت.“

پریسی و شَریتئے زانوگرانی میاریگ کنگ

۳۷) وهدے ایسایا هبر هلاس کرت، یک پریسییا آ وتی لوگا مهمان کرت، ایسا
آییے لوگا شت و په وراکے ورگا پرزؤنگے سرا نشت. ۳۸) بله وهدے پریسیا
دست که ایسایا چه ورگا پیسر دست نشستن هئیران منت. ۳۹) گڑا هداوندین
ایسایا دیم گوڼ آیا کرت و گوشتی: ”شما پریسی، پیاله و دریانی دئی نیمگا
ساپ و سلّه کنیت، بله شمے درون چه لالچ و تماه و ردین کاران پُر انت. ۴۰) او
ناسرپدان! آیا که شمے دئی نیمگ، بزان جسم و جان اڈ کرتگ، شمے دل و
درون هم همایا نجوژینتگ؟ ۴۱) گڑا چه درونے چیزان هئیرات بدئییت تان
سجھین چیز په شما پاک و سلّه بنت.

۴۲) او پریسیان! بژن و آپسوز په شما که پورچینک و سداپ و اے دگه
کاهکانی سرا دهیک دئییت بله چه دادرسی و انسپ و هدائے مهرا بیهئپال و
بیثرانگ ایت. دریگتا، شما اے کار بکرتینت و آ هم یله مداتینت. ۴۳) او
پریسیان! بژن و آپسوز په شما که کنیسهانی اولی رد و سرپئے نندگ و بازاران
مردمانی وشاتک و ذرهباتان دوست داریت. ۴۴) بژن انت، شما هما کبرانی پیما
ایت که آیانی سرا سنگ و شک نیست و گندگ بنت و مردم په نازانتی آیان
لپاشنت و گوژنت.

۴۵) اے هبرانی سرا شریته کازییا گوشت: ”او استاد! تئو گوڼ وتی اے
هبران، مارا هم بے اژت کنگا اے.“ ۴۶) ایسایا گوشت: ”او شریته کازیان! په شما
هم بژن و آپسوز انت. شما مردمانی چکا گرانین بار لڈیت که چه آیانی زورا گیش
انت، بله وت په کمک کنگا، لنکک و مؤردانگه هم سرینیت.

۴۷) بژن و آپسوز په شما! هما نیانی کبرانی سرا گمب و ادیره بندیت که
شمے پت و پیرکان گشتگ انت. ۴۸) اے پیما، شما وت آیانی اے کارئے شاهد و
مؤگر ایت. شمے پت و پیرکان پیگمبر گشتگ انت و شما آیانی کبرانی سرا
ادیره بندیت. ۴۹) پمیشکا، هدايا چه وتی هکمتا گوشتگ: من پیگمبر و کاسد په
آیان راه دئیان، بله آلهتینا گشت و لهتینا آزار دینت. ۵۰) پمیشکا چه دنیائے

بُنګیجا هما سَجَهِین پئیگمبر که مردمان کُشتگانْت، آیانی هُون اے زمانگئے
مردمانی گردنا اِنْت، (۵۱) بزان هابیلے هُونَا بگر تان زَکریائے هُونَا، که گُربانجاه و
مزنین پرستشگاهئے نیاما ریچگ بوت. هئو! شمارا گَوْشان که اے زمانگئے مردم، آ
سَجَهِین هُونانی دئینکار اِنْت.

(۵۲) او شَرِیتئے کازیان! بژن اِنْت که شما زانتکاریئے هَزانگئے کلیت زرت و
برت، نه وت تھا آتکگیت و نه آ که راها اِنْت، تھا رئوگا اِشتگ اِنْت.

(۵۳-۵۴) وهده ایسا چه اوډا در آتک، پریسی و شَرِیتئے زانوگر گُون زهرناکی
آییئے دیمَا اوشتانت و بازیڼ جُست کنگا لگنت، تان ایسایا چه آییئے جندئے
هبران مان بگیشیننت و داما دئور بدئینت.

ریاکاریئے هُمیر

(مَتَا ۱۰: ۲۶-۲۷)

(۱) هما وهدا، هزاران مردم مُچ بوت و یکدومیا گورموش دئیان و لپاشان
آت. ایسایا پیسرا دیم گُون مریدان تَرِینت، وتی گپ و ثرانی بُنګیچ کرت و
گَوْشتی: ”چه پریسیانی هُمیرا که ریاکاری و دوتل و دوپوستیئے هُمیر اِنْت، وتا
دور بداریت، (۲) چیا که هچ چیرین کارے نیست که زاهر و پَدَر مبيت و چُشین
آندیم و پناهین چیزے نیست که آشکار و دیمدرا مبيت. (۳) پمیشکا، هر هبرے
که شما شپئے تهاریا کرتگ، روچئے رُژناییا اِشکنگ بیت و هر هبرے که شما
دَپیندین لوگانی تھا په هلوَت کرتگ، چه لوگ و بانانی سرا جار جنگ بیت.

مُترسیّت

(مَتَا ۱۰: ۱۹-۲۰، ۲۸-۳۳؛ ۱۲: ۳۲)

(۴) او منی دؤستان! شمارا گَوْشان که چه مردمان مُترسیّت. آ شَمئے جِسْم و
جانا کُشت کنت، بله چه اِشیا گیشتر هچ کرت نکنت. (۵) من شمارا کَدَن کنان
و گَوْشان که چه کئیا بْترسیّت. چه هماییا بْترسیّت که کُشت کنت و کُشگا رند
دؤزها دئور دئیگئے واکي هم هست. هئو! من شمارا گَوْشان که چه هماییا

٦. ٲنچ ځنځشک په دو ٲئيسها بها نبیت؟ بله هدا چه آيان يگيا هم
بيهيال نبیت. ٧. هدايا شمئ سرئ موداني هساب هم گون انت، گرا مٲرسيت
چيا که شمئ گدر و ارزش چه سجهين ځنځشکان گيشترا انت.

٨. من شمارا گوشان که هرگس مردماني ديما منا بمٲيت، انسانئ چک
هدائ ٲريشتگاني ديما آيا مٲيت. ٩. بله هرگس مردماني ديما منا ممٲيت، من
هم هداي ٲريشتگاني ديما آيا نمٲان. ١٠. همئ ډولا، اگن گسئ انسانئ چکئ
هلايا هبر بکت ٲهل کنگ بيت، بله هرگس هداي ٲاکين روئئ سرا کٲر بکت، آ
بکشگ نبیت.

١١. مردم شمارا گرنت و گنيسهان برنت و هاکم و هکومتاني ديما ٲيش کننت.
آ وهدا، په وتي ديمپانيا ٲريشان مبيت که چه بگوشيٲ، ١٢. چيا که ٲاکين روئ
شمارا هما وهدا وت سوچ دنت که چه بگوشيٲ.

نادانين زميندارئ مسال

١٣. چه مردماني مچيا، يگيا گون آيا گوشت: ”او استاد! مني براتا بگوش که
چه ٲتئ ميراسا مني بهرا بگيشٲينيت و بدنت.“ ١٤. ايسايا ٲسو دات: ”او مرد!
گسيا منا شمئ ميراسئ بهر کنوک نکرته.“ ١٥. گرا گون مردمان گوشتي: ”هزار
بيت! وتا چه هر ډولين تماه و لالچا دور بداريٲ، چيا که مال و ډولتئ زيادهي
انسانئ زندئ مکسد و مراد نه انت.“

١٦. آيا يک مسال دات و گوشتي: ”يک هستومندين زميندارئ هست ات که
آيا چه وتي ډگار و کشاران بازين دهل و رسدئ رست. ١٧. نون وتي دلا ٲگري
کرت که ’چه بکنان؟ منا په اشانئ امار کنگا جاگه نيست.‘ ١٨. گرا گون وت
گوشتي: ’نون زانئن چه بکنان. وتي اماران کروچان و هراب کنان و اشانئ
جاگها مسترين امار بندان و سجهين دان و مالان همودا امار کنان.‘ ١٩. ٲدا گون
وت گوشان: ”تئو په بازين سالان مزين مالئ مچ کرتگ. نون آسودگ ببئ، وش
بور و بنوش و شادهي کن!“ ٢٠. بله هدايا گوشت: ”او نادان! انشي تئي ساه

چه تئو گرگ بیت، گړا تئیی اے مچ کرتگیڼ مال و ملکت کئیگ بنت؟

(۲۱) ایش انت آ مردمئے آسر و آکبت که په وت مال اَمبار کنت بله هُدائے گورا هستومند نه انت.

آسودگیڼ زند

(مَتّا ۶: ۲۵-۳۳)

(۲۲) ایسایا گون وتی مریدان گوشت: ”پمیشکا شمارا گوشان که په وتی زندا پریشان و دلپرکه مبیّت که ’چے بورین؟‘ نه په وتی جسم و جانا که ’چے بیوشین؟‘ (۲۳) چیا که زند، چه وراکا و جسم و جان، چه پوښاکا گیشتر کرزیت. (۲۴) گوراگان بچاریت، نه کِشنت و نه رُنت و نه گُهدان و اَمبارش هست. بله اَنگت هُدا آیان رُوزیگ دنت. شمئے ارزش و کیمت چه مُرگان باز گیشتر انت. (۲۵) کسے گون پگر و هئیلانی زورا وتی زندئے روچان ساهتے هم گیش کرت کنت؟ (۲۶) اگن شما اینچکین کسانین کارے کرت نکنیت، گړا چیا زندئے دگه چیزانی بارنوا پگر کنیت؟

(۲۸-۲۷) او گمباوران! گل و پلانی نیمگا دلگوش کنیت که چون رُست و رُدوم کنت. نه زهمتے کُشنت و نه ریښنت و گوپنت، بله من شمارا گوشان که سُلیمان بادشاهه گون وتی مزنین شان و شوکتا، هچبر چُشین دئولدارین پوښاک گورا نبوتگ، چُش که اے پل زبیا و برهدار انت. وهده هُدا گیابانئے کاهان که مروچی هست انت و باندا ترونا سوچگ بنت، اے دئولا زبیا و برهدار کنت، گړا شمارا چه پیما شترین پوښاک ندنت؟ (۲۹) پمیشکا په ورد و وراکئے شوهازا وتا دلسیاه مکنیت. (۳۰) دنیائے سَجّهین هُداناباورین مردم اے چیزانی رندا تچنت، بله شمئے آسمانی پت زانت که شمارا اے چیز پکار انت. (۳۱) شما هُدائے بادشاهيئے شوهازا بییت، اے سَجّهین وت شمارا دئیگ بنت.

(۳۲) او منی کسانکین رُمب و ثولی! مثرسیت چیا که شمئے آسمانی پتئے رزا و واهگ همش انت که بادشاهیا شمارا بدنت. (۳۳) وتی مال و ملکتا بها کنیت و

نیزگارانې سرا بهر کښت. په وت انچين زرتورگ اډ بکښت که هچر کوهن مېنت،
نهلگي و ابدمانين آسماني گنجې امبار کښت که نه دُر آيا بارت و نه وړوک و
رَميز آيا وارت. (۳۴) شمئې دل هما جاها رثوت که مال همودا انت.

په ايسائې پر ترگا تئيار بښت

(متا ۲۴:۴۲-۵۱)

(۳۵) لانکا بښدېت و وتي چراگا روک و رژناگ بدارېت. (۳۶) هما هزمتکار و
دزبوجاني پئما بښت که رهچار انت آياني هداوند کدين چه سور و آروسة
شادهيان پر تریت و انچش که کښت و دروازگا تگيت، آ دروازگا پچ کنت. (۳۷)
بهتاور انت هما هزمتکار که آياني هداوند کښت و گندیت آگه و هزار انت. باور
کښت هداوند وت په آياني هزمتا لانک بښدیت، آيان نندارینیت و ورگ دیم دنت.
(۳۸) بهتاور انت هما هزمتکار اگن آياني واجه شپې دومی يا سیمی پاسا بیئیت،
بگندیت که آگه انت. (۳۹) شما شر زانیت، اگن لوگې هداوندا بزانتین دُر کجام
وهدا کښت، گرا آيا هچر دُر وتي لوگا په دُر یا نه اشتگ ات. (۴۰) همه پئما تئيار
بښت، چیا که انسانې چک انچين وهدیا کښت که شما آيیې انتظار و ودارا
نښت.

(۴۱) پئرسا گوشت: ”او هداوندا! اے مسال تئو په ما اورت يا په سجھينان؟“
(۴۲) هداوندين ايسايا گوشت: ”وپادار و شيوارين کارمستر هما انت که هداوند
آيا وتي اے دگه سجھين هزمتکاراني مستر بکنت تان آيان په وهد ورد و وراک
بدنت. (۴۳) بهتاور انت هما هزمتکار که وهدې هداوند کښت، آيا هما کاراني سرا
گندیت. (۴۴) شمارا راستين گوشان، هداوند هما هزمتکارا وتي سجھين مال و
هستينې کارمستر کنت.

(۴۵) بله اگن هما کارمستر وتي دلا بگوشت: ”انگت مني هداوندې آيگا باز
وهد هست و پميشکا ورگ و چراگا ملار و هنوش بښت و وتي همکارين گلام و
مولدان لټ و کټ بکنت. (۴۶) آيیې هداوند انچين روچ و ساهتيا کښت و رسيت
که آنزانت و ودارا نه انت. گرا هداوند آيا تکر تکر کنت و بيوپا و ناباوراني نيما

دئور دنت.

(۴۷) آ هزمتکار که وتی هُدا بُندئے واهگ و دلگشيان زانت، بله اَنگت آيئے رزا

و مُرادانی سرا کار کنگا و تا تئيار نکنت، بازين لئے وارت. (۴۸) بله هما که په نازانتی اَنچين رَدے جنت که لَت و کُئے سزاوار انت، کمتر لَت وارت. چيا که چه مسترین مَنسبدارا گيشتر جُست و پُرس بیت و کُسیا که گيشتر زَمهوارى دئيگ بوتگ، چه آيا گيشتر حساب گرگ بیت.

ايسائے زندگيری

(مَتّا ۱۰: ۳۴-۳۶)

(۴۹) من دنيايا آتکگان که آسے روک بکنان. دُرِيگتا اے وهدی آ آس روک بوتين.

(۵۰) بله چه آيا پيسر، منا پاکشودیه زلورت انت، که په آيئے سرجم کنگا باز پريشان و بېتاهير آن. (۵۱) گمان کنيت من آتکگان تان زمينئے سرا تپاکي و سهل بياران؟ نه، من په جتايئے آرگا آتکگان. (۵۲) چه اے دمانا و رند، هر لوگئے پنچين مردمانی نياما جتايی کپيت، سئے دوئے هلاپا و دو سئئے هلاپا بیت. (۵۳) پت گون چکا ناتپاک بیت و چک گون پتا، جنگ چه ماتا جتا بیت و مات چه جنگا، و سِيگ گون نشارا ناتپاک بیت و نشار گون و سِيگا.

نشانيانی پجار

(مَتّا ۲۵: ۲۶-۲۷؛ ۱۶: ۲-۳)

(۵۴) گزا ايسايا گون مردمان گوشت: ”وهدے شما ديم په روئندا گنديت که جمبريا بستگ، هما دمانا گوشتيت که هئور بیت و هئور هم گواريت. (۵۵) وهدے چه جنوبا گوات کشتيت، گوشتيت که مروچی گرم و لوار بیت و همه دئولا هم بیت. (۵۶) او دوپوستين شتلکاران! وهدے شما زمين و آسمانئے رنگ و نشانيان زانپت که چه بئيگی انت، گزا چون اے آنوگين زمانگئے نشانيان کساس کرت نکنيت؟

٥٧) شما په چۀ راستيا وت کيساس کرت نکنيټ؟ ٥٨) وهده گون وتي دئينکارا هکديوانا رنوء، جُهد کن راها گون آيبا په سُهَل و سَلاه برسئ. چُش مبيت که ترا کازيئۀ کِرا ببارت و آترا سپاهيگئۀ دستا بدنت و سپاهيگ ترا بنديجاها ببارت و جيئل بکنت. ٥٩) ترا گوشان، تان وهده که تنو زُراني گدَي پيئي و پئيسها پُر مکنئ، چه اودا آزات نبئ.

تنوبه کنيت

١) هما وهدا، لهتيئا گون ايسايا آ جليلي مردمانی بارنوا هال و هبر کرت که پيلاتوسا کشتگانت و آياني هون، گون همایانی گربانيگين دلوتانی هونا هور و هئوار کرتگات. ٢) ايسايا آياني پسنوا گوشت: ”شما گمان کنيت، آ جليلي که په چشين بزگی و سيهرؤچيۀ دُچار کپنت، چه آدگران گنهکارتتر انت؟ ٣) من شمارا گوشان نه، چُش نه انت، بله اگن تنوبه مکنيت، شما هم همایانی دئولا گار و گمسار بيت. ٤) گمان کنيت هما هژدهين مردم که سيلوهائۀ بُرج آياني سرا کپت و مرتنت، چه اورشليمئۀ آدگۀ سجهين مردمان ردکارتتر انت؟ ٥) من شمارا گوشان نه، شما هم، اگن تنوبه مکنيت، همایانی دئولا گار و گمسار بيت.“

٦) پدا ايسايا په آيان مسالۀ جت: ”مرديا وتي انگوري باگا انجيرئۀ درچکۀ هستات. يک روچۀ، آ انجيرئۀ برانی چارگا باگا شت، بله برۀ نديستی. ٧) گرا گون وتي باگپانا گوشتي: ’سئۀ سال انت که من ائۀ انجيرئۀ برانی چارگا کايان بله هچ نګدان. بگدَي تان زمينا بيبر و بيسمر مکنت.‘ ٨) بله باگپانا پسنو دات: ’واجه! دگۀ يک سالۀ بلي، من اشيئۀ بُنا کوچان و کلونذان و سمات دئيان، ٩) ديمي سالا، اگن بری دات شر، اگن نداتی گرا بگدَي.“

گمپين جنينئۀ ذرهکشي

١٠) شبتئۀ روچۀ، ايسا يک کنيسهيا مردمان سبک و تاليم دئيجا ات. ١١) يک جنينئۀ همودا ات که هژده سالا، يک ارواهيا نادره کرتگات. کُمپي جتگات و هچ دئولا وتي سريئي تچک کرت نکرت. ١٢) وهده ايسائۀ چم په آيبا کپنت،

تئواری کرت و گوشتی: ”او جنین! تئو چه وتی ناجوژیا رگتئې.“ (۱۳) ایسایا وتی دست آیئې سرا ایر کرت و هما دمانا آکمپین جنینئې سرین تچک بوت و هدائې سپت و سنایا لگت.

(۱۴) بله کنیسهئې مستر په اے سئوبا که ایسایا شبتئې روچا ذرهکشی کرتگأت نارزا بوت و گوشتی: ”شمارا په وتی کاران شش روچ هست و هما روچان په وتی ذرهکشی بیایت، نه که شبتئې روچا.“ (۱۵) هداوندین ایسایا آیئې پسنوا دراینت: ”او شتلکارین ریاکاران! چه شما هچکس شبتئې روچا وتی هر و گوکان چه وتی بنجاهان نبوجیت و دئا په آپ دئیگا نبارت؟“ (۱۶) گزا، اے جنین، که ابراهیمئې نسل و پدریچ انت و هژده سال انت که شئیتانا وتی بندیگ کرتگ، چیا شبتئې روچا چه وتی آزابان آزات و آسودگ کنگ مبییت؟“

(۱۷) وهدے ایسایا چش گوشت، آیئې سجھین بدواه پشل و شرمندگ بوتنت. بله اے دگه سجھین مردم چه ایسائې اے مؤجزه و آجبین کاران باز وشدل و شادان بوتنت.

هدائې بادشاهيئې دو مسال

(متا ۱۳:۳۱-۳۳؛ مړکاس ۴:۳۰-۳۲)

(۱۸) رندا، ایسایا گوشت: ”هدائې بادشاهی چه پیما انت؟ آیییا گون چوینین چیزے همدروړ بکنان؟“ (۱۹) هداي بادشاهی، ئیلکاهئې تهمئې پیما انت که مردیا زرت و وتی باگا کشت. آ دانگ رست و درچکيئې دئولا بوت و بالی مړگان آیئې تاک و ئالانی چیرا کدوه و گدام بست.

(۲۰) پدا گوشتی: ”من په هدائې بادشاهیا چوینین مسالے پیش بکنان؟“ (۲۱) هداي بادشاهی هما همیرئې پیما انت که جنینیا زرت و گون بازیږ ارتیا هئوار کرت و کم کما سجھین آرت گوات گیت و همیر بوت.

تنکین دروازگ

(متا ۷:۱۳-۱۴، ۲۱-۲۳)

۲۲) ایسا شهر په شهر و میټگ په میټگ مردمان تالیم دئیان دیم په اورشلیم

رئوگا ات، ۲۳) یکیا جُست کرت: ”او واجه! بارین، چه مردمان، تهنا گمکینه

رگیت؟“ ۲۴) آیا پَسو دات: ”جهد کنیت چه تنکین دروازگا بگوزیت، چیا که من

شمارا گوشان، بازیڼه چه همه دروازگا گوزگه جُهدا کنت، بله گوست نکنت. ۲۵)

وهده کئیت که لوگه هُدا بند پاد کئیت و لوگه دروازگا بند کنت، گزا شما لوگه دپا اوشیت و هرچنت دروازگا کُکیت و توار کئیت: ”او واجه! دروازگا په ما پچ

کن!، بله آ پَسو دنت که ’من شمارا پجاه نیاران و نزانان چه کجا ایت.‘ ۲۶) شما

گوشیت: ’ما گون تئو هموان و همدیوان بوتگین و تئو مئ دَمک و کوچهان مارا

تالیم داتگ.‘ ۲۷) بله آ پَسو دنت: ’من شمارا پجاه نیاران و نزانان چه کجا ایت؟

او ردکاران! چه منی دیم دور بیت.‘ ۲۸) آ وهدا، گریویت و دنتان په دنتان

درشیت، چیا که ابراهیم، اساک، آکوب و سجهین پیگمبران، مان هُدا بادشاهیا

گندیت، بله وت چه هُدا بادشاهیا دنا دئور دئیک بیت.

۲۹) اے دگه مردم چه ردراک و روند و چه شمال و جنوبی چارین نیمگان

کانت و هُدا بادشاهی پَزوونگه سرا نندنت. ۳۰) هئو، انچش انت که آهری،

اولی بنت و اولی، آهری بنت.“

په اورشلیم ایسائے گم و اندوه

(مَتّا ۲۳: ۳۷-۳۹)

۳۱) هما وهدا، لهتین پریسی، ایسائے گورا آتک و گوشیتش: ”نون تئو اے

جاگها یله کن و دگه جاها برئو، چیا که هیرودیس تئی کُشگه رندا انت.“ ۳۲)

آیانی پَسو گوشتی: ”برئویت آ روباها بگوشیت ’مروچیگ و باندا، جنان کُشان و

مردمان دراه کنان و سئیمی رُچا، وتی کارا سرجم په سر رسینان.‘ ۳۳) بله

مروچی، باندات و پُوشی، آما وتی اے سات و سپرا دیم بران، چیا که هچ

پیگمبره کُوش چه اورشلیم دنا نبیت.

۳۴) اورشلیم، او اورشلیم! تئو پیگمبران کُشه و هُدا راه داتگینان سنگسار

کنه. باز رندا من لوئتگ تئی چکان وتی کرا مچ و یکجاه بکنان، انچش که

نکینکین مَرگه چورگ و چیپکان وتی بال و بانزلانی چیرا مچ کنت، بله شما نلوئت. (۳۵) نون شمئے لوگئے آکبت، شمئے وتی دستا یله دئیگ بیت. شمارا گویشان دگه برے منا نگدیت تان آ وهدا که چه وتی زبانا بگوشتیت: 'مبارک بات هما که په هداوندئے ناما کئیت!'

ایسا پریسیئے لوگا مهمان بیت

(۱) شَبْتئے روچه، ایسا په وراکئے ورگا چه پریسی سروکان یگئے لوگا شتگات. اوډئے مردم په دلگوش آیا چارگا آنت که بارین چه کنت؟ (۲) آییئے دیم په دیم، مردے ات که گون جَلَندرئے نادرهیا گوات گیتگات. (۳) ایسایا چه شَریتئے کازی و پریسیان جُست گیت: "شَبْتئے روچا نادرهانی ذراه کنگ رئاوا انت یا نه؟" (۴) بله آ بیتوار بوتنت. گزا ایسایا آ مردئے دست گیت، ذراهی کرت و رُکست دات که برئوت.

(۵) گزا ایسایا دیم گون آیان ترئیت و گوشتی: "چه شما کئے انت که آییئے چک یا گوک شَبْتئے روچا چاتا بکپیت و آیا هما دمانا چه چاتا در مکت؟" (۶) بله آیان هچ پَسئو دات نکرت.

(۷) وهدے ایسایا دیست که مهمان، چه پیما دیوانجاهے شرترین جاگهان گچین کنگا آنت، گزا اے مسالی دات و گوشتی: (۸) "وهده تئو په سور و آروسیا لوگ بئے، دیوانئے شرترین جاگهان منند، بلکین چه تئو مسترین مردمه هم لوگ بوتگ. (۹) گزا، آ مهماندار که شما هر دوینی لوگتگ آنت، ترا گوشتیت: 'وتی جاها آیا بدئے، گزا تئو پَشَل و شرمندگ بئے و ناچاریا، چه سجھینان جهلتر نندئے. (۱۰) وهدے کسے ترا مهمان بکنت، سجھینانی پُشتا بند، تانکه مهماندار وت بیئت و بگوشتیت: 'او منی دوست! بیا و دیماتر بند، آ وهدا، تئو آ دگه مهمانانی چما شریدارتر بئے. (۱۱) چیا که هرکس وتا مزَن زانت و لیکیت، گمشرپ بیت و هرکس وتا جهل و ایردست مئیت، وشنام و شریدار بیت."

(۱۲) گزا، ایسایا گون مهماندارا گوشت: "وهده تئو په سبارگ یا شاما مهمانی کئے، وتی سنگت، برات و سیاد یا هستومندین همساهاگان ملوٹ، چش مبيت که

آ هم تئیی مهمانیئے بدلا، ترا مهمان بکننت و تئو وتی مهمانیئے بدلا بگرئے. (۱۳)
 وهده مهمانی کنئے، گڑا نیزگار و مُنډ و لنگ و کوران بلوٹ. (۱۴) گڑا بهتاور بئے،
 چیآ که آیانی کړا چیزے نیست ترا بدلا بدئینت و تئو وتی مڑا پهریزکارانی پدا
 زندگ بئیگئے وهدا گرئے.

مزنین مهمانیئے مسال

(مټا ۱:۲۲-۱۰)

(۱۵) چه اوډئے مهمانان یگیا، گوڼ اے هبرئے اشکنګا گوشت: ”بهتاور انت هما
 که هډائے بادشاهیئے مهمانیا ورګ وارت.“ (۱۶) ایسایا پَسَّو دات و گوشتی:
 ”مردیا مزنین مهمانیئے کرت و بازیڼ مردمے لوٹاینت. (۱۷) مهمانیئے روچا، گوڼ
 وتی گلاما گوشتی: ’برئو منی مهمانان بگوش: ”بیایت که هر چیز نون تئیار
 انت.““ (۱۸) بله چه آ سجهینان هر یگیا نیمونه کرت و نیاتک. یگیا گوشت: ’من
 یک ډگارے په بها گپتګ و باید انت په آیینے چارګا برئوان، پمیشکا پهلۍ لوٹان.
 (۱۹) دگریا گوشت: ’من پنچ جپت کایيګر گپتګ و په آیانی چارګ و چګاسګا سر
 گپتګان، پمیشکا پهلۍ لوٹان.‘ (۲۰) سئیمیا گوشت: ’من نوکی سور کرتګ، پمیشکا
 آتک نکنان.

(۲۱) گلام آتک و وتی هډابندی چه سجهینانی هالا سهیګ کرت. هډابند اے
 هبرانی اشکنګا سک زهر گپت و هکمی کرت: ’په اشتاپی برئو، چه شهرئے تئک و
 رهسران، سجهین نیزگار، مُنډ، کور و لنگان په اے مهمانیئے ورګا بیار.‘ (۲۲) رندا،
 گلام آتک و گوڼ هډابندا گوشتی: ’واجه! هرچه که تئو منا هکم دات من هما
 ډئولا کرت، بله انگت جاګه هست انت.‘ (۲۳) گڑا هډابندا وتی گلام هکم کرت:
 ’شهرآ ډن، راه و رهسران برئو، مردمان شوهاز کن و آیان مئت کن و منی لوګا بیار
 تانکه مهمانجاګه چه مردما پُر بیت.‘ (۲۴) شمارا راست گوشان که چه اولی
 لوٹتګین مردمان یگے هم، منی مهمانیئے وراکان نچشیت.

ایسائے مریدیئے تاوان

(مټا ۱۰:۳۷-۳۸؛ ۲۴:۱۶؛ لوقا ۲۳:۹)

٢٥) مزنين رُښ و مُچي، ايسايا همراهي کنگا ات. آيا ديم گون آيان ترينت

و گوشتي: ٢٦) ”آ که لوټيت مني مريد ببيت، اگن چه وتي پت و مات، جن و چک، برات و گهاران و چه وتي جندئ ساها هم سر مگوزيت، مني مريد بوت نکنت. ٢٧) اگن کسه وتي سليبا بډا مکت و مني رندا مئييت، آ هم مني مريد بوت نکنت.

٢٨) کي انت آ که لوټيت برجه ببنديت، بله چه برجه بندگان پيسر، منديت و آيئو زر و مالئ هسابا مگشيت و مچاريت که بارين اے کارئ سرجم و پوره کنگي واک و تواني هست يا نه؟ ٢٩) چيا که اگن اے برجه بُردا اير بکت و نيتمان بليت، سجهين مردم که گندنت، آيا گلاگ و ريشکند کنت و ٣٠) گوشت: ”اے مردا کاره بُنگيچ کرت بله سرجم کنگا در منت.“

٣١) يا کجام بادشاه انت که گون دگه بادشاهيا په جنگا سر بگيپت بله چه جنگا پيسر، منديت و اے پگرا مکت که بارين گون ده هزارئ پئوجا، آ بادشاهئ بيست هزاري لشکرئ ديما داشت کنت يا نه؟ ٣٢) و اگن بگنديت که آيئو ديما داشت نکنت، گرا انگت که دژمنئ لشکر دور انت، چه پيشا په سهل و ثرانا وتي کاسدان رئوان کنت. ٣٣) همي پئوما، چه شما هرگسه، تان وهدے که چه وتي سجهين مال و هستيا دست مگشيت، مني مريد بوت نکنت.

٣٤) واد شر انت بله اگن وادئ تام برئوت، گرا چون آيا پدا وادوک کرت کنت؟ ٣٥) نه په زمين و دگارا درد وارت و نه سمات بوت کنت، آيا دور ريچنت. هرگسا په اشنکا گوش پر، بشکنت.“

گارين ميش

(متا ١٨:١٢-١٤)

١) نون سجهين سڼگي و مالياتگير و گنهکارين مردم، ايسائو گورا آتکنت تان آيئو هيران بشکنت. ٢) بله پريسي و شريتئو زانوگر، ئرنډان و ايراز گرانا گوشگا آتنت: ”اے مرد گون گنهکاران ښد و نياد کنت و گون آيان هوړ ورگ

واریت.

۳ گڙا ایسایا په آیان اے مسال آورت و گوشتی: ۴ ”چه شما اګن گسیا سد میښ بیت و چه آیان یګے ګار بیت، گڙا نئود و نھین میښان چراګاها یله ندنت و هما ګارین میښے شوهازا نرئوت تان آیا در بګیجیت؟ ۵ وهدے ګارین میښا در گیجیت په ګله وتی کوپګا کنتی، ۶ لوګا رئوت، دوست و همساھګان لوئیت و گوشتیت: ’ګون من ګل و شادهی کنیت که من وتی آ ګارین میښ در ګیتګ.‘ ۷ من شمارا ګوشان، همه دئولا په یک پشومانین ګنھکاریا آسمانا مزین جشنے ګرګ بیت، بله په نئود و نه پھریزکارا که آیان پشومانی درکار نه انت چشین جشنے ګرګ نبیت.

ګارین ګلدار

۸ یا که اګن جنینیا ده ګلدار بیت و چه آ دھین ګلداران یګے ګار بیت، گڙا په وتی ګارین ګلدارے شوهازا، چراګ روګ نکنت و لوګا نرؤپیت؟ تان آیا در مګیجیت چه وتی شوهازا دست کشیت؟ ۹ انچش که آ ګلدارا در گیجیت، دوست و همساھګان لوئیت و گوشتیت: ’ګون من ګل و شادهی کنیت چیا که وتی ګارین ګلدارن ودی کرتګ.‘ ۱۰ همه پیما من شمارا ګوشان، اګن یک ګنھکارے چه وتی ګناھان تنوبه بکنت و هدائے راھا بیئیت، هدائے پریشتګانی بارګاھا جشن و شادهی ګرګ بیت.

ګار و ګمراھین بچ

۱۱ ایسایا ګیش کنان کرت و گوشتی: ”یک مردیا دو مردین چک هستات. ۱۲ کسترینا یک روچے ګون پتا گوشت: ’او منی پتا! چه تئی مال و ملکتا، هرچے که منی بهر و وندا کپیت منا انون بدئے.‘ گڙا پتا وتی سجھین مال و مدی دوین چګانی سرا بهر کرت.

۱۳-۱۴ لهتین روچا و رند، کسترین چګا وتی سجھین بهر یکجاه کرت، زرت و دورین ملکیا شت و سجھین زری په هئوسناکی ګار کرتنت. رندا، آ ملکا سک دګال

کپت و آ دَسْتَنگ و مُهْتاج بوت. (۱۵) هَما مُلکا، یِکَ مَرْدَمِیئے کِرَا شت و په کارِیئے گِرگا و تا لَچِیْنَتی. گِزَا، آبیَا و تی دِگارانِی سِرا هوگانی چارِیْنوُک کُرت. (۱۶) اوډا هَمینچک شَدیگ بوت که دلی لَوُت هَما کوُسگان بوارت و و تی لاپا سِیر بکنت که هوگانی وراک اَتنت، بله کَسَا په ورگا هچ نَدات.

(۱۷) وهدے هوُشی کُرت و زانتي، گوُن و ت گوُشتی: 'مَنی پتے بازین نُوکِر و کاردارا لاپے سِیرا وراک رَسیت و مَن اِدا شُدا مَرک اَن. (۱۸) نوُن و تی پتے کِرَا پَر تَران و آبیَا گوُشان: او مَنی پت! مَن تئی و آسمانے هُداے گُنهکار اَن و (۱۹) چ. مَنا و تی هِزمتکارانِی دُولا یِکَ هِزمتکارے بکن.'

(۲۰) گِزَا پاد اَتک و دِیم په پتے لوُگا رها دگ بوت. پتا که چه دورا دیست دلی په آبیَا سُتک و په اِشتاپی آبیئے دِیما تچان بوت و گوُرامبازی کُرت و چُکَتی. (۲۱) چُکا گوُشت: 'او مَنی پت! مَن تئی و آسمانے هُداے گُنهکار اَن و نوُن نکرزان که تئی چُک گوُشگ بپان.'

(۲۲) بله پتا و تی هِزمتکار گوُشتنت: 'اِشتاپ کَنیَت، په آبیَا گهترین گَباها بیاریت و گوُرای بدئییت. چَلَه و مُندریگی دِستا و کئوُشی پادا بدئییت. (۲۳) آ پابندی گوُسکا بیاریت و بکُشیت تانکه جِشنے بکین و وِشِین وراکے بوُرین. (۲۴) چیا که مَنی اے چُک مُرتگات بله نوُن پدا زندگ بوتگ، گار اَت و نوُن و دی بوتگ. اے دُولا آیان گل و شادهی کُرت.'

(۲۵) بله مسترین چُک دِگارانِی سِرا اَت. وهدے لوُگے نَزیگا رَسْت و ساز و زِیملے تئواری اِشکت، (۲۶) چه هِزمتکاران یِگے لَوُت و جُستی کُرت: 'اِدا چه بئِیگا اِنْت؟' (۲۷) هِزمتکارا پَسُو دات: 'تئی برات پدا لوُگا اَتکگ و نوُن که آ په وِشی و سَلامتی رَسْتگ تئی پتا جِشنے گپتگ و آ پابندی گوُسکی کُشتگ.' (۲۸) گِزَا، مسترین برات سَک زهر گپت و نلوُتتی لوُگا برئوت. بله پت دُنا اَتک و آبیئے وِشان کنگا مِنتوار بوت.

(۲۹) چُکا پتے مِنتگیریه پَسُو گوُشت: 'و تی دلا بچار، مَن اینچک سالا تئی

کړا ګلامیږي د ټول کار کرتګ، هچېر چه تښی هکما در نبوتګان و تڼو منا یک شینگه
 هم نداتګ که ګون وتی دؤست و همبلان شادهی بکنان. (۳۰) بله تښی اے چګا
 تښی مال ګون کهېګین جنینان ګار و ګارت کرتګ و تڼو په آیښی پر ترګا پابندی
 ګوسک ګشتګ. (۳۱) پتا ګوشت: 'او منی چګا! تڼو هروهد منی کړا اے و هرچه
 که منا هست آسجھین تښیګ انت، (۳۲) بله انون مارا پمیشکا جشن و شادهی
 کنگی انت که تښی اے برات مړتګات و نون زندګ بوتګ، ګار و بیګواه ات و نون
 ودی بوتګ و آتګګ."

چالاکین حسابداري مسال

(۱) ایسایا ګون وتی مریدان ګوشت: "هزګار و هستؤمندین مردیا حسابداره
 هست ات. وهدے په آییا اے هال سر بوت که حسابدار آیښی مالا وارت و ګار
 کنت، (۲) ګزا آلؤت و ګوشتی: 'اے چؤنښ هبر انت که تښی بارنوا من إشکنګا
 آن؟ برنؤ وتی سرحمین حساب و کتابان بګیشښ و بیار و منا بدئے. مروچی و
 رند، تڼو چه منی حسابداریا در اے. (۳) حسابدارا وتی دلا جیڑت: 'نون چؤن
 بکنان که منی واهند منا چه کارا در کنگا انت، برد و کوڈال من جت نکنان، پندګا
 هم منا لچ کنت. (۴) بله هئو! انون زانئن چه بکنان. باید انت انچین کارے بکنان
 که وهدے چه کارا کښګ بان، رندا مردم منا وتی لوګان پلنت."

(۵) آییا واهندئے وامدار یک یګا وتی کړا لوئتنت. چه ائولی وامدارا جُستی
 ګپت: 'ترا منی واهندئے چینچک وام پر انت؟' (۶) پَسئوی دات: 'منا یک سد
 کئیل زئیتونی روګن وام پر انت. حسابدارا ګوشت: 'بګر، اش انت تښی وامانی
 ګبز، زوت بند و پنجاه کئیل بنبیس. (۷) پدا چه دومی وامدارا جُستی کرت:
 'ترا چینچک وام پر انت؟' ګوشتی: 'یکسد کئیل گندم. حسابدارا ګوشت: 'اے
 تښی وامانی ګبز انت. بګر و هشتاد کئیل بنبیس."

(۸) واهندا وتی لچ و دزین حسابدار شاباش ګوشت، که آییا اے کار، ګون
 اګلمندی کرتګ ات. چیا که اے وهدئے چک ګون وتی زمانګئے مردمان دنیایی ګیر
 و دارانی در برګا، چه نورئے چګان بزان هُدایی مردمان اکلتر انت. (۹) شمارا
 ګوشان که دنیائے اے بیوپاین مالا په شَرین دؤستانی شوهاز کنگا کار بندیت،

تانکه وهدے اے مالَ هَلّیت، شمارا اَبدمانیښ جھانا وِشَاتک بکننت.

(۱۰) آ که گوڼد و گَساین کارانی سرا تچک و راست بیت، مزینانی سرا هم راست بیت و آ که گوڼدین کارانی سرا راست نبیت، مزینانی سرا هم راست نبیت. (۱۱) نون اگن شما اے بیوپا و کوژهین دنیائے مالانی سرا راست و تچک مبیّت، گژا کئے برهکین مال و گنجئے بارئوا شمئے سرا باوَر کنت؟ (۱۲) اگن په دگرانی مالا راست و تچک مبیّت، کئے انت که شمئے وتی مالا، شمارا بدنت؟

(۱۳) هچ گلامے په دو واجها هزمت کرت نکنت، یا گوڼ یگیا دژمنی کنت و دومیگی دوست بیت، یا گوڼ ائولیگا وپادار بیت و چه آ دگرا بدی کئیت. شما یکوهده و یکجابه، هُدا و زَرئے گلامیا کرت نکئیت.

شَریت و هُدائے بادشاهی

(مَتّا ۵:۳۲-۱۱:۱۲؛ مَرکاس ۱۰:۱۱-۱۲)

(۱۴) پریسی که وت زَرپرست آنت، گوڼ اے هبرانی اِشکنگا، ایسایش کلاگ گپت و ریشکند کرت. (۱۵) ایسایا گوشت: ”شما هما ایّت که مردمانی دیمّا و تا تچک و پهریزکار پیّش داریت، بله هُدا چه شمئے دلّے هالان سهیگ انت. شمارا بگوشان، هما چیز که مردمانی گورا باز کیمتی انت، هُدا چه آ چیزا سک بیزار انت.

(۱۶) تئورات و سَجّهین نبیانی باریگ، تان یهپائے وهدا آت. نون رندا، هُدائے بادشاهیئے مستاک دئیگ بیت و هرکس جُهد کنت وتی راها دیم په آبیّا در بگیجیت. (۱۷) بزانیّت که آسمان و زمینئے گار و بیّران بئیگ چه شَریتئے یک کُک و نُکتھیئے کپگ و دور بئیگا باز آسانتر انت.

(۱۸) اگن کسے وتی جَنا سئون و تلاک دنت و گوڼ دگه جنینیا سور کنت، زنا کنت و هرکس که گوڼ تلاک داتگین جنینیا سور و سانگ کنت، آ هم زنا کنت.

مالدار و ایلار

١٩) يک مالدار و هزگارین مردیا مُدام گران کیمتین پُچ و پوښاک پوشت و
وتی روچی په ائیش و نوښ گوازیښتنت. ٢٠) ایلارز نامین یک گریبین مردے
هماییڼے لوگنۼ دپا نادینگ بوتگات که جسم و جانی، سرا تان پادا ریش ات. ٢١)
آییڼے ارمان ات که چه هزگارین مردۼ پرزوښگنۼ سر آتکگین چنډ و چانیگان،
وتی لاپا سپر بکت. کچک هم آتکت و آییڼے ریش و ناسوریش چتنت.

٢٢) وهدے آ گریب مُرت، پریشتگان آ زرت و ابراهیمۼ کرا برت. هزگارین
مرد هم مُرت و مردمان گبر و گپن کرت. ٢٣) هما سپر و هزگارین مرد، دوزها
سک بزگی کشگا ات. آییڼے که سر چست کرت چه دورا چمی په ابراهیمۼ کپت که
هما ایلارز آییڼے کشا نندوک ات. ٢٤) گوانکی جت: ابراهیم، او منی پت! ترا منی
سرا بزگ بات، ایلارزا منی کرا دیم بدۼ که وتی لَنککا آپا بجنت و منی نکا تر
بکت که من آسا سُچگا آن. ٢٥) بله ابراهیمۼ پَسو دات: اوه منی بچ! هیالا بکپ
که تنو وتی زندا شریڼ چیزانی واجه بوتگنۼ و ایلارزا وتی روچ په بزگی
گوازیښتگانت. بله آنون ادا آسودگ انت و تنو آزابان تلوسگا اۼ. ٢٦) ایشیا آبیډ،
شمیگ و مۼ نیاما، یک آنچین جُهلیڼ درگۼ بزگ بوتگ که نه مۼ نیمگۼ مردم
شمۼ گورا شت کننت و نه شمۼ نیمگۼ مردم مۼ کرا آتک کننت.

٢٧) پدا هزگارین مردا گوڼ ابراهیمۼ گوشت: اوه منی پت! گرا چه تنو دزبندی
کنان، ایلارزا منی پتۼ لوگا رنوان بکن، ٢٨) چیا که منی پنچ برات انت و منی
واهگ انت که ایلارز آیانی کرا برنوت و آیان ډاه بدنت و هُزار بکت، چش مبيت
که آهم اۼ پُرازابین جاگها بیاینت. ٢٩) بله ابراهیمۼ گوشت: آیانی کرا موسا و
نبیانی کتاب هست انت. آیان بواننت و هبرانۼ گوش بدارنت. ٣٠) آ مردا
گوشت: نه، اوه منی پت ابراهیم! چه مُردگان اگن گسۼ آیانی کرا برنوت، آلهما آ چه
وتی بدین کاران تئوبه کننت. ٣١) ابراهیمۼ گوشت: اگن آ موسا و پییگمبرانی
هبران گوش بدارنت، گرا چه مُردگان اگن گسۼ زندگ بیت و آیانی کرا برنوت،
آییڼے هبران هم باور نکنت و نمَنت.

گناه، باور، زمه

(متا ١٨: ٦-٧، ٢١-٢٢؛ مرکاس ٩: ٤٢)

١) ايسايا گوڼ وتی مريدان گوشت: ”نبیت که مردم رد مجنت و نکل

منوارت، بله آپسوز په هما کسا که دگران ديم په گناها ببارت. ٢) چه اے کسانکينان يکيئې ديم په گناها برگئې بدلا، گهتر همش انت که آبيئې گردنا چنتري تاي ببندت و دريايا چکلی بدئيت. ٣) چه وتی کار و کردان هژار بيت. اگن تئیی برات گناهي بکنت، آيا سرکچ دئې و مياريگ کن، اگن پشومان بوت، بیکشي. ٤) ثرے روچه هيت رندا گناه بکنت و هيت رندا تئیی گورا بيئيت و بگوشيت: ’من پشومان آن، بیکشي‘.

٥) ايسائے کاسدان گوڼ هداوندین ايسايا گوشت: ”واجه! مئې ستک و باورا

گيش کن. ٦) گوشتی: ”اگن شمئې باور ارزنيئې کساسا هم بيت، شما تودئې اے درچکا حکم کرت کنيت که ’وتا چه بنا بگوچ و برئو زرئې تھا برُد و بسبز‘. آ وهدا، درچک شمئې حکما مئيت.

٧) چه شما آ کس کئې انت که آبيئې هزمتکار چه دگارانې ننگار کنگ، رمگئې

چارينگ و کارئې هلاس کنگا بيئيت، واهند آيا بگوشيت: ’زوت بيا و بند و ورگ بور؟‘ ٨) گوڼ آيا نگوشتيت: ’پيسرا په من ورگ اڈ کن، تان من نوارتگ تئو

منی هزمتا بوشت، وهدے من هلاس کرت گرا تئو بور؟‘ ٩) هداوند، وتی هزمتکارئې شگر و منتا گيپت که ’تئو منی حکم مئتگ؟‘ نه، هچبر. ١٠) همے پئيما شما هم، آ سجهين هکمان که شمارا دئيگ بوتگ انت سرجم بکنيٹ و بگوشيت که ’ما تئیی هزمتکار بيگئې لاهک هم نه اين، تهنا وتی زمه و دُبه سرجم کرتگ انت‘.

ده گريئې درهبکشي

١١) ايسا ديم په اورشليمئې رئوگا، چه سامره و جليلئې سيمسران گوزگا ات.

١٢) وهدے ديم په يک ميټگيا پيدا ک ات، ده سيه گريين مردم گوڼ آيا دچار کيت. دور اوشتانت و ١٣) گوڼ برزين توارے گوشتش: ”او واجه ايسا! ترا مئې سرا بزگ بات.“ ١٤) ايسايا که ديستنت گوشتی: ”برئويت وتا په دینی پيشوايان پيش بداريت.“ آ، راه گپتنت و راهئې نياما، پاک و پلگار بوتنت.

١٥) چه آيان يگيا، وهدے ديست که نون ذراه انت، گون برزتئواري هدايا ستا کنان، پر ترّت و آتک، ١٦) ايسائے پادان کيت و شگري گيت. آ، چه سامريان ات. ١٧) ايسايا جست کرت: ”زانا، هر دهين چه گرا پاک و پلگار نبوتيت؟ آ دگه نهين کجا انت؟ ١٨) اے يگين درکئوما ابيد، چه آيان دگه يگے په هدائے سپت و سنایا نبياتک؟“ ١٩) گرا ايسايا گون آ مردا گوشت: ”پاد آ، برئو، که تئي ستک و باورا ترا ذراه کرتگ.“

هدائے بادشاهی

(متا ٢٤:٣٧-٤٠)

٢٠) يک روچه، لهتين پريسيا چه ايسايا جست کرت: ”هدائے بادشاهی کدين کئيت؟“ ايسايا گوشت: ”هدائے بادشاهی چمزاها گندگ نبيت. ٢١) گوشگ نبيت که هدائے بادشاهی ادا انت يا اودا. چيا که هدائے بادشاهی، شمئے دلا انت.“

٢٢) پدا گون وتي مريدان گوشتي: ”يک وهدے کئيت که شما په انسانئے چکئے روچاني يک روچيئے گندگا ارمان و آرزو کئيت، بله آ روچا نگديت. ٢٣) مردم شمارا گوشنت که ’آ ادا انت‘ يا ’آ اودا انت‘، بله شما آياني هبرا گون مکپيت. ٢٤) انچش که گروک چه يک گنديا جنت و سجھين آسمانا جلشکينيت و رزناگ کنت، انسانئے چک هم وتي آ روچا، انچش زاهر و پدر بيت. ٢٥) بله اولو بايد انت بازين سگي و سوري بسگيت و اے زمانگئے نسل و پدرچ آيا ممنت.

٢٦) هما دئولا که نوهئے باريگا بوتگ، انسانئے چکئے روچ هم انچش بيت. ٢٧) آ روچان، مردم ورد و نوش و سانگ و سورا دزگت آنت تان هما روچا که نوه بوجيگا سوار بوت. رندا، مزين هار و توپانا سجھين مردم گار و بيگواه کرتنت.

٢٨) لوتئے زمانگا هم همے دئولا ات، مردم په ورگ و چرگ و بدل و باندات و کشت و کشار و لوگ و جاگهئے بندگا گلایش آنت، ٢٩) بله آ روچا که لوت چه سدومئے شهرا در آتک، هدايا چه آسمانا آس و روکين گوکرت گوارينت و سدومئے سجھين مردم گار و بيگواه کرتنت.

٣٠) انسانئ چكئ پډر بئگئ روچا، همئ ډئولا بيت. ٣١) آ روچا، اگن كسئ وتي لوگئ سرا بيت و آيئئ ارد و پټينك لوگا اير بنت، په آياني زورگا جهلا اير مكپيت. همئ ډئولا، اگن كسئ وتي ډگاراني سرا كشت و كشارا انت، آ هم پدا لوگا پر مترت. ٣٢) لوتئ لوگ بانكئ سرگوستا يات بكنيت. ٣٣) هرگس وتي ساهئ ركننگئ رندا بيت، آيا باهينيت. هرگس وتي ساها باهينيت، آيا ركنيت. ٣٤) شمارا گوشان كه آ وهدا، اگن دو مردم يگن تهن و نپادئ سرا وپتگ، يگ برگ بيت و دومي همودا پشت گيجگ بيت. ٣٥) چه دو جنينا، كه هوريگا جنتري سرا دانئ درشگا بنت، يگ برگ بيت و دومي همودا پشت گيجگ بيت. ٣٦) دو مرد كه ډگاراني سرا بيت، يگ برگ بيت و دومي همودا پشت گيجگ بيت. ٣٧) جستش كرت: ”او هداوند! كجا چش بيت؟“ پسئوي دات: ”هر جا كه جوئ كپيت، اوډا گيتو و ډونډوارين مرگ مچ بنت.“

جنوزام و ناهگين كازيئ مسال

١) ايسايا په مريدان مسالئ آورت تان آيان سر كچ بدنت و پيش بداريت كه هروهد ډوا بكننت و هچبر دلپروش و نأميت مبن. ٢) گوشتي: ”شهريا، يگ كازيئ هست ات كه آيا نه چه هدايا ترست و نه مردمانى پرواهي كرت. ٣) هما شهر، جنوزامه هم هست ات كه هروهد كازيئ كرا اتك و متتوار ات كه آيئ هگا چه دئينكارا بگپيت.

٤) تان لهتين وهدا، كازيا جنوزامئ پرياتئ نيمگا هچ دلگوش نكرت، بله رندا دلا هيالي كرت كه راست انت، منا نه هدايئ ترس انت و نه مردمانى پرواه. ٥) بله اء جنوزام منا دلسياه كنگا انت. پميشكا گهتر انت اشيئ هگا بگران و بدئيان. چش مبيت گون وتي هر روچيگين رئوگ و آيگا منا گيشتر دلسياه بكننت.“

٦) گرا هداوندن ايسايا گوشت: ”بشكنيت اء ناهگين كازي چه گوشيت؟ ٧) نون بارين هدا گون وتي گچين كرتگينان، كه شپ و روچ گون آيا په وتي هگا پريات كننت، هك نكننت؟ په آياني هكرسيا دير كنت؟ ٨) شمارا گوشان كه

زوت آيانی هگا دنت. بله آ وهدی که انسانے چک کثیت، بارین ستک و باور اے
زمینے سرا پست کپیت که آ بگندیت؟“

پریسی و مالیاتگیرے مسال

۹) ایسایا هما مردمانی بارئوا مسالے آورت که وتا نیک و پهریزکار زاننت و
اے دگه مردمان ایژ جنت. ۱۰) ”دو مردم په دوا کنگا مزین پرستشگاها شت که
چه آیان یگے پریسیه ات و دومی مالیاتگیرے ات. ۱۱) پریسی اوشتات و په
وتی جندا دواپی کرت و گوشتی: ’او هدا! تیی منتوار آن که من اے دگه
مردمانی دئولا دژ و ردکار و زنهکارے نه آن و نه اے مالیاتگیرے دئولا آن.‘ ۱۲)
من هپتگه دو روچ، روچگ داران و وتی سجھین مالے دهیکا دئیان. ۱۳) بله هما
مالیاتگیر دور اوشتاتگات و آسمانی چارت هم نکرت. دستی وتی سینگا جت و
پریات کنانا گوشتی: ’او هدا! ترا منی سرا بزگ بات که گنهکارے آن.‘

۱۴) نون من شمارا گوشان: پریسی نه، بله هما مالیاتگیر نیک و پهریزکار بوت
و لوگا شت، چیا که هرکس وتا مزن زانت و لیکیت، گمشرپ بیت و هرکس وتا
جهل و ایردست مئیت، وشنام و شریدار بیت.“

په چکان ایسائے مهر

(متا ۱۹:۱۳-۱۵؛ مرکاس ۱۰:۱۳-۱۶)

۱۵) مردمان وتی نئکین چک هم ایسائے گورا آورتنت که دستش سرا پر
بمشیت. وهدے مریدان چش دیست، مردمش نهز و هگل دانتنت. ۱۶) بله ایسایا
چک وتی کرا لوئتنت و گوشتی: ”چکان بلیت که منی کرا بیاینت، آيانی دیم
مداریت، چیا که هدائے بادشاهی انچین مردمانیگ انت. ۱۷) شمارا راستین
گوشان، آ که هدائے بادشاهیا چکانی پیما ممئیت، هچبر اودا پاد ایر کرت
نکنت.“

زردارین و رنا و نمیرانین زند

(متا ۱۹:۱۶-۲۹؛ مرکاس ۱۰:۱۷-۳۰)

١٨) چه سرداران يگيا جُست کړت: ”او نيکين استاد! من چوَن بکنان که
 ميرانيَن زندئ واهند بيان؟“ ١٩) ايسايا گوشت: ”تئو منا ’نيکين‘ په چه
 گوشتئ؟ ابيد چه هدايا کس نيک نه انت. ٢٠) تئو هداي هکمان زانئ: « ’زنا مکن،
 هوَن مکن، دُزى مکن، دروگين شاهدى مدئ، وتى پت و ماتا اِزت بدئ. ٢١) “
 آيا گوشت: ”من چه کسانيا اے سجهين هکم برجاه داشتگ انت.“

٢٢) وهده ايسايا آيئ پَسئو اِشکت، گوشتى: ”ترا انگت يک کارے کنگي
 انت، وتى سجهين مال و هستيا بها کن و زران گريب و نيزگارين مردمانى سرا
 بهر کن، اے پئما ترا آسمانى گنجے رسيت. گزا بيا و منى رندگيريا بکن. ٢٣)
 وهده آ مردا اے پَسئو اِشکت، باز دلگير و گميگ بوت چيا که آ مزين مالدارے
 ات. ٢٤) ايسايا آ مرد چارت و گوشتى: ”په هزگار و مالدارين مردمان هداي
 بادشاهيا پاد اير کنگ سک گران انت. ٢٥) هئو! چه سوچنئ دُمکا اِشترئ گوزگ
 وه باز گران انت، بله هداي بادشاهيا، زردارين مردمئ پاد اير کنگ، انگت گرانتر
 انت.“

٢٦) هما که اے هبرا اِشکنگا اتنت، جُستش کړت: ”گزا کئ رگت کنت؟“ ٢٧)
 ايسايا پَسئو دات: ”په انسانا نبوتنى انت، بله هداي دستا هر چير بوت کنت.“

٢٨) پئرسا گوشت: ”ما وتى هر چير يله داتگ و تئى رندگيريا کنگا اين.“ ٢٩)
 ايسايا گوشت: ”هئو! باور کنيت، هرکسا که په هداي بادشاهيا وتى جن و چک،
 برات، مات و پت يا لوگ و جاگه يله داتگ انت، ٣٠) همے جهانا اے چيزانى بدلا
 آيا باز گيشتَر رسيت و آ دگه جهانا، ابدماين زندئ واهند بيت.“

ايسائے مَرکئے سيمى پيشگوئى

(مَتَا ٢٠: ١٧-١٩؛ مَرکاس ١٠: ٣٢-٣٤)

٣١) پدا ايسايا وتى دوازهين کاسد يک کرے برتنت و گوشتى: ”نون ما
 اورشليما رئوگا اين، هر چيرے که نبیان انسانئ چکئ بارئوا نبشتگ، آ سجهين
 اوډا سرجم بنت. ٣٢) آيا درکئومين مردمانى دستا دئنت و هما درکئوم، گلاگى

گړنت، بے اړتۍ کنت و سر و دېما تهي جننت، (۳۳) شلاک و هيذراني جننت و کُشتۍ. بله سئيمی روچا، آ پدا زندگ بيت و جاه جننت. (۳۴) آيئې مرید چه اے هيران يکيا هم سرید نبوتنت. ايسائے اے هبراني مانا چه آياني زانتا چير ات و آيان سرکچ نوارت که ايسا چه گوشگا انت.

کورئې درهبکشی

(مټا ۲۹:۲۰-۳۴؛ مرکاس ۱۰:۴۶-۵۲)

(۳۵) وهدے ايسا اريهاے شهرئې نزيگا رست، کورے ديستی که راهئې سرا نشتگ و پنډگا ات. (۳۶) وهدے کورا مهلوک و مچيئې توار اشکت، جستې کرت: "چه بئیکا انت؟" (۳۷) هالش دات: "ايسا ناسري گوزگا انت." (۳۸) گزا آيا کوگار کرت: "ايسا، او داوود بادشاهئې چک! ترا مني سرا بزگ بات." (۳۹) آ که چه سجھينان پيسر و پيشگام اتنت، کورش هگل کرت و گوشتش: "بس کن، بيتوار بئې!" بله آيا گيشتر کوگار کرت: "او داوود بادشاهئې چک! ترا مني سرا بزگ بات."

(۴۰) ايسا اوشتات و هکمی کرت: "آ مردا بياريت." وهدے نزيک آتک، ايسايا جست کرت: (۴۱) "تئو چه من چه لوئې؟ په تئو چه بکنان؟" آيا پسئو دات: "او هداوند! من لوئان که دوبر بگندان." (۴۲) ايسايا گوشت: "بينا بئې! تئبي ايمان ترا ذراه کرت." (۴۳) هما دمانا کور بينا بوت، هدايا سپت و سنا کنان، ايسائې همراهيا رهاډگ بوت. مردمان که چش ديست، آيان هم هدايې شگر گيت.

زگائې مهماني

(۱) ايسا اريهايا آتک و چه شهرئې نياما گوزگا ات. (۲) اوډا زگا نامين سيړ و هزگارين مردے هست ات که مالياتگيراني کماش ات. (۳) آيا لوئت بچاريت ايسا چوئني، بله مردمانی مچي ميژي باز ات و آيئې جند پټک و لک گدے ات. پميشکا ديستی نکرت. (۴) گزا په درگے دېما شت و مزين درچکيئې سرا سر کيت تان آيا بگنديت، چيا که ايسا چه همه راها گوزگا ات.

٥ وهدے ایسا هما جاگها رست، بُرزا چارت و گوشتی: ”او زگا! زوت جَهلا
ایر کپ، که مروچی من تئی مهمان آن.“ ٦ آ، اشتاپی چه درچکا ایر کپت و
ایسای په گل و شادهی وتی لوگا وشتاک کرت.

٧ وهدے مردمان اے دیست، وت مان وتا نرندان گوشتیش: ”ایسا گنهکاری
مردیئے لوگا مهمان بوتگ.“ ٨ بله زگا پاد آتک، اوشتات و گوڼ هداوندین
ایسایا گوشتی: ”او هداوند! وتی سجهین مال و مدیئے نیما په نیزگار و گریبین
مردمان بهر و بانگ کنان و اگن من کسپئے مال په ناهک پُشتا کشتگ و برتگ،
آیانی بدلا چار سري گیشتر دئیان.“

٩ ایسایا گوڼ آییا گوشت: ”مروچی اے لوگا، پهلې و رگگ سر بوتگ، چیا
که اے مرد هم چه ابراهیمئے نسل و پدریچا انت. ١٠ هئو! انسانئے چک په
گنهکار و گارینانی شوهاز و رکینگا آتکگ.“

بادشاه و ده هزمتکار

(متا ٢٥:١٤-٣٠)

١١ هما وهدا که مردم ایسائے هبران گوښ دارگا آتنت، ایسایا گیش کنان
مسالے آورت. چیا که آ اورشلیمئے نریکا رستگات و مردمانی گمان ایش ات که
هدائے بادشاهی هما وهدا پدر بیت. ١٢ گوشتی: ”یک برے، سردارزادگے دورین
ملکیا شت تانکه په بادشاهیا برسیت و پدا وتی دیه و دگارا پر بتريت. ١٣ گزا،
ده هزمتکاری وتی کرا لوئت و هر یگیا یک اشریپے دات و گوشتنتی: ’تانکه من
وتی سپرا جنان و پدا کایان، شما گوڼ اے زران سئوداگری بکنیت.‘ ١٤ بله هما
ملکئے مردمان چه آییا نپرت کرت. آییئے رئوگا رند، کاسد و کلوش راه دات که
'ما نلوئین اے مرد، مئے سرا بادشاهی بکنت.'

١٥ بله آییا بادشاهی رست و وتی ملکا پر ترّت و آتک. گزا هکمی کرت هما
دهین هزمتکاران که زری داتگ آتنت بیارنت، تان بزانت آیان چینچک نپ و سوت
گتگ. ١٦ اولی هزمتکار آتک و گوشتی: ’او واجه! چه تئی یگین اشریپا، من

ده اشرپى كُتگ. (۱۷) بادشاهه گوشت: 'شاباش، او شَرین گلام! نون پمیشكا كه تئو گون كمین بَنمالا تچك و راست بوتگے، من ترا وتی مُلكے ده شهرے هاکم كنان.'

(۱۸) دومى آتك و گوشتى: 'او واجه! من چه تئى يگین اشرپيا، پنچ كُتگ.'

(۱۹) بادشاهه گوشت: 'من ترا وتی مُلكے پنچ شهرے هاکميا دئيان.'

(۲۰) دگه هزمتكارے آتك و گوشتى: 'او واجه! اِش انت تئى داتگین اشرپى

كه من دَزمالیا بستگ و اير كرتگ آت. (۲۱) چيا كه منا چه تئو ثرستگ، تئو ثرندین مردے اے و هما كه تئو اير نكرتگ آت، هما چيزانى پئيردا جنے و وتيگ كنے و نكشتگین رُنے. (۲۲) بادشاهه گوشت: 'او بيكارين گلام! من ترا چه تئى جندے هبران مئيارىگ كنان، تئو زانت من ثرندین مردمے آن، اير نكرتگین چيزان وتيگ كنان و نكشتگین رُنان. (۲۳) گُزا تئو چيا منى داتگین زَر، بياجى و باپاريئے كِرا اير نكرت كه من پر ترگا رند، وتى زَر گون بياجان بگيتيننت.'

(۲۴) گُزا بادشاهه گون وتى ديوانے مردمان گوشت: 'اشرپيا چه اِشيا پچ

گریت و همایيا بدئييت كه آيئے كِرا ده اشرپى انت. (۲۵) آيان گوشت: 'واجه! گون آييا پيسرا ده اشرپى هست. (۲۶) بادشاهه گوشت: 'شمارا گوشان، هرگسا كه چيزے هست، آييا گيشتر دئيگ بيت، بله هرگسا كه نيست، هرچه كه هستى هم پچ گرگ بيت. (۲۷) بله هما كه منى دژمن انت و منى بادشاهيا نلوئنت، آيان منى كِرا بياريت و منى ديما بگشيت.'"

په ايسائے وشاتكا

(مَتَا ۹: ۲۱-۱۰: ۱۱؛ يوهَنَّا ۱۲: ۱۲-۱۵)

(۲۸) چه اے هبران و رند، ايسا پيسر و پيشگام ديم په اورشليما رنوگا آت. (۲۹)

وهده زئيتون نامكپتين كوّهے سرا، بئيت پاجى و بئيت انيائے ميټگانى نزيگا رست، وتى دو مريدى پيسرا ديم دات و (۳۰) گوشتنتى: "ديمي ميټگا برئويت و انچش كه شما اوډا رسيت، كُركين هره گنديت كه بستگ و تنينگه كسے آييا

سوار نبوتگ. آيا بوجيت و ادا بياريت. (۳۱) اگن گسيآ چه شما جست كرت 'چيا
ايشا بوجگا ايت، بگوشيټ: 'واجها پكار انت.‘“

(۳۲) مريد شتنت و هما دټولا كه ايسايا گوشتگ آت، هما پئما ديستش. (۳۳)
انچش كه گرگي بوجگا انت، گرگي هدا بندان چه ايان جست كرت: "شما چيا
اے گرگا بوجگا ايت؟" (۳۴) مريدان پسو دات: "واجها پكار انت." (۳۵) ايان گرگ
ايساي كرا آورت، وتي شال و چادرش گرگي پشتا اير كرتنت و ايسايش سوار
كرت. (۳۶) انچش كه ايسا ديم رنوان آت، مردمان وتي شال و چادر راهي سرا
چيرگيجان كرتنت.

(۳۷) وهده ايسا زئيتونئ كوئي ايركيئ نزيكا رست، آييئ مريداني مچيا
په اے سجهين اچكايي و موزهان كه ايان ديستگ انت، په گل و شادهي و گون
برزين تنوار، هدا ستا كرت و گوشت: (۳۸) "مبارك بات، هما بادشاها كه په
هداوندئ ناما كئيت! سهل و آسودگي مان آسمانا و شان و شوكت برزين ارشا."

(۳۹) چه مردمانى نياما، لهتين پريسيا گون ايسايا گوشت: "او استاد! وتي
مريدان نهر و هكل كن كه چش مگوشت!" (۴۰) ايسايا دراينت: "من شمارا
گوشان، اگن اے بيتنوار ببت، سنگ و ډوك كوگار كننت."

ايساي گريوگ

(۴۱) وهده ايسا اورشليما نزيك بوت و شهري ديست، گريتي و (۴۲) گوشتي:
"دريگتا تئو، هئو، همي تئو، مروچي بزانتين كه كجام چيز، په تئو سهل و
آسودگي آورت كنت. بله بزن و آپسوز كه نون آچه تئبي چما چير و انديم انت.
(۴۳) په تئو انچين روچ كاينت كه دژمن تئبي چپ و چاگردا سنگر بندنت و تئبي
چارين نيمگان انگر كنت و تئبي پز و چاگردا تنك ترينت. (۴۴) ترا و تئبي
چكان، ډگارا چگل دئنت و گون هاك و هونا هور و هئوار كنت و سنيكه په
سنگيئ سرا هم پشت نكيچنت، چيا كه تئو وتي هداي آيگي وهده و ساهت،
پجاه نياورت."

چه مزین پرستشگاها سئوداگرانی در کنگ

(مَتّا ۲۱:۱۲-۱۶؛ مَرکاس ۱۱:۱۵-۱۸؛ یوهَنّا ۲:۱۳-۱۶)

(۴۵) چه اِشیا رَند، ایسا مزین پرستشگاهئ پیِشگاها شت و سئوداگرانی دُنا در کنگا گلایش بوت. (۴۶) گوشتی: ”هُدائے کتابا نبیسگ بوتگ: « منی لوگ، دوا و پرستشئ جاگه بییت،» بله شما دُربازارے کرتگ.“

(۴۷) آیا هر رُچ مزین پرستشگاها تالیم دات. مزین دینی پیِشوا، شَریتئ زانوگر و کئومئ کماش، آییئ کُشگئ جُهدا اتنت، (۴۸) بله په وتی اے مکسدا، هچ راهے در گیتک نکرتش، چیا که آییئ هر هبر مردمانی دلا نشتگات.

ایسائے واک و اِهیارئے بارئوا

(مَتّا ۲۱:۲۳-۲۷؛ مَرکاس ۱۱:۲۷-۳۳)

(۱) یک رُچے که ایسا مزین پرستشگاهئ پیِشگاها مردمان تالیم و وشین مستاک دئیگا ات، مزین دینی پیِشوا و شَریتئ زانوگر گون کئومئ کماشان آییئ کِرا اتکنت و (۲) گوشتش: ”مارا بگوش که تئو گون کجام هک و اِهیارا اے کاران کئے؟ کئیا ترا اے کارانی اِهیار داتگ؟“ (۳) ایسایا پَسو دات: ”منا هم چه شما یک جُستے هست. بگوشیت، (۴) یهیا، پاکشودی دئیگئ اِهیار چه آسمانا رستگات یا چه انسانئ نیمگا؟“ (۵) آیان و تمان و تاشور و سلاه کرت و گوشتش: ”اگن بگوشین ‘چه آسمانا ات،‘ گوشت: ‘په چه ایمانو نئیاورت؟‘ (۶) او اگن بگوشین که ‘مردمی کارے بوتگ،‘ گُرا مردم مارا سِنگسار کنت، چیا که آیانی سِتک و باور همش انت که یهیا نبیے بوتگ.“ (۷) پمیشکا پَسوش دات: ”ما نزانین چه کجا ات.“ (۸) ایسایا گوشت: ”گُرا من هم شمارا نگوشان که گون کجام هک و اِهیارا اے کاران کنان.“

بدین باگیانانی مسال

(مَتّا ۲۱:۳۳-۴۶؛ مَرکاس ۱۲:۱-۱۲)

٩ رندا، ايساياه په مردمان اے مسال آورت: ”مرديا انگوري باگے آڈ كرت و په

كندهكاري و زمان، لهتېن باگپانے دستا دات و وت ذراجين سپريا شت. ١٠
وهده انگورے موسم بوت، باگے هداېندا په وتي بهرے گرگا، هزمتكارے راه
دات، بله زمان زورين باگپانان آ هزمتكار لٹ و كٹ كرت و گون هورك و هاليگين
دستان پر ترينت. ١١ باگے هداېندا، پدا دگه هزمتكارے ديم دات، بله باگپانان آ
هم جت و بے ازت كرت و گون هورك و هاليگين دستان پر ترينت. ١٢ گزا
سيمي رندا، دگه هزمتكارے راهي دات، بله آيان آ هم جت و ئيپگ كرت و دنا
گلينت.

١٣ نون باگے هداېندا وتي دلا پگر كرت كه ’چون بكنان؟‘ اے رندا، وتي
دوستين چكا راه دنيان، بلكين آيپے روا بدارنت. ١٤ بله وهده باگپانان آيپے
چك ديست، وت مان وتا شور كرت و گوشتش: ’باگے ميراس دار و پشيد هميش
انت، اشيا هم بكشين تان باگ مے ميراس بيت.‘ ١٥ گزا چه باگا دن برت و
كشتش. نون شمے گمانا، باگے هداېند گون اے باگپانان چه كنت؟ ١٦ آ كئيت،
اے باگپانان كئيت و باگا دگه باگپانان دستا دنت. ”وهده مردمان ايسايے اے
هبر اشكت، گوشتش: ”چش مبات!“

١٧ ايسايا آيان نيما چارت و گوشتي: ”گزا، آ نبشته مانا چه انت كه
گوشيت: ”هما سنگ كه بان بندين استايان پسند نكرت و نذرت، هما سنگ
بنهشت“ » بوت. ١٨ هرگس كه آ سنگے سرا بكپيت، ئگر ئكر بيت و كسے كه
سنگ آيپے سرا كپيت، هورت بيت.“

١٩ شريتے زانوگر و مزين ديني پيشوايان زانت كه ايسايا اے مسال
هماياني بارئوا اورتگ. پميشكا، شورش كرت هما دمانا ايسايا بگرت، بله چه
مردمان ترستش.

ماليائے بارئوا

(متا ٢٢: ١٥-٢٢؛ مراكس ١٢: ١٣-١٧)

٢٠ گڙا ايسايش چماني چيرا كرت، وتي چاريگ و جاسوسش رنوان دانتن
 تان آ وټا ايسائے ديما تچك و پهريزكارين مردم پيش بدارنت. آياني مكسد ايش
 ات كه ايسايا چه آبيئے جندئے هبران مان بگيشيننت و رومئے واليئے دستا
 بدئينت. ٢١ آيان جُست كرت: ”او استاد! ما زانين تئو هرچه كه گوشئے، هر
 تاليمه كه ديئئے، آ سجهين راست انت و هچكسيئء نيما نگرئء و په راستي
 هډائے راها سوچ ديئئے. ٢٢ نون مارا بگوش، بارين رومئے بادشاه كئيسرا سُنځ
 و ماليات ديگ رنوا انت يا نه؟“ ٢٣ بله ايسايا آياني اے رپك و مندر زانت و
 گوشتي: ٢٤ ”منا يك دينارے پيش بداريت، اشيئء سرا كئي نام و نكش پر
 انت؟“ آيان پَسئو دات: ”كئيسرئء. ٢٥ ايسايا گوشت: ”گڙا كئيسرئيگا كئيسرا
 بدئييت و هډائيگا هډايا بدئييت.“ ٢٦ اے ڏولا، آيان مردمان ديما ايسا چه
 آبيئء جندئے هبران داما دئور دات نكرت و چه آبيئء پَسئوان به منت و بيتئوار
 بوتنت.

آهرت و سانگ و سور

(مټا ٢٢:٢٣-٣٣؛ مَرکاس ١٢:١٨-٢٧)

٢٧ رندا، لهتين سډوکی، كه آهرتئء نمؤوك انت، ايسائے كړا آتک و ٢٨
 جُستش كرت: ”او استاد! موسايا په ما نبشتگ: اگن كسيئء سور كرتگين براتے بے
 چُگا بمریت و جنوزامي زندگ ببيت، گڙا آبيئء برات بايد انت گون آ جنوزاما سور
 بکنت تانكه چُک و رند و راهے په وتي براتا پليت. ٢٩ نون هيت برات انت،
 اولي براتا جنے گيت، چُگي نبوت و مُرت، ٣٠ دومي براتا و ٣١ پدا سئيمي
 براتا گون آ جنينا سور كرت و آ هم بے چُگا مُرتنت. همه پئيمه هيتين براتان گون
 هما جنينا سور كرت و بے پد و رند چه دنيايا شتنت. ٣٢ گډسرا، آ جنين هم
 مُرت. ٣٣ نون تئو بگوش، آهرتئء روچا، اے جنين، كجام براتيگ بيت، چيا كه
 هر هيتين براتان باريگ باريگا گون آيا سور كرتگات.“

٣٤ ايسايا پَسئو دات: ”مردم، اے جهانان سانگ و سور كننت، ٣٥ بله هما
 مردم كه نميرانين زندا كرزنت و آهرتئء لاهك انت، آ نه سور كننت و نه سور

دئیگ بنت. (۳۶) آ هچبر پدا نمرنت و پریشتگانی دُئولا أنت، هُدائے چُک أنت، چیا که نمیرانین زندئے چُک أنت. (۳۷) بله مُردگانی زندگ بئیگئے هبرئے راستی، موسایا مان بُن گپتگین دُولکئے کِسها پیش داشتگ. اودا موسا هداوندین هُدایا، » ابراهیمئ هدا، اِساکئ هدا و اکوبئ هدا» گوشتیت. (۳۸) آ مُردگانی هدا نه انت، زندگینانی هدا انت، چیا که آیئ هدا، سَجھین زندگ انت.

(۳۹) چه شَریتئ زانوگران لهتینا گوشت: ”او استاد، تئو شَر گوشت.“ (۴۰) چه اد و رند، هچکسا دل نکرت چه آییا دگه جُستے بگپت.

مسیه کئی چُک انت؟

(مَتّا ۲۲:۴۱-۴۶؛ مَرکاس ۱۲:۳۵-۳۷)

(۴۱) ایسایا گون آیان گوشت: ”اے چوئین هبرے که گوشت: ’مسیه، داوود بادشاهئ چُک انت؟‘ (۴۲) چیا که داوود وت زبورئ کتابا گوشتیت:

» هداوندا گون منی هداوندا « گوشت

» منی راستین نیمگا بنند «

(۴۳) » تان هما وهدا که تئی دژمان تئی پادانی چیرئ یدگ و چارچوبه بکنان.

(۴۴) نون اگن داوود، مسیها وتی هداوند گوشتیت، گزا مسیه چوئن آیئ چُک بوت کنت؟

ایسا شَریتئ زانوگران پاشک کنت

(مَتّا ۲۳:۱-۷؛ مَرکاس ۱۲:۳۸-۴۰)

(۴۵) همه وهدا که سَجھین مردم گوشت دارگا اتنت، ایسایا گون مریدان

گوشت: (۴۶) » چه شَریتئ زانوگران هُزار بیت، که آیان دُراجین جامگ و کباه

گورا کنگ دؤست بیت و بازارانی تَر و گردا چه مردمان و شاتک و ذرهبات لوئنت.
کنیسهانی شرترین جاهاڼ گچین کنت و مهمانیان، اولی ردئ نندگش پسند
انت. (۴۷) جنوزامانی لوگان گوڼ مالواریا برنت و په پیش دارگا وتی دوا و
سنایان ذراجکش کنت. اشان سکتین سزا و پدمز رسیت.

جنوزامیئ هیرات

(مرکاس ۴۱:۱۲-۴۴)

(۱) ایسایا سر بُرز کرت و دیستی که لهتین هزگار و هستومند، وتی هیراتی
زَران مزین پرستشگاهئ پیټیا مان کنگا انت. (۲) آیی، یگ نیزگارین جنوزامه
هم دیست که پیټیئ تها دو پیسه ای دئور دات. (۳) نون گوشتی: ”شمارا
راستین گوشان، اے بیوسین جنوزاما چه سجھینان گیشتر مان کرت. (۴) چیا که
آدگران چه وتی گیشین مالا چیزک دات، بله اے جنوزاما، گوڼ وتی نیزگاری و
گریبیا، هرچه که آیی هست ات داتی، بزان وتی سجھین بُنمال.“

ایوکیڼ زمانگئ بارئوا ایسائ پیسگوئی

(متا ۱۴:۱-۱۴؛ مرکاس ۱۳:۱-۱۳)

(۵) لهتین مردم مزین پرستشگاهئ بارئوا هبر کنگ و گوشگا ات که ”اے
گوڼ چوڼین دئولدارین سنگ و گران کیمتین هیرات و ئیکیان نکشبد کنگ
بوتگ.“ (۶) آ وهدی ایسایا گوشت: ”چه اشان که شما مروچی گندگا ایت، روچه
کئیت که یک سنگه هم دومی سنگه سرا نمانیت. سجھینان پروشت و
کروجت.“ (۷) جستش گیت: ”او استاد! بارین، اے پرشت و پرؤش کدین بیت
و ایشیئ نزیک بیگئ نشانی چه انت؟“ (۸) ایسایا گوشت: ”هزار بیت، گسه
شمارا گمراه مکت. چیا که بازیئ په منی ناما کئیت و گوشت: ’من هما آن‘ و
'وهد آتکگ و نزیک انت،‘ بله شما آیانی هبرا گوڼ مکپیټ. (۹) وهدے شما جنگ
و آشوپئ کوگارا ایشکنيټ، مئرسیټ و پریشان مبیټ. چیا که ائولا باید انت اے
دئولا بیټ، بله هلاسیئ وهد هما دمانا په سر نرسیټ.“

١٠) گڙا گوڼ آيان گوشتي: ”يک کئومے دگه کئوميئے سرا و یک هکومتے دگه هکومتیئے سرا پاد کئیت. ١١) مزین زمین چنډ بیت و بازین جاگهان دُگال و وَا کپیت. چه آسمانا ترسناکین سرگوست و اَجَبَتین نشانی پَدَر بیت.

١٢) بله چه اے سَجَّهِنان و پیسر، شمارا گرنت و په شما جئور و آزار کنت، کنیسه و جیلان برنت و بندیگ کنت. په منی نامئے سئوبا شمارا بادشاه و هاکمانی دِیما برنت و پیش کنت. ١٣) گڙا شمارا په گواهی دئیگا شَرین موهے رسیت. ١٤) گوڼ وت شئور کنیت که په وتی دیمپانیا، چه وهدا پیسر پریشان مبیټ. ١٥) چیا که من شمارا انچین هبرانی زانتکاریا دئیان که هچ دژمنه شمئے دِیما مه اوشتیت و شمئے هبران پروشت مکت. ١٦) تننا شمئے مات و پت، برات و سیاد و دُوست، شمارا گراینت و لهتینا کوشاریننت. ١٧) سَجَّهین مردم په منی نامئے سئوبا چه شما نپرت کنت، ١٨) بله چه شمئے سرا یک مودے هم کم نبیت. ١٩) اگن په دلیری سگیان بسگیټ، وتی ساها رگینیت.

اورشليمی هرابی و وئیرانیئے پیشگوئی

(مټا ٢٤:١٥-٢١؛ مَرکاس ١٣:١٤-١٩)

٢٠) وهده شما گندیټ که اورشليم، پئوج و لشکرا چپ و چاگردا انگړ کرتگ، گڙا بزانیټ که اِشیئے وئیرانیئے وهده نَزیک انت. ٢١) آ وهده هما که یهودیها انت، کوهان بتچنت، آ که اورشليم انت دُنا در بکپنت و آ که چه شهر دُن انت شهر مرئونت. ٢٢) چیا که آ وهده سزائے وهده بیت و سَجَّهین نبشتانکانی هبر پوره و سَرجم بنت. ٢٣) آ روچان، آپسوز په لاپړر و چکماتین جنینان، چیا که مُلکئے سرا باز سگی و جنجال کئیت و اے کئومئے سرا هدائے گهر کپیت. ٢٤) دژمن آيان رَهمانی دپا دئینت و بازینیا بندیگ و سَجَّهین دنیائے تها دراندیّه کنت. اورشليم، درکئومانی پادانی لگتمال بیت، تان آ وهده که درکئومانی وهده و باریگ کئیت و هلاس بیت.

ایسائے پر ترگ

٢٥ چه روچ و ماه و استاران اَجَبَتَيْنِ نشانی پَدَر بَنَت و دنيائے سَجَّهَيْنِ کُوم
چه دریائے چنول و مئوجانی تُرندَيْنِ تئوارا پَرِيشان و سرگردان بَنَت. ٢٦ مردم،
دنيائے سرا آیوکیڼ جنجال و سَکي و سوريانی تُرس و بيمَا بِيَهَوَش بَنَت، چيا که
آسمائے زور و واک لَرزینگ بَنَت. ٢٧ آ وهدا، مردم انسانے چکا گندنت، که گون
مزين واک و توان و شان و شوکتے چه جمبريے نياما کثيت و پَدَر بيت. ٢٨
وهده اے جاور کايئت و رسنت، گزا وتی سرا بُرز کنييت و تچکاتچک بوشتييت
که شمئے رَکِينگئے وهد نَزِيک اِنَت.

انجیرئے درچک

٢٩ ايسايا په آيان اے مسال هم دات که ”انجیر و اے دگه درچکان بچاريت،
٣٠ انچش که تاکش جت، وت زانييت که نون گرماگئے موسم نَزِيک اِنَت. ٣١
همه پئيمَا، وهده اے چيزان گنديت، وت زانييت که هُدائے بادشاهی نَزِيک اِنَت.
٣٢ شمارا راستيَن گوشان، تان اے سَجَّهَيْنِ جاور مئايئت، اے نسل و پَدريچ
هلاس نبيت. ٣٣ زمين و آسمان گار بَنَت، بله منی هبر هچبر گار و زيان نَبَت.

٣٤ هُزار بيِت، چش مبيت که شمئے دل په نِشه و ملاران برئوت و زندئے پگر
و اندوه شمئے دلا گرانبار بکنت و آ روچ اناگت شمئے گُٹا لوپ ببيت. ٣٥ چيا که آ
روچ په دنيائے سَجَّهَيْنِ مردمان کثيت. ٣٦ پميشکا هروهد هُزار بيِت و دوا
بکنييت، تان شمارا آ روچا که چش بيت و اے جاور په سر رسنت در رئوگئے واک
ببيت و انسانے چُگئے بارگاها اوشتات بکنييت.

٣٧ ايسايا هر روچ، مزين پرستشگاها سَبک و تاليم دات. هر شپ چه شهرا
ډن، زئيتون نامکپتين کوهئے سرا شت و وتی شپی سباه کرت. ٣٨ مردم هم هر
سباها ماهله، په آيئے هبرانی گوش دارگا، مزين پرستشگاها آتکت.

ايسائے كُشگنے پندل و سازش

(مَتَا ۲۶:۵-۱۴؛ مَرَكاس ۱۴:۱-۲)

① بېهميرين ننگنه ائيد، هما كه سرگوز گوشگ بيت نزيك ات. ② مزين ديني پيشوا و شريت زانور په ايسائے كوشارينگا، راه و نيمونه شوهاز كنگا اتنت، بله چه مردمان ترستش. ③ هما وهدا، يهودا كه اسكريوتي نام كپتگ ات و وت چه ايسائے دوازهين مريدان يگے ات، شيتان آيئه پوستا پُترت. ④ يهودا، مزين ديني پيشوا و مزين پرستشگاهه نكهيانين سپاهيگاني مستراني كراشت و گون آيان گند و ندي كرت كه چه پئما ايسايا بدروهييت و آياني دستا بدنت. ⑤ آ باز وش بوتنت و شورش كرت كه آيا چيزه زر بدئنت. ⑥ يهودايا منت و نون گوم و گيگين وهد و موهينه شوهازا ات كه چه مردمان مچيا دور، ايسايا آياني دستا بدنت.

سرگوزے شامے تياري

(مَتَا ۲۶:۱۷-۱۹؛ مَرَكاس ۱۴:۱۲-۱۶)

⑦ گزا، بېهميرين ننگنه ائيد هما روچ اتك كه گوراندا كُربانيگ كنت. ⑧ ايسايا پترس و يوهنا ديم داتنت و گوشتي: ”برنويت سرگوزے ائيد شامے تياريا بكنيت كه بورين.“ ⑨ آيان جست كرت: ”تو چه لوئه، ما اے تياريا كجا بكنين؟“ ⑩ پسوي دات: ”شهره كه رسيت، مرديا گنديت كه آبي كونزگه گون انتي، آيئه رندا هما لوگا برنويت كه آ رنوت. ⑪ لوگه واهندا بگوشيت: ’استاد جست كنت: ’مهمانهه كجا انت كه من گون وتي مريدان سرگوزے شاما همودا بوران؟‘“ ⑫ آ مرد، شمارا وتي لوگه سربرا، پراهين بان و ديوانجاهه پيش داريت كه اودا هر چيز هست، شامے تياريا همودا بكنيت.“ ⑬ آ شتنت. اودا، آيان هر چيز هما پئما ديست كه ايسايا گوشگ ات. سرگوزے شامش همودا تيار كرت.

گدي شام

(مَتَا ۲۶:۲۴، ۲۶-۲۹؛ مَرَكاس ۱۴:۲۲-۲۵)

١٤ هما ساهت كه رست، ايسا گون مريدان پرزونگي سرا نشت. ١٥ گون آيان گوشتي: ”مني مسترين ارمان همي بوتگ كه گراني سكي و سورياني سگي پيسر، اے سرگوزي شاما گون شما هوريگا بوران. ١٦ شمارا گوشان، تان هدائي بادشاهي برجاه دارگ مبيت، دگه برے اے شاما نوران.“

١٧ گزا، جامي چستي كرت، هدائي شگري گيت و گوشتي: ”اے جاما بزوري، وتي نياما بهر كنيت. ١٨ شمارا گوشان كه چه اد و رند، تان هدائي بادشاهي مئيت و مرسيت، من انگوري دهل و سمرانووشان.“ ١٩ نگني هم زرت، هدائي شگري گيت، چنډ چنډي كرت، مريدانا دات و گوشتي: ”اے مني جسم انت كه په شما گربانيگ بيت، اے رسما په مني يات و ياتمانا برجاه بداريت.“

٢٠ همي ډولا، چه ورگا رند، جامي زرت و گوشتي: ”اے جام، مني نوکين اهد و گراي هون انت كه په شمئيگي ريچگ بيت. ٢١ بله، هما كه منا دروهيت، آييي دست گون مني دستا يگين پرزونگا انت. ٢٢ چيا كه هما ډولا كه پيشا شئور برگ بوتگ، انساني چك رنوت، بله بز و آپسوز په هما مردما كه آيا دروهيت.“ ٢٣ آ وهدی، مريد يكدوميا جست كنگا لگنت: ”بارين، چه ما كئي چشين كارے كنت؟“

مزني و مستريي بارنوا

(متا ٢٠:٢٥-٢٧؛ مركات ١٠:٤٢-٤٤)

٢٤ مريداني نياما اژ و داواي پاد آتك كه ”بارين، مئي نياما سجهيناني مستر و كماش كئي انت؟“ ٢٥ ايسايا گون آيان گوشت: ”درکئوماني بادشاه، وتي مردماني سرا گون زوراكي واجهي كننت و آياني هاکماني مكسد و مراد اش انت كه مردم آيان هئير و برکت دئيوک بزانت. ٢٦ بله شما چش مكنيت، بليت كه شمئي مسترين، گستريئي ډولا بيت و شمئي هاکم، هزمتكاري ډولا. ٢٧ بارين، كئي مستر انت؟ هما كه نشتگ و ورگا انت، يا هما كه هزمت كنگا انت؟

البت، هما که نِشتگ و ورگا انت. بله من شمئ نیاما، هزمتکاریئ دُئولا آن. (۲۸)
 شما هما ایت که منی آزمائش و چکاسان، گون من همراه و همکوپگ بوتگیت.
 (۲۹) هما دُئولا که پتا منا بادشاهی بکشتگ، من هم آیا شمارا بکشان (۳۰) تان
 منی بادشاهیئ تها چه منی پرزونگا بوریت، بنوشیت، تهتانی سرا بندیت و بنی
 اسرائیلئ دوازدهین گیلهانی دادرسیا بکنیت.

پترسئ انکارئ پیشگوئی

(متا ۲۶:۳۱-۳۵؛ مرکاس ۱۴:۲۷-۳۱؛ یوهنا ۱۳:۳۶-۳۸)

(۳۱) شمون، او شمون! شئیتانا مؤکل و اجازت لوئت که شمارا گندمئ دُئولا
 کَمک بکنت و بگیچیت. (۳۲) بله من په تئو دوا کرت تان تئی باور و ایمان زئوال
 مبيت. گزا، وهدئ پر تررت و پدا منی راها آتکئ، وتی براتانی دستا بگر و دلبدی
 بدئ. (۳۳) بله پترسا پسئو تریت: ”او هداوند! من گون تئو هوریکا په کئید و
 بند و مرکا هم تئیار آن.“ (۳۴) ایسایا گوشت: ”او پترس! من ترا گوشان که
 مروچی تئو چه کروئ بانگا پیسر، منی پجاه آرگا سئ رندا انکار کنئ.“

(۳۵) رندا چه آیان جُستی کرت: ”بارین، هما وهدا که من شمارا بے زرتورگ و
 پیلک، بے چئوٹ و سواسا دیم دات، شما په چیژے وازمند و مُهتاج بوتیت؟“ آیان
 پسئو دات: ”نه، په هچ چیزا.“ (۳۶) گزا گوشتی: ”بله نون چه شما اگن کسئ کرا
 زرتورگ و پیلک هست، گون وت بزوریت و آییئ کرا که زهم نیست، وتی کباها
 بها بکنت و زهمه بها بگیط، (۳۷) چیا که اے نبشته منی بارئوا، باید انت پوره و
 سرجم بیت که گوشت: « آگون گنهکاران حساب کنگ بوت.» هئو! آ چیز که
 منی بارئوا نبیسگ بوتگ نون سرجم بئیگی انت.“ (۳۸) مریدان گوشت: ”او
 هداوند! بچار، مارا دو زهم گون انت.“ گوشتی: ”بس انت.“

جسیمانیئ باگا ایسائے دوا

(متا ۲۶:۳۶-۴۶؛ مرکاس ۱۴:۳۲-۴۲)

(۳۹) رندا، ایسا در آتک و انچش که آییئ هیل و آدت آت، دیم په زئیتونئ

کوځا شت. مرید هم آییږه رندا شتنت. (۴۰) اوډا که سر بوت، گوشتی: ”دوا کنیت که آزمائش و چکاسا مکیت.“ (۴۱) رندا، یک ډوکيږه چگلجاهږه کساسا، چه مریدان دور بوت، کونډانی سرا نشت و چش دوايي کرت: (۴۲) ”او منی پت! اگن تیی رزا انت گزا اے سگیانی جام و پیالها چه من دور کن و بنگلین، بله نه په منی لوټ و واهگا، په تیی جندئ وشنودیا.“ (۴۳) هما وهدا، چه آسمانا پریشته زاهر بوت و ایسای دلداری و دلبډی دات. (۴۴) آ، یک گران و جان سوچین رنجیا دچار ات، پمیشکا گیشتر دوايي کرت و آییږه هیډ، هوڼه ترمپانی ډنولا زمینئ سرا پتنت.

(۴۵) چه دوايا که پاد آتک، مریدانی نیمگا پر ترټ، دیستی که چه بازیڼ گم و آندوهان، واپ کیتگانت. (۴۶) گوشتی: ”په چه وپتگیت؟ پاد آیت، دوا کنیت که چکاسا مکیت.“

ایسائے دزگیر کنگ

(متا ۲۶:۴۷-۵۶؛ مرقاس ۱۴:۴۳-۵۰؛ یوهنا ۱۸:۳-۱۱)

(۴۷) انگت ایسا گون مریدان هبر کنگا ات که رُمبه مردم آتک و رست. چه ایسائے دوازدهین مریدان یگه، بزان یهودا، آیانی رهشون ات. آ، ایسائے نزیگا آتک تان بچگیتی. (۴۸) ایسایا گوشت: ”او یهودا! تنو گون چگگ و دروت، انسانئ چکا گراینئ؟“

(۴۹) وهدئ ایسائے همراهان دیست چه بیگا انت، جستش کرت: ”او هداوندا! وتی زهمان بکشین؟“ (۵۰) چه مریدان یگیا وتی زهم گشت و مسترین دینی پیشوائے نوکرئ راستین گوشتی سست. (۵۱) بله ایسایا گوشت: ”بس انت! دست داریت!“ آییږه گوشتا دستی پر مُشت و ذراهی کرت.

(۵۲) آ وهدا، ایسایا گون مزین دینی پیشوا، مزین پرستشگاهږه نگهپانین سپاهيگانی مستر و کئومئ کماشان که په آییږه دزگیر کنگا آتکگانت، گوشت: ”زانا، من یاگی و رهزنه آن که شما گون زهم و لئان په منی دزگیر کنگا آتکگیت؟“

٥٣ من هر رۆچ مزین پرستشگاها گون شما هوړ و یکجاہ بوتگان، اوډا شما منا دست نجتگ. بله هئو! نون وهد شمئیک انت و تهاروکی هاکم انت.

پترسئے انکار

(متا ٢٦:٥٧-٥٨، ٦٩-٧٥؛ مَرکاس ١٤:٥٣-٥٤، ٦٦-٧٢؛ یوهنا ١٨:١٢-١٨، ٢٥-٢٧)

٥٤ گزا، ایسايش دزگیر کرت و مسترین دینی پیشوائے لوگا برت. پترس دور دورا، آیانی پشتا رنوان ات. ٥٥ لوگے پیشگاها، آسے روکش کرتگات و آسے چاگردا نشتگ انت. پترس هم گون آیان نشت. ٥٦ مولدیا، آسے رزنایا، پترس دیست، رگورگو چارت و گوشتی: ”اے مرد هم گون ایسایا همراه بوتگ.“ ٥٧ بله پترسا نمّت و گوشتی: ”او جنین! من آیا نزانان.“

٥٨ کمے وهدا رند، دگریا پترس دیست و گوشتی: ”تو هم چه همایان اے.“ پترسا پسو دات: ”او مرد! من چه آیان نه آن.“

٥٩ کم و گیش ساهتیا رند، دگه یگیا پترسئے نیمگا چارت و په دلجمی گوشتی: ”اے مرد ألما ایسائے همراه بوتگ چیا که آ هم جلیلیه.“ ٦٠ پترسا درآینت: ”او مرد! من سرید نبان تنو چه گوشگا اے.“ پترس همے هبرا گوشگا ات که کروسا بانگ دات. ٦١ هداوندین ایسایا چک ترینت و پترسئے نیمگا چارت. گزا، پترس هداوندی هبرئے یاتا کپت که گوشتگ آتی: ”تو مروچی کروسئے بانگا پیسر، سئے رندا منی پجاه آرگا انکار کنه.“ ٦٢ نون دنا در آتک و سک گریتی.

ایسائے سرا ملند و ریشکند

(متا ٢٦:٦٧-٦٨؛ مَرکاس ١٤:٦٥)

٦٣ آ سپاهيگان که ایسا وتی نیاما گپتگات، آییئے جنگ و ملند و مسکرا کنگش بنگیچ کرت. ٦٤ ایسائے چمش بستنت و گوشتش: ”نون پیگمبری کن، بگوش کنیا ترا جت؟!“ ٦٥ دگه بازیں بد و رده هم گوشتش.

سرؤکانی دیوانا ایسائے پیش کنگ

(مَتّا ۵۹:۲۶، ۶۳-۶۶؛ مَرکاس ۱۴:۶۱-۶۳؛ یوہَنّا ۱۸:۱۹-۲۱)

۶۶) وهدے رُچ بوت، کئومئے کماشانی دیوان، بزان مزین دینی پیشوا و
شَریتئے زانوگر یکجاء بوتنت، ایسایش لوٹت و آورت. ۶۷) جُسِتَش کرت: ”اگن
تئو مَسِیه ائے گڑا مارا بگوش.“ ایسایا پَسُو دات: ”اگن من بگوشان، باوَر نکنیت.
۶۸) او اگن جُسِت بگران، پَسُو ندییت. ۶۹) بله چه انون و رند، انسانئے چک
زوراوَرین هُداے راستین نیمگا ندیت.“ ۷۰) آ وهدا سَجَّهینان گوشت: ”اچه، تئو
هُدائے چک ائے؟“ پَسُو دات: ”شما وت گوشگا ایت که « من هما آن.»“ ۷۱)
ایان گوشت: ”نون دگه چوَنین گواه و شاهدیه لوٹین؟ ما وت چه آیئے جندئے
زبانا اے هبر اِشکت.“

ایسا پلاتوسئے دیما

(مَتّا ۲۷:۱-۲، ۱۱-۱۴؛ مَرکاس ۱۵:۱-۵؛ یوہَنّا ۱۸:۲۸-۳۷)

۱) رندا، دیوانئے سَجَّهین مردم پاد آتکنت و ایسایش پلاتوسئے دیما برت.
۲) آیئے سرا تهمت و بُهتام جنانا گوشتش: ”ما دیستگ که اے مرد، کئوما
گمراه کنت، رومئے کئیسرئے سُنک و مالیات دئیگا مَنه و مَکَن کنت و گوشتیت:
’من مَسِیه و بادشاه آن.“ ۳) پلاتوسا جُسِت کرت: ”تئو یهودیانی بادشاه
ائے؟“ ایسایا پَسُو دات: ”تئو وت گوشگا ائے.“
۴) پلاتوسا گوَن مزین دینی پیشوا و آدگه مردمان گوشت: ”من په اے
مردا هچ مئیرے نگدان.“ ۵) بله مردم وتی هبرئے سرا اوشتانت و گوشتش:
”اے مرد، گوَن وتی تالیمان، یهودیهئے سَجَّهین دَمگئے مردمان شوریئت. چه
جَلِیلَا بُنگیجی کرتگ و انون ادا رستگ.“ ۶) پلاتوسا مردمانی اے هبر که
اِشکتنت، لوٹتی بزانت، بارین، آ چه جَلِیلئے مردمان انت؟ ۷) وهدے سَهیگ بوت
ایسا جَلِیلے، گڑا هیرودیسئے نیمگا راهی دات، چیا که جَلِیلے هاکم، هیرودیس آ
وهدا اورشلیما ات.

٨ هيروديسا ايسا كه ديست، باز وټ بوت، چيا كه ديرين وهده ات كه
 آيئه گندگا واهگدار ات. چه ايسائے كرتگين كاراني اشكنگا رند، نون اميتوار ات
 كه يك مؤجزه و اجبتين نشانيه بگنديت. ٩ گرا، چه ايسايا بازين جست و
 پرسے كرتي، بله ايسايا هچ پسوے ندات. ١٠ مزين ديني پيشوا و شريتے
 زانوگر كه همودا اوشتاتگ انتت، ايسائے سرا بازين ثهت و بهتام جنگا انتت. ١١
 هيروديسا هم گون وتي سپاهيگان هوريگا، ايسا بے ازت كرت و كلاگ گيت. رندا،
 دئولدارين كباھے گورا دات و پدا پيلاتوسے كرا رنوان كرت. ١٢ چه هما روچا،
 هيروديس و پيلاتوس، بيل و سنگت بوتنت. پيسرا، آوت مانوت دژمن انتت.

ايسائے مركئے هكم

(متا ٢٧:١٥-٢٦؛ مراكس ١٥:٦-١٥؛ يوهنا ١٨:٣٩-١٩:١٦)

١٣ پيلاتوسا، مزين ديني پيشوا، يهودياني كماش و مهلوک لوټنت و ١٤
 گوشتي: ”شما، اے مرد مني گورا اورتگ و ثهت و بهتام جتگ كه مردمان گمراه
 و ياگي كنت. بله چه آجستان كه من شمے ديما كرتگ انتت، آيئه سرا شمے
 جتگين بهتامان هچ راستيے نديستن. ١٥ هيروديسا هم مئيارے نديستگ،
 پميشكا پدا مے گورا راهي داتگ. اے مردا چشين هچ گناه و مئيارے نكرتگ كه
 سزايي مرك ببیت. ١٦ گرا، من آيا ادب دئيان و يله كنان. ١٧ ١٨ بله
 سجھين مردمان كوگار كرت و گوشت: ”ايسايا بكش! باراباسا يله بدئے!“ ١٩
 باراباس، اورشليمے شهرا، آشوپ و هون كنگے مئيارے سرا، بنديگ كنك
 بوتگ ات.

٢٠ پيلاتوس، ايسائے يله دئيگا دلمانگ ات، پميشكا دگه يك رنده آيئه
 بارنوا گون مردمان هبري كرت. ٢١ بله مردم سك كوگار كنكا انتت و گوشتش: ”
 سليبي كش! سليبي كش!“

٢٢ پيلاتوسا، سيمي رندا چه آيان جست كرت: ”چيا بارين؟ اے مردا چه

بدین کارے کرتگ؟ من په اِشیا هچ چُشین میارے نگندان که کوشئے هکما بدیان، پمیشکا ادبی دئیان و یلهی کنان. (۲۳) بله مردم گون کوکار وتی هبرئے سرا اوشتانت و گوشتش: ”سلیبی گش!“ نیث، آیان و واهگ و کوکار په سر رست. (۲۴) پیلاتوسا آیان واهگئے سرا هکم دات. (۲۵) اے دئولا، آیا هما مرد که په آشوپ پاد کنگ و هونئے بهتاما بندیگ ات و مردمان آییئے یله دئیگ لوت، آرات کرت و آیان واهگئے سرا، په ایسائے کوشا هکم دات.

ایسا دیم په سلیبا

(متا ۲۷:۳۲-۴۴؛ مرکاس ۱۵:۲۱-۳۲؛ یوهنا ۱۹:۱۷-۲۴)

(۲۶) وهده ایسایا برگا اتنت، شمون نامین مردے دیستش که کرینیئے شهرئے مردمے ات و دیم په شهرایا پیداک ات. سپاهیگان آ مرد گیت، سلیب آییئے بدّا دات و هجش کرت که ایسائے رندا برئوت. (۲۷) ایسائے رندا، بازیڼ مردمے رنوکا ات و گون آیان رُمبے جنین هم گون ات که په ایسائیگی گریوان و مۆتک کنان اتنت. (۲۸) ایسایا چک تریئت، آیان نیمگا چارت و گوشتی: ”او اورشليمئے جنگان! په من مگریوئیت، په وت و وتی چکان بگریوئیت. (۲۹) یک انچین وهده کیت که گوشت: ”بهتاور انت آ جنین که سنث و بیرند انت، هما جنین که چکش نبوتگ و چه وتی سینگان چکش نمپچینتگ.“ (۳۰) هما وهدا، مردم کوهان تنوار کنت: ”بیایت مئے سرا بکپیت“ و جُمپان گوشت: ”مارا پناه دئییت.“ (۳۱) وهده آگون سبزگین درچکا چش کنت، گزا گون هُشکینا چه نکنت؟“

(۳۲) آیان، دو ردکاریڼ مردم آورت که گون ایسایا هور، کُشگی اتنت. (۳۳) وهده هما ”کامپول“ نامین جاگها رستنت، آیان ایسا سلیبئے سرا درتک. آییئے راستین نیمگا یک ردکارے سلیب کشت و چپین نیمگا دومی ردکار. (۳۴) ایسایا گوشت: ”او پت! آیان پهل کن، چپا که نزاننت چه کنگا انت.“ گزا سپاهیگان ایسائے پچ و پوُشاک کشتنت و په آیان بهر کنگا شرتش بست که بارین کنیا رستنت.

(۳۵) مردم په سئیل و یدارگا اوشتاتگ اتنت و سروکانی دیوانئے باسک ریشکند کنانا، گوشگا اتنت که ”اِشیا، آ دگه رگینتنت، بله اگن مسیه انت و هدائے هما

گچین کرتگین، نون گڑا وتا برگینیت.

٣٦ سپاهیگ هم آییئ نزیگا شتنت و کلاگش گیت، تْرِیشین شرایش
چاشپنت و گوشتش: ٣٧ ”اگن تئو یهودیانی بادشاه ائ، گڑا وتا برگین.“ ٣٨
ایسائے سرئے بُرزادیا اے دئولین مئیارنامگے هم لَوْنج کرتگات که: ”اے یهودیانی
بادشاه انت.“

٣٩ چه دوین ردکاران که سلیبا درتکگ آتنت، یگیا دژمان دئانا گوشت: ”تئو
مسیه نه ائے؟ گڑا، بیا وتا و مارا برگین!“ ٤٠ بله دومی ردکارا آ هگل کرت و
گوشتی: ”زانا، ترا چه هُدايا نثرسیت؟ ترا هم همے سزا رسگا انت.“ ٤١ مئے سزا
برهک انت، چیا که مئے کرتگین کارانی آسر انت. بله اے مردا هچ مئیارے
نکرتگ.“ ٤٢ گڑا گوشتی: ”او ایسا! وهده تئو وتی بادشاهیا سر بوتئ، منی
هئایلا هم بکپ.“ ٤٣ ایسایا پَسئو دات: ”ترا راستین گوشتان که تئو مروچی
منی همراهیا، بهشتا رئوئ.“

ایسائے مرک

(مَتَا ٢٧: ٤٥-٥٦؛ مَرکاس ١٥: ٣٣-٤١؛ یوهَنَّا ١٩: ٢٨-٣٠)

٤٤ نیمرؤچئے وهده ات. اناگت سَجْهین مُلک تهار بوت و اے تهاروکی تان
بیگها منت. ٤٥ چیا که رُؤچئے دَریشگ بند بوتگات و مزین پرستشگاهئ
پرده چه نیاما دِرت و دو نیم بوت. ٤٦ ایسایا بُرزین تئواریا چیهال کشت و
گوشت: ”او پت! من وتی روهِ و ساها تئیی دستا دئیان.“ گون همے هبرا، ساھی
دات.

٤٧ پئوجیانی یک آپسریا اے نِدارگ دیست، هُدایی ستا کرت و گوشتی:

”بیشک که اے نیکن مردے ات.“ ٤٨ آ دگه سَجْهین مردم که په سئایلا
آتکگ آتنت، گون اے نِدارگئے گندگا سر و سینگ جنان و مَوْتک کنانا وتی لوگان پر
ترتنت. ٤٩ هما مردم که ایسائے پَجاروک آتنت و هما جنین که چه جلیلا آییئ
همراهیا آتکگ آتنت، دور و گستا اوشتاتگ آتنت و اے سَجْهین سرگوستش

ديستنت.

ايسائے گبر کنگ

(مَتَا ۲۷: ۵۷-۶۱؛ مَرکاس ۱۵: ۴۲-۴۷؛ یوهَنَّا ۱۹: ۳۸-۴۲)

۵۰ هموډا، ايسپ نامين مردے هم گون ات که تچک و پهریزکارین مردے ات. بلی که سروکانی دیوانے باسکے ات، ۵۱ بله په ايسائے مئيارگ کنگا گون آیانی شئور و هبران همدل نه ات. آ، يهودیانی شهر آریماتیائے مردمے ات و هدائے بادشاهیئے رهچار و ودارگ ات. ۵۲ پیلاتوسے کراشت و چه آبیای ايسائے جوئے برگئے اجازتی لوئت. ۵۳ ايسائے جوئی چه سلیبے سرا ایر گیتک، لیلْمین گدیئے تھا کپن کرت و تلارئے تراشتگین گبریا ایر کرت که پیسرا اودا هچکس گل کنگ نبوتگ ات. ۵۴ آ روچ، تیاریئے روچ ات و شَبَت بُنگیچ بیگی ات.

۵۵ هما جنین که چه جلیلا، ايسائے همراهیا آتکگ اتنت، ايسپئے رندا رنوان بوتنت و هما کبرش دیست. آیان اے هم دیست که ايسائے جوئن چه پیما گبرا ایر دئیگ بوت. ۵۶ رندا، وتی لوگان آتکنت و وشبؤین اتر و روگنیش تیاری کرت. شَبَتئے روچا، شَریتئے رهندئے سرا، آیان آرام کرت.

ايسائے جاه جنگ

(مَتَا ۱: ۲۸-۸؛ مَرکاس ۱: ۱۶-۸؛ یوهَنَّا ۱: ۲۰-۸)

۱ هیتگئے اولی روچا، بزان یکشمېهئے گورباما، جنینان هما وشبؤین روگن و اتر که تیاری کرتگ اتنت، زرتنت و کبرئے سرا شتنت، ۲ بله دیستش هما ڈوک که کبرئے دیا ات لیٹ گپنگ و چه وتی جاگها ئگلنگ. ۳ وهده کبرئے تھا شتنت، هداوندین ايسائے جوئیش ندیست. ۴ هئیران اتنت و نزانتش چه بکننت که اناگت دو مرد، گون درپشوکیڼ گد و پچان آیانی گشا اوشتات. ۵ جنینان، چه ترسا وتی سر جهل کرت، بله آ دوینان گوشت: ”شما چیا آ زندگینا، مُردگانی نیاما شوهار کنیت؟ ۶ آ، ادا نه انت، آبیای جاه جتگ. یات کنیت، آ

وهدي كه انگت گون شما جليلا ات، چه گوشتي؟ (۷) شمارا نگوشتي كه انسانئې چك بايد انت گنهكاراني دستا دئيگ ببيت، بايد انت سليب كَشگ ببيت و سئيمي روچا پدا زندگ ببيت و جاه بجت؟“ (۸) گزا، آ جنين ايسائې اے هبرئې ياتا كپنتت.

(۹) چه كبرئې سرا كه پر ترنتت، اے سجهين هال و هبرش گون يازدهين كاسيد و آ دگران گوشتنت. (۱۰) آ كه اے هبرش په كاسيدان رسيئت، مريم مجديّه، يوانا، آكوبئې مات مريم و آياني آ دگه همراهين جنين اتنت. (۱۱) كاسيدان، جنيناني هبر بے سر و بنين هبر زانت و باورش نكرنتت. (۱۲) بله پئرس پاد آتك و په دركې كبرئې نيماگشت، سري جهل كرت و كبرئې تھا چارتي، بله چه ليلمين گدان و آبيد، دگه هچي نديست. گزا چه وتي ديستگينان، هيران و هبكه بوت و لوگا پر ترنت.

إماووسئې رهسرا

(مرکاس ۱۶:۱۲-۱۳)

(۱۳) هما روچا، چه آيان دو مريد، ديم په إماووس نامين ميټگيا رنوگا ات كه چه اورشليما كساس يازده كيلوميتر دور ات. (۱۴) آ، راها گون يكدگرا همه بوتگين هبر و هالاني بارئوا گپ و ثران كنگا اتنت. (۱۵) همه وهدا كه گپ و هبرا اتنت، اناگت ايسا وت آياني كرا آتك و گون آيان هوړ و همراه بوت. (۱۶) بله پجاهش نياورت، چيا كه آياني چم پردهيا پوشتگ اتنت.

(۱۷) ايسايا جست كرت: ”شما وتي راها، چونين سرهالاني بارئوا گپ و ثران كنگا ايت.“ آ گون گمناكين چهرگي اوشتاتنت. (۱۸) گزا چه آيان يگيا كه نامي كليوپاس ات، پسو دات: ”اورشليما درامدين مردم يگين تئو اے، چه اے سرهالان كه همه روچان اوډا بوتگانټ سهيگ نه اے؟“ (۱۹) جستى كرت: ”چه كجام سرهالان؟“ گوشتش: ”هما كه ايسا ناسريئې سرا اتكنت. آ، پئيگمبړې ات كه آبيئې كار و هبران، هډائې بارگاه و مردماني گورا، بازين زور و كدرتې مان ات.

٢٠) بله مئے مزین دینی پیښوا و کئومئے سروکان درکئومانی دستا دات که په اییا کوشئ هکما بدئینت و رندا آیان سلیب کشت. ٢١) مارا أمیت ات، آهما بیت که اسرائیلا رگینیت. نون گپ اش انت که اے هبران سئ روچ گوستگ. ٢٢) چه مئے همراهین جنینان، لهتینانی هبران هم مارا هنیرتیا پرینتگ. آ مروچی بامگواها کبرئ سرا شتگ انت، ٢٣) بله آیئ جوئش ندیستگ. گزا آتکت و مارا هالیش دات که آیان په الهام و شبین پریشتگ دیستگ انت که گوستگش: 'ایسا زندگ انت.' ٢٤) چه مئے مردمان هم لهتین کبرئ سرا شتگ و آیان هم انچش که جنینان گوستگ هما دئولا دیستگ، بله آیانی چم په واجهئ جندا نکیتگ.

٢٥) ایسایا گون آیان گوشت: "او ناسرپدان! په نیانی سجھین هبرانی باور کنگا شمئ دل کور انت. ٢٦) مسیها په وتی شان و شوکتئ رسگا، اے سکی و سوری سگگی نه اتنت؟" ٢٧) رندا ایسایا وتی بارئوا، موسا و سجھین نیانی پاکین کتابانی تھا، هرچه که نبیسگ بوتگات، آ سرپد کرتنت.

٢٨) انچش که هما میتگئ نزیکا آتک و رستنت که اودا رئوگی اتنت، ایسایا اے دابا پیش داشت که اییا دورتر رئوگی انت. ٢٩) آیان دزبندی کرت: "شپا گون ما بجل چیا که روچ شتگ و شپ ایگی انت." گزا، ایسا هم شت تان گون آیان بمانیت.

٣٠) هما وهدا که ایسا گون آیان په ورگا نشت، نانی زرت، هدائے شگری گپت، نانی چنڈ چنڈ کرت و آیانی دستا دات. ٣١) نون آیانی چم پچ بوتنت و ایسا اش پجاه آورت بله هما دمانا چه آیانی چما چیر و اندیم بوت. ٣٢) گزا چه یکدومیا جستش کرت: "راها وهده آ گون ما ثران کنگا ات و مارا پاکین کتابانی هبران سرپد کنگا ات، مئے دل جنگ و ذریک ذریک کنگا نه ات؟"

٣٣) گزا، هما دمانا پاد آتک و اورشلیما پر ترنت. اودا، آیان یازدهین کاسد و آ دگه مرید یکجاه دیستنت، ٣٤) که گوشگا اتنت: "اے راست انت که هداوندا جاه جتگ و په شمونا زاهر بوتگ!" ٣٥) گزا اے دوینان وتی راهئ سرگوست گون

آيان گوشت که ايساساڅ چه پئما نائے چنډ کنگئے وهدا پجّاه اورتگ.

ايسا په مريدان پدَر بيت

(مرکاس ۱۴:۱۶؛ يوهنا ۱۹:۲۰-۲۳)

٣٦ تيننگه آ همة هيران آنت که ايسا وت آتک و آيانی نياما اوشتات و
گوشتی: ”سلام و دروټ په شما!“ ٣٧ آيان تُرست و هئيران و هبکه بوتنت و
گمانش کرت بلکين روھے گندگا انت. ٣٨ بله ايسايا گوشت: ”په چه شمارا
اينچک تُرسيت و هئيران و هبکه منتگيت و چيا شمئے دلا شک پاد آتکگ؟“ ٣٩
دست و پادائن بگنديټ، اے منی جند انت. منا دست جنيټ و بچاريت، ارواها هډ
و گوشت پر نبیت، بله شما گندگا ايت که منا هډ و گوشت پر انت.“

٤٠ اے هبرئے گوشگا رند، وتی دست و پادی پيش داشتنت. ٤١ آ، چه
شادمانيا هئيران و هبکه بوتنت و باورش نکرت. گزا، جُستی کرت: ”گوڼ شما په
ورگا ادا چيزے هست؟“ ٤٢ چنډے پتکگين ماهيگش دات، ٤٣ ايسايا زرت و
آيانی ديم په ديما وارت. ٤٤ گزا گوشتی: ”اے منی هما هبر انت که من گوڼ
شما آ وهدا کرتگانت که انگت گوڼ شما بوتگان. منی بارئوا، هر هبرے که
موسائے شريت، زبور و نبیانی کتابان نبشته انت، آ زلور بايد انت هما ډئولا
سرجم بنت.“

٤٥ رندا، آيانی زانت و زانگی رُژناگ کرت تانکه پاکين کتابانی مانا و مکسدا
سرید بنت. ٤٦ گوشتی: ”نبیسگ بوتگ که مسيه بايد انت سگی بسگيت، ساه
بدنت و سئیمی روچا، چه مُردگانی نياما جاه بجنټ و ٤٧ آييئے نامئے سرا،
تئوبه و گناهانی پهلّی بايد په سجّهين کئومان جار جنگ بيټ. اے کارئے بُنگيچ
چه اورشليما بيټ. ٤٨ شما اے کار و هبرانی گواه و شاهد ايت. ٤٩ من وتی
پتئے واده داتگين پاکين روها په شما رئاوان دئيان، نون شما شهرا بمانيت، تان
هما وهدا که چه بُرزا شمارا واک و کدرت برسيت.“

ايسا آسمانا رئوت

۵۰ رندا، ايسايا مريد تان بئيت انيائے نزيگا برتنت و دست بُرز کرت و په آيان نيکين دوايي لوټ و برکت دانت. ۵۱ هما وهدا که دوا کنگ و برکت دئيگا ات، چه آيان گيشت و آسمانا برگ بوت. ۵۲ مريدان ايسا پرستش کرت و گوڼ بازين گل و وشيے اورشليما پر ترنت. ۵۳ مدام مزين پرستشگاها منتنت و هدايا ستا کنان اتنت.